

ზაქარია (ზაურ) ჭიკაძე

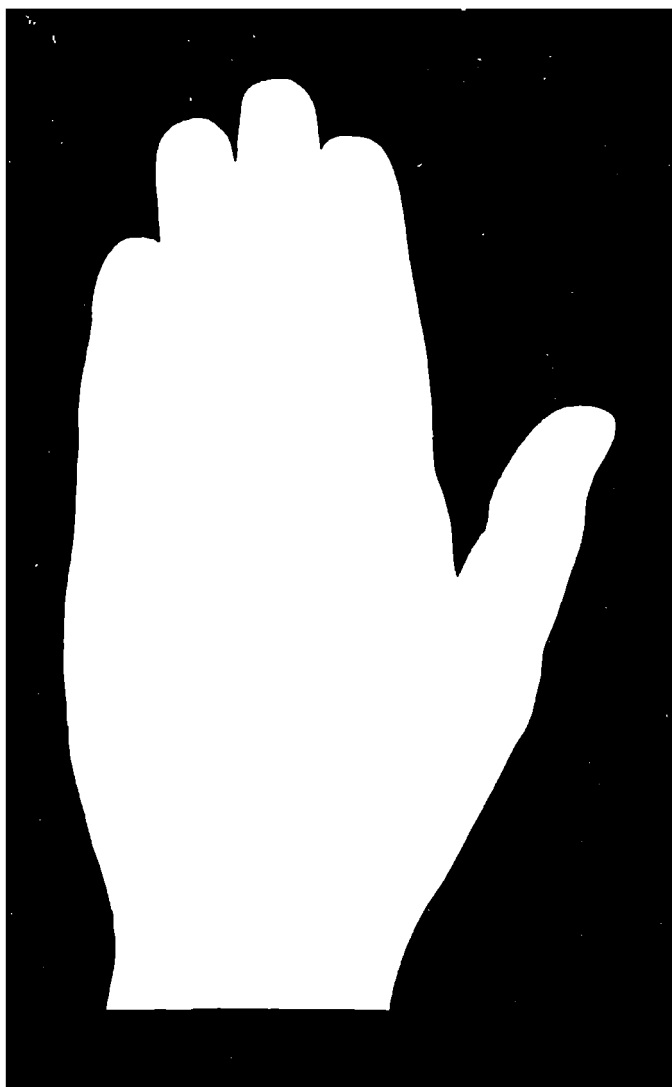
მიუგო იოანე და პრქუა: მ ო ძ ლ უ ა რ,
ვიხილეთ ვინმე, რომელი სახელითა შენითა
ეშმაკთა განასხმიდა, და ჩუენ ეაყენებდით მას,
რამეთუ არა შემოგუდგს ჩუენ.
პრქუა მას ი ე ს ო: ნუ აყენებთ, რამეთუ
რომელი არა არს ჩუენდა მტერ, იგი ჩუენ
კერპო არს
/ლუკა, IX. 49 –50/

პირველია სიტყვა ანუ ზემგრძნობიარობის ფილოსოფია

© ავტორი ზაქარია ჭიკაძე, 2014
© გამომცემლობა

შ ი ნ ა ა რ ს ი

წინათქმა	6
I. ის, რაც არის	15
II. მე ვიცი ის, რომ არაფერი ვიცი, და ისიც ვიცი, რატომ	21
III. პრაქტიკა	25
IV. მიზეზთა მიზეზი, ანუ დედააზრი	28
V. დასაწყისი, ანუ რაც დასასრულს მოსდევს	32
VI. სამყარო მყისიერია, ანუ წუთია სოფელი	38
VII. ცოდნა ჩირაღდანია, დანთებული ადამიანის არსში	40
VIII. ღმერთმა შექმნა ყოველი	44
IX. ადამიანი გვირგვინია სამყაროსი	47.
X. ცხოვრება სულია ხორცშესხმული	.50
XI. მარტო სული განსაწმედელია და გასანათლებელი	53
XII. ცხოვრება ჟამია მადლიერების გამოხატვისა	55
XIII. ღმერთი სიყვარულია	61
XIV. შემაჯამებელი სიტყვა	.67
XV. რატომ არის ის, რაც არის	71
XVI. რა შეუძლია ადამიანს	89
XVII. რა არის სიტყვა	96
XVIII. ქართული ანბანი	102
XIX. ადამიანი	108
XX. ადამიანის ორგანიზმი	112
XXI. ცა	117
XXII. ცა – ცისა, ანუ პირველი ცა	.121
XXIII. პირველია სიტყვა	122
XXIV. ადამიანის სხეული, სამშეინველი, სული	.126
XXV. სიტყვის შემკერელი	129
ბოლოსიტყვაობა	132
დანართი 1 სოგიერთი დასკვნა ზემგრძნობიარობის	
განსამარტავად	136
დანართი 2 სიმბოლოს სახეცვლილებები. ფიგურები 1 – 27.	142

კაცობრიობა ათასწლეულთა მიჯნაზე.

იწურება ბოლო საუკუნე და ორი ათასი წელი ქრისტეს მოსვლიდან.

მომავალი, ოცდამეერთე საუკუნის ხიბლი იტაცებს და აღვივებს ფანტაზიას.

განვითარების ახალი საფეხურისათვის ემზადება ადამიანი აზრისა და არსის განწმენდით.

საუკუნის დამლევამდე გასასტუმრებელი, მემკვიდრეობით მიღებული „ვალები“ – ცოდვად ანარჩენი შეცდომები და შეცოდებებია, გულს რომ უფიცხებს და სულს უშფოთებს ადამიანს, „გუგულის კვერცხად“ აღიქვამს და სხვათა ხელყოფით იქარვებს გავარვარებულ სულს.

ფიქრითა და განცდით გასაეათებული სხეულიდან გადმოდერილი, ასეირთებული ჭირი მრავალთა; ქარბორბალად დაბზრიალებული მდაბალი ბიოლოგიური ენერგიები ურჩად ერკინება და არღევეს ბუნების ძალთა წონასწორობას, ერთიანად აზანზარებს ქვეყანას და ცხოვრების აღმართს შემდგარ ადამიანს ქვა-ღორღად ეყრება თავზე ათასი გაჭირება.

ჭირს ტყვიასავით დამძიმებულ სხეულში ყოფნა, ერთხელ ნაბოძები სიცოცხლის გადასარჩენად უხმობს უდაბნოში გზააბნეულის სული მოყვასსა და უზენაესს...

ღმერთისკენ სავალი გზა კი გრძნობადია, ამდენად არჩევანია და საკუთარ თავში გადასაწყვეტი.

უფალი ტაძარშია – აღიარებისა და მონანიებისათვის ელიან მისი მსახურები ღვთიური ცეცხლით აღმოდებული სანთლებით, რათა მიუტევონ...

1990 წ.

წ ი ნ ა თ ქ მ ა

ადამიანს უამრავი კითხვა აწუხებს!

კითხვებზე პასუხის გაცემით, ცდითა და შეცდომებით იფართოვებს თვალსაწიერს ადამიანი, ასე სწავლობს საკუთარ თავსა და სამყაროს. პასუხს ეძიებს კითხვებზე მთელი ცხოვრება, სწავლითა და განათლებით, დამოუკიდებლად და სხვათა დახმარებით.

მაშ, რა შეუძლია ადამიანს?

გამონაკლისები არსებობს, თუ ყველა ადამიანის შესაძლებლობები თანაბარია?

რა არის ნიჭიერება?

რა არის ცხოვრება, სამყარო, სიცოცხლე?

რა არის კურნება, რას მკურნალობს ექიმი, განკურნება შესაძლებელია?

რა არის სული, ცოდვა, როგორ არის შესაძლებელი ცოდვისაგან გათავისუფლება, რისთვის არის ეს საჭირო?

ადამიანი ერთხელ იბადება?

პიპნოზურ ძილში მყოფი სდიდი ხნის წინათ გარდაცვლილ ადამიანებს ელაპარაკება, როგორ?

ზოგის სხეულს ცეცხლი არ წვაეს და მახვილი არ ჭრის განსაკუთრებული ფსიქიკური მდგომარეობის დროს – რატომ?

ზოგი თვითონ იჩერებს გულს დროებით, ზოგს გული რომ უჩერდება, კედება – რატომ?

ქრისტემ ოთხი დღის მკედარი ლაზარე გააცოცხლა – როგორ?

ასეთ და სხვა მრავალ კითხვაზე პასუხის გაცემის სურვილმა განაპირობა ძიება, რომელიც ღრმა და ყოვლისმომცველ პასუხს ითხოვდა თურმე.

დასაწყისისათვის საკუთარი შესაძლებლობების შესწავლა აღმოჩნდა საკმარისი – სხვისი სატკიერის გათავისების

უნარის ანალიზი, რომელიც იშვიათ თვისებათა რიცხვს მიეკუთვნებოდა, იმ დროისათვის.

შემდეგ საჭირო გახდა ამგვარი უნარით გამორჩეულთა მოძიება და შესწავლა, კურნების საკუთარი პრაქტიკა – სხვისი სატკივარის შეგრძნების, გათავისების და აღხოცვის მრავალი წარმატებული თუ წარუმატებელი შემთხვევის ანალიზი.

გამოყენებული იყო ყველა ხელმისაწვდომი წყარო, ანალიზისათვის ნაცადი იყო ფსიქოლოგიის აღმოსავლური თუ დასავლური მიმართულებები. საბოლოოდ მხოლოდ ქართულმა სკოლამ – უზნაძისეულმა განწყობის თეორიამ დაიტია ადამიანი მეტ-ნაკლებად თავისი ფენომენური გამოვლინებებით.

კაცობრიობის მიერ დაგროვილი ცოდნის ჩემს ხელთ არსებული წყაროების გაცნობა არასაკმარისი აღმოჩნდა ჩემთვის საინტერესო კითხვებზე პასუხის მისაღებად, ცოდნის წმინდა წერილში ძიებისათვის გონება მოუმზადებელი აღმოჩნდა, ტექსტის კითხვა, მასში მოცემული ცოდნის შეთვისება, გააზრება და ანალიზი აღმოჩნდა შეუძლებელი.

გამოსავალი მოიაზრებოდა საკუთარი ლოგოს – სიმბოლოს შექმნაში, რომელშიც უნდა ასახულიყო ჩემი მისწრაფება, ჩემი დამოკიდებულება ყოველივე იმის მიმართ, რაც არის – ადამიანისადმი, სამყაროსა და ღმრთისადმი; მიზნად დავისახე გავრკეულიყავი ადამიანის ფენომენურ უნარ-თვისებების არსში, ადამიანის გამოუყენებელ შესაძლებლობებში ზოგადად, როგორც ობიექტურად არსებული კანონზომიერი მოვლენა და ფაქტი, ამასთან, მთავარ პირობად იქნა დასახული ისეთი დასკვნებით ხელმძღვანელობა, რომელიც არ ეწინააღმდეგებოდა წმინდა წერილში აღწერილ სინამდვილეს, ქრისტიანულ მრწამსს და მის მართლმადიდებლურ გაგებას, მიმაჩნდარა, რომ წმინდა წერილშია გადმოცემული სრული ცოდნა.

სიმბოლო დაეხატე 1989 წლის მარტში ერთბაშად და ერთი ხელის მოსმით. სიმბოლოში აისახა ჩემი მარჯვენა ხელის მტე-

ენის გამოსახულება ერთმანეთთან მიახლოებული თითების ბოლოებით, ხელისგული, მასზე სამი ძირითადი ხაზით. ხელის მტევნის ირგვლივ შემოვლებულია ოვალური წყვეტილი ხაზი სხივებით, რითაც მინიშნებულია ბიოლოგიური ეელი. ჩინური ენერგეტიკული მერიდიანები აღნიშნულია შვიდი ცენტრით, რომლებიც განლაგებულია ჯვრის ფორმით, ზემოდან ქვემოთ და მარჯვნიდან მარცხნივ მიმართულებით. მეშვიდე ცენტრი მინიშნებულია სამი თითის შეერთების თავზე, სამი სხივით შექმნილი თავისუფალი ადგილით.

სიმბოლო გამოხატავს მარჯვენა ხელის მტევანს კურნების მომენტში, რომლის ხილული მხარეა გააქტიურებული ენერგეტიკული ცენტრები, შეერთებული საჩვენებელი, შუა და ცერა თითების ბოლოები და ჯვრის გამოსახულება, როგორც კურნების პროცესის დაფარული მხარე – ავადობის გამომწვევი მიზეზის აღზოცვის შესაძლებლობა და საშუალება, ლოცვით.

თანდართული მარჯვენა ხელის მტევნის ფოტოსურათი გადაღებულია გამუდმებულ ლოცვისას – „მამაო ჩვენოს“ წარმოთქმის დროს. ჩემი ვარაუდით ამ გარემოებით უნდა აიხსნას, თითების ბალიშებში, ფოტოგადაღების მომენტში, მკვეთრი განათების ზემოქმედების შედეგად გამოჩენილი სახეები, რაც ნებისმიერი მლოცველის სხეულის ნაკვეთებში უნდა იჩენდეს თავს ლოცვის დროს, სულში შემოსული, სამშენიველში გადასული და სხეულში გამჟღავნებული ანგელოზთა სახეები ჩნდებიან ღმერთის მიერ დადგენილი წესით და რიგით – საშველად.

გარკვეული საკითხის ირგვლივ დაგროვილი ცოდნის საკუთარ შესაძლებლობებთან შეჯერების, ანალიზის, განზოგადებისა და სინთეზის შემჭიდროებულ დასკვნებად ჩამოყალიბებითა და აზრის გათავისების გზით შევიმეცნე მოვლენათა რიგი, რითაც ბევრ კითხვას გაეცა პასუხი.

თხზულების ჩვიდმეტი თავი დაიწერა ექვს წელიწადში, მეთვრამეტე თავის დაწერას დაჭირდა თორმეტი წელი, ხოლო

მომდევნო ორი წელი აღმოჩნდა საკმარისი დარჩენილი სამი თავის დასაწერად.

თხზულება დასრულებული მეჩვენება, თუმც ასეთი განცდა აღრეც მქონდა არაერთხელ.

თხზულებაში, სილოგისტური კვლევა-ძიების შედეგად შეძენილი ცოდნის ანალიზისა და სინთეზის, დროში დაყოვნებით შემოწმებისა და ამ ცოდნის ცხოვრებისეული გამოცდილებით დამოწმების შემდეგ, დაზუსტებული, განზოგადებული და შემჭიდროებული დასკვნები გადმოცემულია თეზისების სახით, რადგან სხვაგვარად ვერ მოხერხდა სათქმელის ცნობიერების ჩარჩოებში მოქცევა.

თხზულება იწყებს იმით, „რაც არის“ და ამთავრებს იმით თუ „რატომ არის ის, რაც არის“.

თეზისები მოქცეულია ოცდახუთ პირობით თავში, რაც, ამასთან, ოცდახუთი ინტერესის საგანიც არის, დროდადრო გაჩენილი თავ-თავისი სიმბოლოებით და ცოდნით, მომდევნოს წინაზე აღმატებით.

რაც შეეხება თხზულების დასათაურებას – „პირველია სიტყვა“, ასე ეუწოდე პირველი ოთხი თავის დასრულების შემდეგ, თუმც იმ დროისათვის საამისო საფუძველი არ გამაჩნდა. მხოლოდ ბოლოში გამოიკვეთა დასაწყისში მინიშნებულის სისწორე – XXIII თავის დაწერით, „პირველია სიტყვა“.

მადლიერების გამოხატვა

დაბოლოს, უსაზღვროდ მადლიერი ვარ ყველასი, ვინც შემიწყო ხელი რათა ბოლომდე მიმეყვანა დაწყებული საქმე; პირველყოელისა ჩემი ოჯახისა, მოთმინებით რომ აიტანა ჩემი თავდავიწყებით გატაცება ამ ამოუწურავი შრომით.

მადლობას ეუხდი ჩემს მეგობრებს, ვისთანაც მიხდებოდა და მიხდება დაუსრულებელი მსჯელობა-განხილვა აქ მოტანილი ყოველი საკითხის ირგვლივ, გამოწველილვით.

ეუმადლი ზემგრძნობიარობისა, თუ რწმენით კურნებით უნარით დაჯილდოებულ მრავალ ადამიანს, საქართველოსა თუ რუსეთში, ახლანდელ დამოუკიდებელ ქვეყნებსა თუ მის ფარგლებს გარეთ, რომლებმაც არ დაიშურეს და გამიზიარეს თავიანთი გამოცდილება, გამანდეს რწმენით კურნების საკუთარი მეთოდები და საიდუმლო;

განსაკუთრებით ეუმადლი კრივოროტოვს, მამას, ბატონ ალექსეის, რომლის კეთილგანწყობითაც ესარგებლობდი მისი თბილისიდან გამგზავრებამდე; კრივოროტოვს, შვილს, ბატონ ვიქტორს, ფსიქოტრენინგის აღიარებულ სპეციალისტს, მხატვარსა და ხატმწერს, ვისთანაც ხშირად მიწევდა რწმენით კურნების და ადამიანის სარეზერვო შესაძლებლობების შესახებ მსჯელობა; ბატონ ვიქტორ კაზაროვეცკის, საყოველთაოდ აღიარებულ პარაფსიქოლოგს, რომელთან შეხვედრამაც წარუშლელი შთაბეჭდილება დატოვა ჩემზე და მნიშვნელოვანწილად განაპირობა ჩემი შემდგომი კვლევის მიმართულებები. ბატონ გიორგი კენჭაძეს – წარსულში აღიარებულ პიპნოტიზიორსა და მხატვარ-მულტიპლიკატორს, რომელთანაც მიხდებოდა მსჯელობა შთაგონებით კურნების თეორიისა და ეთიკის საკითხებზე; ბატონ ვლადიმერ ვაშევეიჩს – ქ. მოსკოვის ჯანდაცვის სამინისტროს გაერთიანებული საავადმყოფოს ნევროლოგიური განყოფილების გამგეს, პროფესორს, რომელმაც შრომის იმ დროისათვის დამთავრებულ ნაწილს ზემგრძნობიარობის ფილოსოფია უწოდა, ბატონ ედუარდ ნაუმოვს - პარაფსიქოლოგიის საერთაშორისო ასოციაციის წევრ-კორესპონდენტს, რომელმაც ხელი შემიწყო გაცნობობდი ამ სფეროში მოღვაწე აღიარებულ სპეციალისტებს.

დიდად მადლიერი ვარ აგრეთვე მათი, ვინც დაიჯერა ჩემი სიტყვა და საქმე; ბატონი ოთარ ნათიშვილისა – საქართველოს მეცნიერებათა აკადემიის აკადემიკოსის, ბატონი პეტრე ნასუიდაშვილისა - საქართველოს სოფლის მეურნეობის მეცნიერებათა აკადემიის აკადემიკოსისა და საქართველოს მეცნიერებათა აკადემიის წევრ-კორესპონდენტის, ჩემი მეცნიერ-ხელმძღვანელისა მცენარეთა გენეტიკის სფეროში; ბატონი თენგიზ ურუშაძის – საქართველოს მეცნიერებათა აკადემიის წევრ-კორესპონდენტისა; ბატონი გივი აღლასანიასი – პროფესორისა, საქართველოს აგრარული უნივერსიტეტის ერთ-ერთი ხელმძღვანელის, ვისთანაც მრავალწლიანმა მეგობრობამ დამარწმუნა, რომ ყველაზე ძვირფასი სიტყვა ვერცხლია, ხოლო დუმილი – ოქრო. აგრარული უნივერსიტეტის, თბილისის სახელმწიფო სამედიცინო უნივერსიტეტის და საქართველოს ინტელექტუალური საკუთრების ეროვნული ცენტრის – „საქპატენტის“ კოლექტივებს, სამსახურეობრივ-შემოქმედებით საქმიანობაში კეთილგანწყობის, მორალური მხარდაჭერისა და თანადგომისათვის.

დიდად მადლიერი ვარ იმათი, ვისთვისაც კვლევა-ძიების ეს უჩვეულო სფერო მოექცა საკუთარი პროფესიული თუ ინტელექტუალური ინტერესების ჩარჩოებში, მიიჩნია ადამიანის უსაზღვრო შესაძლებლობათა კერძო გამოვლინებად და ამით შეუწყო ხელი ჩემი აზროვნების ლოგიკური თანამიმდევრობით განვითარებას.

მადლიერი ვარ ბატონი აღექსი გერასიმოვის - თბილისის სახელმწიფო უნივერსიტეტის მიკროელექტრონიკის კათედრის გამგის, პროფესორის, რომელმაც არ დაიშურა ძალა და მონდომება, რათა ექსპერიმენტში გამოვლენილიყო ეს უჩვეულო უნარი, განმიმტკიცა რწმენა საკუთარ შესაძლებლობებში და მირჩია, წინამდებარე შრომა გამომექვეყნებინა; ბატონი ედუარდ

გოდიკისა – რუსეთის მეცნიერებათა აკადემიის რადიოელექტრონიკის სამეცნიერო-კვლევითი ინსტიტუტის ლაბორატორიის გამგის, პროფესორის, რომელსაც მეცნიერებისა და ტექნიკის ულტრათანამედროვე დონეზე აღჭურვილობის პირობებში ექსპერიმენტის სერიაში წარმოაჩინა ჩემი უნარი და რეალური შესაძლებლობები ზემგრძნობიარებაში; ბატონი ვლადიმერ ილინისა – მოსკოვის პირველი სამეცნიერო-კვლევითი ინსტიტუტის პრორექტორისა სამეცნიერო დარგში, პროფესორის, რომელმაც ინსტიტუტში, არამედიკამენტოზური მკურნალობის ლაბორატორიაში მომცა საშუალება შემესწავლა ექსტრასენსორიკა, რეფლექსოთერაპიასთან მიმართებაში. ამ სამუშაოთ ჩამომიყალიბა შეხედულება, რომ ბიოველით კურნება შესაძლებელია ჩაითვალოს, როგორც რეფლექსოთერაპიის უკონტაქტო (შეხების გარეშე) სახე; ბატონი გივი დუმბაძისა – თბილისის სახელმწიფო სამედიცინო უნივერსიტეტის პრორექტორისა სამეცნიერო დარგში, პროფესორის, რომელიც თვალს ადევნებდა ჩემს საქმიანობას, ორიგინალურად მიაჩნდა შრომაში გატარებული აზრი და მირჩია მისი გამოქვეყნება; ქალბატონი თამარ დეკანოსიძისა – თბილისის სახელმწიფო სამედიცინო უნივერსიტეტის პათანატომიის კათედრის ყოფილი გამგისა, საქართველოს მეცნიერებათა აკადემიის წევრ-კორესპონდენტის, რომლის დახმარებითაც ექსპერიმენტში ვცადეთ ძალები ექსტრასენს ლუსია ჯინჭარაძესთან ერთად, ჟურნალისტ თამაზ ჭეიშვილის თანდასწრებით, რომელიც შემდგომ ძალზე დაწინაურდა რწმენით კურნების პროპაგანდასა და პრაქტიკაში; ბატონი ზურაბ ზურაბაშვილისა – თბილისის ფსიქიატრიის სამეცნიერო-კვლევითი ინსტიტუტის ქრომატოგრაფიის ცენტრის დირექტორის, საქართველოს მეცნიერებათა აკადემიის წევრ-კორესპონდენტის, რომელმაც თავის დასკვნაში აღიარა ეს ფენომენი, როგორც ზემგრძნობიარობით დაჯილდოებული ადამიანის თვისება, შესაბამისი უნა-

რით; ასეთი დასკვნა იმ დროისათვის გაბედული, კეთილი და თანადგომით განსჯეალული სიტყვა იყო; ბატონი იგორ მინევისა – თბილისის სახელმწიფო სამედიცინო უნივერსიტეტის ექსპერიმენტული მედიცინის სამეცნიერო-კვლევითი ინსტიტუტის ელექტროფიზიოლოგიის განყოფილების ყოფილი გამგის, პროფესორის, ვისთან ერთობლიობაშიც მრავალი ექსტრასენსის უნარი და შესაძლებლობები შევისწავლეთ ექსპერიმენტში, მისი ამერიკის შეერთებულ შტატებში გამგზავრებამდე. მონტერეის (კალიფორნია, აშშ) ალტერნატიული მეურნალობის კივლევის ინსტიტუტის ხელმძღვანელობისა, ვისთანაც საქმიანი მიმოწერის მიუხედავად (1994 წ.) ვერ მომიხერხდა თანამშრომლობის დაწყება. ბატონი ლეო გაბუნიასი – საქართველოს მეცნიერებათა აკადემიის პალეობიოლოგიის განყოფილების გამგის, აკადემიკოსის, რომლისთვისაც მოულოდნელი აღმოჩნდა ამგვარი უნარის რეალობა და შრომის მიზანმიმართულად გამოქვეყნება მირჩია; ბატონი ირაკლი გვერდწითლისა – საქართველოს მეცნიერებათა აკადემიის აკადემიკოსის, რომელიც, დარწმუნდა რა ექსტრასენსორული ურთიერთზემოქმედების რეალობაში, გვეხმარებოდა შესაბამისი ლაბორატორიის შექმნაში, რომელიც იმ დროისათვის ვერ მოხერხდა; ქალბატონი ჯუნა დავითაშვილისა – ალტერნატიული და ტრადიციული მედიცინის საერთაშორისო ასოციაციის პრეზიდენტის, საპატიო პროფესორის, რომელმაც შრომის იმ დროისათვის დასრულებულ ერთ ნაწილს მაღალი შეფასება მისცა; ბატონი რევაზ ხომერეიკისა – თბილისის ონკოლოგიური საავადმყოფოს თერმოგრაფიის განყოფილების ყოფილი გამგისა, ფიზიკოსის და ბიოველის მკვლევარის, ექსტრასენსების მომზადების სკოლის ყოფილი ხელმძღვანელის; ვისთანაც თავიდანვე მქონდა კამათი, რომ რწმენით მეურნალი უნდა იყოს ჯანმრთელი, ჰქონდეს დადებითად განსხვავებული

ჯანმრთელობის მდგომარეობა, ან გააჩნდეს საკუთარი ბიოენერგეტიკის მართვის უნარი; სხვა შემთხვევაში შესაძლოა „ამგვარმა კურნებამ“ ორივეს მოუტანოს ზიანი. მას თავიდანვე განსხვავებული შეხედულება გააჩნდა; ბატონი **გია სულაქველიძის** – ექიმი-უროლოგის, რომლისთვისაც ამ ფენომენის აღმოჩენამ შეხედულებათა სრული შემობრუნება გამოიწვია და დღეს ბიოენერგეტიკის პრობლემებზე სამეცნიერო-მეთოდურ და პრაქტიკულ საქმიანობას ერთობლივად ვეწვეით; ბატონი **გიგლა გობეჩიასი** – ჟურნალისტის, ფენომენტა კელევის და პროპაგანდის აღიარებული სპეციალისტის, რომელიც დიდ დახმარებას მიწევდა თავისი კრიტიკული და მიუდგომელი შენიშვნებითა და რეკომენდაციებით;

დიდად მადლიერი ვარ საქართველოს მეცნიერებათა აკადემიასთან არსებული აკადემიკოს ლეონიდე კალანდაძის სახლ-მუზეუმში მომუშავე სემინარის «ადამიანის ინსტიტუტი – „ნიოსფერო“» მონაწილეებისა და მისი ხელმძღვანელის, ქალბატონ **ირინე კალანდაძისა**, სადაც მომისმინეს, საინტერესოდ ჩათვალეს ჩემს მიერ გაწეული კვლევა-ძიება და შედეგები ძირითადად დადებითად შეაფასეს.

განუზომლად დიდი შრომა გაწიეს ბატონმა **თამაზ** და ქალბატონმა **დარიკო ჩიტიშვილებმა**, რომლებმაც ამ შრომის დაწყებიდანვე სრულიად უსასყიდლოდ და უანგაროდ აღმომიჩინეს დახმარება – ინტელექტუალური და კომპიუტერული უზრუნველყოფის ჩათვლით.

გაა თქუენდა, სჯულის
მოძღუარნო, რამეთუ დამძალენით
კლიტენი მეცნიერებისანი; თქუენ
შე-არა-ხუალთ და შემავეალთა აყენებთ
/ლუკა, XI. 52/

I. ის, რაც არის

001. ცხოვრება ერთია და თუ რამე გსურს გააკეთო, მხოლოდ ახლა გაქვს ამის შესაძლებლობა, „მერე“ არ არსებობს.

002. ადამიანი თავისუფალი არ არის, მას ზღუდავს წინაპართა ცოდვები თუ შეცოდებები, რომლებიც ადამიანს თან დაჰყვება „გენეტიკური“ ანუ „სულის საგვარეულო ტვირთის“ სახით. ამას ემატება საკუთარი შეცდომები, რომლებიც გამოწვეულია სხვადასხვა სიძლიერის უარყოფითი ფიქსირებული განწყობებით, ასოციაციების სახით, რაც რეალიზდება სინამდვილეში შეზღუდული ცნობიერების ფონზე...

ამ შემთხვევაში ადამიანი თავის მოქმედებას აღიქვამს მისი ცხოვრებაში რეალიზაციის შემდეგ; ეს არის ყოფიერების თავისთავადობის, ანუ ბედისწერის არსი დროის მყისიერ მომენტში. ადამიანის შესაძლებლობებს განაპირობებს აგრეთვე ბედის ეარსკელავი, ანუ ჟამი დაბადებისა

003. წარსული, აწმყო და მომავალი ერთია, რადგან დღევანდელი ყოფა განაპირობა გუშინელმა, ხვალინდელი დღევანდელმა და ა.შ.

004. გზა ადამიანისა მოდის არარაიდან და მიემართება არარაისაკენ. უმაღლესი მიზანია ევოლუციის გზის ყველა საფეხურის ობიექტური გაცნობიერება დღემდე და მომავალში გასაველელი გზის შემოქმედებითი წედომა, ანუ წარსულისა და მომავალის მყოფადში შემოტანა, მაშასადამე, ბნელით მოცული ობიექტური წარსულის განათება და ბურუსით მოცული მომავლის „თვალი ნათელით“ აღქმა და ამით ცნობიერების საზღვრების გაფართოება.

005. ინფორმაცია წარსულის შესახებ ადამიანში არის ასოციაციების, „ხატების“, ანუ კონკრეტული წარმოსახვების სახით, და ეს ყველაფერი „ინახება“ თავის ტვინის მარჯვენა ნახევარსფეროში უშუალოდ, ან თავის ტვინი არის ამ ინფორმაციის მიღებისა და გაშიფრვის საშუალება, ანუ ცნობიერის, გააზრებულ მოქმედებათა ადეკვატური ქცევის ჩამოყალიბების უმაღლესი „ინსტრუმენტი“.

006. ობიექტურ სინამდვილეში, ანუ მყოფადის ზღვარზე, მაღალი პიროვნული ღირებულებების მქონე იდეების საფუძველ-

ზე ჩამოყალიბებულ ძლიერ მოთხოვნილებათა იმპულსების ზემოქმედებით ხდება წარსულის გამოცდილების გააზრება და ზეცნობიერული წედომა, ანუ შემოქმედება – სამყაროსეული ცოდნის გამომჟღავნება – ეს არის შემოქმედებითი ძიების პროცესი.

007. ადამიანის ხელთაა ყველაფერი, რადგან მასშია უშუალოდ სამყაროსეული ცოდნა, ან იგია ამ ცოდნის გამომჟღავნების საშუალება, ამიტომ მას შეუძლია „ყველაფერი“, მაგ.: თუ მას დღეს შეუძლია დაამზადოს ურთულესი მანქანები, ეს შეეძლო ადრეც, მაგრამ საამისო საშუალებები არ გააჩნდა... ანუ შესაძლოა იყო სურვილი იდეაში განხორციელებული, ანუ ობიექტური ცხოვრებისეული საშუალებებით განხორციელებული სურვილები, ამიტომ არის, რომ ფანტაზიები ძველდება განხორციელების საშუალებებით, ხოლო იდეურად დაუძველებელია.

008. გულით სურვილებში იგულისხმება უმაღლესი ფსიქიკური ენერგიების მონაწილეობა ამ სურვილების განხორციელებისათვის ბრძოლაში.

009. მეურნალობის პროცესი ადამიანის სულიერების უმაღლესი მდგომარეობაა, ანუ ღოცვის მდგომარეობა, სრულად განხორციელებული სიყვარული, რადგან ორიდან ერთი ხელყოფილია და მეურნალი ცდილობს გამოამჟღავნოს მშობლიური დამოკიდებულება, ასრულებს ფუნქციას გააძლიეროს მეორე, რათა მან უკეთ შეასრულოს თავისი დანიშნულება ამ ქვეყანაზე. მეურნალი მართალია და, ამდენად, სიკეთის მთესველი, ხოლო აუადმყოფი კი ამ სიკეთის განხორციელების საშუალებაა.

010. როგორც სამყაროა ერთი, როგორც წარსული, აწმყო და მომავალია ერთი, როგორც ქვეცნობიერი, ცნობიერი და ზევცნობიერი ერთი მთლიანი ცნობიერებაა, ასევე ერთია ქვეყანაზე ყოფნა, რომელსაც სამი მდგომარეობა აქვს: დაბადებამდე – „უპიროვნო“ გონის მდგომარეობა, ცხოვრება, როგორც ამ გონის „რეალიზაციის“, ანუ გაშიფრვისა და გამდიდრება-გაფართოების მდგომარეობა და გარდაცვალების შემდეგ - ისევ გონის მდგომარეობა; მაგრამ ცხოვრება ერთია და გონის ცხოვრებაში დაბადებულის არსთან ერთად შემოსვლა, ანუ ადამიანის დაბადება, პიროვნების მეორედ და ა.შ. მოსვლას არ ნიშნავს, რადგან გონი გაუპიროვნებელია და საერთო ცოდნის პიროვნებისეული ასახვაა პრაქტიკაში და მეტი არაფერი...

011. ადამიანის სრულყოფის გზა ორია:

ერთი – თავისი ცოდნის პრაქტიკაში განსხეულება და ასე ნაბიჯ-ნაბიჯ სამყაროსეული კანონზომიერებების და კანონების ყოფიერებაში ასახვა თავისი მოთხოვნილებების შესაბამისად და მეორე – თავის თავში ამ კანონზომიერებებისა და კანონების ჭერება და ლოგიკით განმარტება; პირველია – პრაქტიკაში ასახული მეცნიერება, ხოლო მეორე კი ლოგიკაში ასახული ირეალური ჭეშმარიტება, ანუ ფილოსოფია. გზა ერთია ფილოსოფიიდან პრაქტიკისაკენ, ანუ მიზეზობრივიდან შედეგობრივისაკენ, ანუ ტვინის მარჯვენა ნახევარსფეროდან მარცხენაში გამოტანა და ცხოვრებაში განხორციელებით ობიექტური სინამდვილის შექმნა დროსა და სივრცეში.

012. პირველია სიმართლე, ანუ არ იცრუო, რამეთუ სიმართლე ჭეშმარიტია და სამყაროში ასახული, იგი გაცნობიერებული სინამდვილეა ასახული ყოფიერებაში, ხოლო სიცრუე

კი ამ ჭეშმარიტებას მიტმასნილი გამოგონილი მოვლენა, რომელსაც თვით სიცრუის მომგონი კეებას, და როგორც კი კეება შეუწყდება, მაშინვე „მოახმება“ და ადამიანის არსში ჩაიფერ-ფლება კონკრეტული წარმოსახვის სახით, რომელსაც ისევე სჭირდება „გაწმენდა“, როგორც დაორთქლილ სათვალეს...

013. ადამიანს აქვს თვითგანწმენდის უნარი და მოთხო-ენილება იმ არასრულყოფილების კომპლექსისაგან განთავი-სუფლებისა, რომელიც მასშია, რაც შესაძლებელია ამ კომ-პლექსების შემადგენელი ჩვევების გამოვლენა-გამომჟღავნებით და მათი ალტერნატიული დადებითი ჩვევების ჩამოყალიბება-გა-ძლიერების გზით; და მეორეც – სისტემური ცოდნის შეძენით, რომელიც რაიმე საკითხით გატაცებას მოჰყვება ხოლმე. ამ პრო-ცესის უმაღლესი გამოვლინებაა შემოქმედებით წვდომის პრო-ცესი, როცა ძიების ანთებულ ღუმელს ის ენერგიებიც ხმარდება, რომლებიც არასრულყოფილების კომპლექსის შემადგენელ უა-რყოფით ჩვევებს კეებას.

014. ადამიანი სრულ იქმნება ორი მიმართულებით:

თავისთავადი, ანუ თაობათა მონაცვლეობით – ყოველი მომდევნო თაობა თავის თავში შეიცავს წინამორბედსაც, ანუ შეილი ობიექტურად მშობლებსაც მოიცავს და თავის თავში გზას მთელი სამყაროსი არარაიდან მის დაბადებამდე...

მეორე – გონიერების ამაღლებით, ფილოსოფიური წვდო-მით, მეცნიერებით ან ღვთისმსახურებით; რადგან ადამიანი მუდმივ ცვალებადობაშია და ეს ცვალებადობა არის გონიერე-ბისა და სულიერების; განწმენდილი ადამიანის სხეულიც უფრო ამაღლებულია, ქცევების გამოხატვის საშუალებათა დახვეწას-თან ერთად იძენს სხეულებრივ სიფაქიზეს და სრულ იქმნება დღენიადაგ.

015. სხეულის, ანუ ჯანის სიმრთელე და სისრულე აუცილებელი პირობაა ინდივიდის სრულყოფისა; სულიერი სიწმინდე და ჯანმრთელი სხეული ერთმანეთის გამამდიდრებელი მოვლენებია ძირითადად, რადგან ჯანმრთელ, მართალ სულს სხეული არ დაუაყადდება...

სხეულის უდიერი, უწესო პერობა სამყაროში პიროვნებისეული დანიშნულების დალატია.

1989 წ.

რამეთუ ყოველი რომელი ითხოვდეს,
მოიღოს; და რომელი ეძიებდეს,
პოვოს; და რომელი ირეკდეს, განელოს.

/მათე, VII, 8/

II. მე ვიცი ის, რომ არაფერი ვიცი და ისიც ვიცი, რატომ

016. ადამიანები ერთმანეთისაგან ძირითადად განსხვავდებიან შემეცნების უნარით, მოვლენის არსში წედომის სიღრმით და გააზრების ხარისხით; რაც განსაზღვრავს მათ დამოკიდებულებას მოვლენისადმი, რომელშიც ობიექტურად ასახულია მიზეზ-შედეგობრივი კავშირების მთელი ჯაჭვი. ამ კავშირების შეცნობისა და გააზრების ხარისხით, მათ შესახებ მსჯელობის უნარით ადამიანები იყოფიან შემდეგ ტიპებად:

პირველი -	მოვლენას აღიქვამს და მსჯელობს საკუთარ თავთან მიმართებაში, რეაქციულობის ხარისხის შესაბამისად;
მეორე -	მოვლენაში გამოყოფს განმაპირობებელ მიზეზს ან მიზეზთა ჯგუფს;
მესამე -	მოვლენას აღიქვამს შუალედურ რგოლად მიზეზ-შედეგობრივ ჯაჭვში;
მეოთხე -	ქმნის მოვლენათა წრეს, უკავშირებს ერთმანეთს, აგებს მიზეზ-შედეგობრივი კავშირების კომპლექსს მოვლენათა განსაჯერებად;
მეხუთე -	განაზოგადებს მოვლენებს ერის ევოლუციური სტატუსისა და სოციალური ასპექტების გათვალისწინებით, ერის მომავლის განსაჯერებად;
მეექვსე -	მაღალი სული, ანუ ღმერთი, მმართველი გონი, რომელშიც ასახულია ობიექტურად ერის წარსული, აწმყო, მომავალი.

017. დროის ცნება ფარდობითია, ადამიანი თავისი არსებით დროის რამდენიმე განზომილებაში იმყოფება:

რომელშიც ხორციელდება ფიზიოლოგიური კომპლექსი;

სიზმრისეული, ანუ უნებური ფიქრის მდგომარეობა;

აზრით გადანაცვლების მდგომარეობაში ყოფნა – წარმოდგენით სხვა ადამიანში, ცხოველში, ან საგანში, ან ადგილზე;

სიერცეში განფენილი, ინდივიდუალობაშენარჩუნებული სულის მდგომარეობა.

018. მანძილის ცნება ფარდობითია და დამოკიდებულია სიერცეში გადასადგილებლად საჭირო დროისა და გადაადგილების სახეზე, მექანიკურიდან სულიერად გადანაცვლების ჩათვლით.

019. ღმერთი თავის თავში შეიცავს „ყველაფერს“ – მატერიის ყველა სახეს, ყველა მდგომარეობას, ამიტომ ღმერთი ყველაფერია ზოგადად და კონკრეტულად /ნიეთიერად/ არაფერი.

020. ღმერთი თავისი არსით სრულყოფის უმაღლესი საფეხურია, ყველაფერის უზენაესი მდგომარეობა, ანუ ნიეთიერად არაფერი.

021. ღმერთი ნიეთიერად არაფერია, ზოგადად; ყველაფერი კონკრეტულად კი არის სამყარო.

022. ადამიანი თავის თავში მოიცავს მატერიის ყველა სახეს, ყველა მდგომარეობას, მეკედარი უჯრედიდან აზრის მდგომარეობის ჩათვლით. ე.ი. ადამიანი, ერთ ფორმაში მოქცეული ყველაფერია, სამყაროს ერთ ფორმაში ასახვა, ანუ მიკრო სამყარო.

023. ადამიანი მიკროსამყაროა, მასში მეტერიის ყველა სახეა, ყველა მდგომარეობა; მატერიის სხვადასხვა სახის ერთ ფორმაში ყოფნა დაპირისპირებულობაა, დაპირისპირებულობა – ცვალებადობაა, ცვალებადობა – მოძრაობაა, ანუ გარდაქმნა მატერიის ერთი სახისა მეორეში.

024. ადამიანში მოძრაობის საფუძველი მატერიის სხვადასხვაობაა, ხოლო მოძრაობის არსი მატერიის ერთი სახიდან მეორე სახედ გარდაქმნის პროცესი.

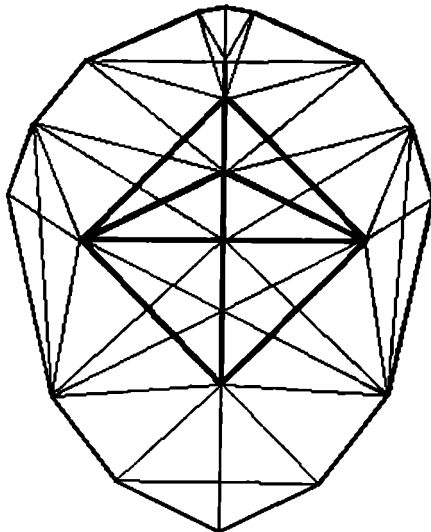
ადამიანის დანიშნულება, მისი არსებობის მიზანი არის მასში თავმოყრილი მატერიის ყველა სახის თანდანთანობით უმაღლეს სახედ გარდაქმნა.

025. ადამიანის არსებობის მიზანია მასში თავმოყრილი მატერიის ყველა სახის უმაღლეს, აზრის სახედ გარდაქმნა, ანუ შემოქმედებითად გადანაცვლება ადამიანის შექმნამდე მდგომარეობაში.

026. ადამიანი მიკროსამყაროა; მაკროსამყაროს ერთ ფორმაში ასახვა, ამიტომ ადამიანის მთლიანად აზრად გადაქცევა სამყაროს შემქმნამდე მდგომარეობაში გადანაცვლებას, ანუ ღმერთთან მიახლოების ცდას ნიშნავს.

027. ყველაფრის დაბადებამდე იყო ღმერთი – არაფერი ნიუთიერად, როგორც ყველაფრის უზანაესი ყოფნა; ფიქრის უზენაესი ყოფნა არის მდგომარეობა მის გაჩენამდე; სურვილის უზენაესი ყოფნა არის მდგომარეობა მის დაბადებამდე.

1989 წ.

არამედ აღვიკრძალავ ჳორჳთა
 ნემთა და დავიმოწეებ, ნუჳკუჳ სხუათა
 უჳადაგებდჳ და მე გამოუცდელ ვიჳო
*„კორინთელთა მიმართ ეპისტოლჳ
 წმინდისა მოციქულისა პავლესი,
 პირველი IX. 27“*

III. პრაქტიკა

028. ადამიანის სრულყოფის გზაზე პირველია სხეულის გონებით დაუფლება, ანუ ნებისყოფით მართვა, რაც სხეულის წერტნით მიიღწევა. ამ პრორცესის აუცილებელი პირობაა ხერხემლის სვეტის ევრტიალურად გამართული მდგომარეობა, რელაქსაცია – სხეულის მოდუნება, და სუნტქვის თანაბარი რიტმი – რეჳიმში: ჩასუნტქვა-შეკაეება-ამოსუნტქვა; ჩასუნტქვა-ამოსუნტქვა-შეკაეება; ანუ სწორი და სრულყოფილად სუნტქვა.

წერთნის საფეხურებია:

- სხეულის შიგთავსის გრძნობით აღქმა;

ნებისყოფის დაძაბვით „ენერგიის ნაკადის“ სხეულში სითბოს სახით გადაადგილების შეგრძნების გამოწვევა, ხერხემლის სვეტის დაღმა, ცალ მხარეს, და მის მეორე მხარეს აღმა მოძრაობის შექმნით, მხარეების და მიმართულებების მონაცვლეობით;

029. სიმბოლოს გრაფიკულ ვარიანტში სამკუთხედის არსი, ანუ სამი ბუნება სხეულის წერთნასთან მიმართებაში ცნობიერდება, როგორც სამი ბუნების მქონე თანაბრად ზემოქმედი ძალა სხეულის შემოქმედებითად წერთნის პროცესის გაცნობიერებისათვის ბრძოლაში:

პირველია მზე, ენერგია, ცხოველყოფელობა, ანუ სიცოცხლე;

მეორეა მთვარე, ცოდნა, მეთოდი, მოძღვარი;

მესამეა პიროვნების მიერ საკუთარი თავის სრულყოფის საფეხურზე გამოვლენილი ნებისყოფა.

030. სამკუთხედის არსის სამი ბუნების საუკეთესო ცხოვრებისეული მოდელია მარჩბივის (ტყუპის) თანავარსკვლავედში დაბადებული ადამიანი.

ასეთი ადამიანი, რომელიც ობიექტურად ერთ კვერცხუჯრედშია მომწიფებული, „ფანტომურად“ გაუცნობიერებლად შეიგრძნობს რა ტყუპის ცალს, მიიღტვის ობიექტურად შეუძლებელი გამთლიანებისაკენ, რაც წარმოადგენს გაუცნობიერებელი მღელვარების საფუძველს, რადგან გაორებული ბუნება თანავარსკვლავედის ხასიათია და მეტი არაფერი.

ტყუპის თანავარსკვლავედის წიაღში დაბადებული ადამიანის სამი ბუნება ვლინდება შემდეგი სამი სახით:

პირველია თვით ადამიანი, ანუ ტყუპის ცალი;

- მეორეა, ყველა შემთხვევაში /ტყუპის გაჩენის შემთხვევაშიც კი/ თანაგარსკელავედის სანახევროდ განხორციელებული ბუნება, როგორც პიროვნების მიერ ეფემერული ტყუპის ცალის ძიების გაუცნობიერებელი ღტოლვის საფუძველი, რაც ელინდება შეთავსებადი ურთიერთობების ძიების მოთხოვნილებისადმი მისწრაფებაში;

- მესამეა, ერთ პიროვნებაში რეალიზებული ტყუპის ნებისყოფა, რომელიც ადამიანში სისრულის მოთხოვნილებით ელინდება.

1990 წ.

და ვითარცა-იგი წინა-უც კაცთა
ერთ გზის სიკუდილი და მისა შემდგომად
სასჯელი, ეგრეცა ქრისტე ერთ გზის
შეიწირა მრავალთათჳს აკოცად
ცოდებათა, ხოლო მეორედ თჳნიერ
ცოდებათა გამოეცხადოს, რომელნი –
იგი მოელიან მას მაცხოვრად.
*/ებრაელთა მიმართ ეპისტოლე
წმიდისა მოციქულისა პავლესი, IX. 27-28/*

IV. მიზეზთა მიზეზი, ანუ დედააზრი

031. სამყაროს გააჩნია ევოლუციის გზა, რომელიც უსასრულოა, მას არა აქვს დასაწყისი და ბოლო, იგი ჩაკეტილია და, ამდენად, წრიული; ეს გზა საყოველთაოა და წარმოადგენს ევოლუციის დიდ წრეს.

032. ადამიანს, როგორც მაკროსამყაროს ერთ ფორმაში ასახვას, ანუ მიკროსამყაროს, შესაბამისად გააჩნია ევოლუციის გზა, რომელიც ჩაკეტილია და აგრეთვე წრიული, ამიტომ იგი წარმოადგენს საყოველთაო ევოლუციის წრის. კერძო შემთხვევას, ანუ ევოლუციის მცირე წრეს.

033. ადამიანის, როგორც მიკროსამყაროს, მაკროსამყაროში მოძრაობის არსი წარმოადგენს მცირე წრის ფიქსირებულ, შეთანხმებულ გადაადგილებას.

დიდი და მცირე წრეების შეხების არე მყისიერია და უსასრულოდ მცირე დროში განხორციელებული.

034. ადამიანის ევოლუციის გზის, ანუ მცირე წრის, არსი დროსა და სივრცეში ელინდება მისი თანდათანობით გაფართოებით, ძირითადად თაობათა მონაცვლეობის ხარჯზე, ცნობიერების გაფართოებასთან ერთად, დიდი წრის, ანუ ევოლუციის საყოველთაო წრის, გონებით გადაფარვითა და ნებისყოფით სამყაროსეული ძალების დამორჩილებით. ეს არის ადამიანის სწრაფვის არსი და პროცესი თავისთავადობიდან სრულყოფისაკენ.

035. ინდივიდის ევოლუციის გზა, მცირე წრე, იწყება მისი დაბადებით და ევოლუციის საყოველთაო დიდ წრეზე აგორებული წყდება გარდაცვალებასთან ერთად.

ადამიანის ცხოვრება, ანუ სამყაროში ყოფნა დიდი და მცირე წრის შეხების ზღვარზეა და, ამდენად, მუდამ მყისიერი, უსასრულოდ მცირე დროში განხორციელებული, და წარმოადგენს წარსულისა და მომავალის ზღვარს...

036. წარსულისა და მომავლის ზღვარზე განხორციელებული ყოფნა, ანუ მცირე წრე, მყისიერია და ინდივიდუალური, მას გააჩნია მოცულობა და გადაადგილების სიჩქარე.

მყისიერი ყოფნა, ანუ მცირე წრე, მოცულობითია და ინდივიდუალური, რადგან იგი შეიცავს ცოდნას გამომჟღავნებულს ინდივიდის წარსულის შესახებ, და გაუცნობიერებელ „იდეას“ მომავლის შესახებ, ესაა მცირე წრის არსი დროსა და სივრცეში.

მყისიერი ყოფნა, ანუ მცირე წრის, გადაადგილება ხდება საყოველთაო ევოლუციის გზაზე, ანუ დიდ წრეზე სამყაროსეული მიმართულებით.

მყისიერი ყოფნის, ანუ მცირე წრის გადაადგილების არსი მდგომარეობს მის თანადათანობით გაფართოებაში და დამოკიდებულია ინდივიდის მიერ სამყაროსთან მიმართებაში თავისი არსებობის გაცნობიერების ხარისხზე.

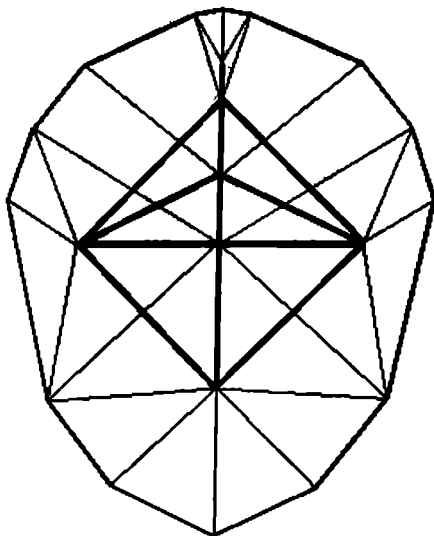
037. თვალი და სხვა გრძობათა ორგანოები ადამიანის, როგორც მიკროსამყაროს მაკროსამყაროში არსებობის აუცილებელი პირობაა.

038. ადამიანში ადამიანური აზრია მხოლოდ, ანუ შემეცნების უნარი და ცნობიერების გაფართოების მოთხოვნილება, დანარჩენი ამ აზრის შექმნის პირობა და მისი განხორციელების საშუალებაა.

აზრის განწყენდის ხარისხი და სიყვარული, ანუ ძმათმოყვარება, კაცთმოყვარეობა და საყოველთაო სიყვარულის ინდივიდში გაბატონების ხარისხი ურთიერთგანმაპირობებელი, რეალურად არსებული მოვლენაა და ადამიანის სახიერების შემადგენელი ნაწილები. ეს მოვლენა განსაზღვრავს ადამიანის ევოლუციურ მდგომარეობას ადამიანი მოქმედიდან მორალური ადამიანისა და ღვთიურ მდგომარეობამდე გზაზე.

039. ადამიანში ადამიანური აზრია მხოლოდ, ამიტომ სამყაროსეულ ცვალებადობას ექვემდებარება ადამიანის სხეული, ანუ აზრის შექმნის საშუალება, ხოლო აზრი, როგორც კონკრეტული ცხოვრებისეული გამოცდილება, სამყაროსეული ევოლუციის მიღმაა, ამიტომ აზრი მუდმივია და უკვდავი, ხოლო სხეული – დროებითი და მოკვდავი

040. აზრი გაცნობიერებული იდეაა, ამიტომ იგი პიროვნულია, გონების ნაყოფია და სულიერი, სხეულისაგან განსხვავებული ენერგეტიკული მდგომარეობის მქონე, მის უშუალო სიახლოვეს იმყოფება, მისი ხატის საერთო სულიერ პორტრეტს ქმნის და ურთიერთმასაზრდოებელ, ერთარსებად შერწყმული იმყოფება სამყაროში დაბადებიდან გარდაცვალებამდე, ხოლო შემდეგ პიროვნების ცხოვრებისეული პრაქტიკასახული სულის მდგომარეობაში რჩება განუსაზღვრელი დროით...

მიუგო იოანე და პრქუა: მოძღუარ, ეიხილეთ ვინმე, რომელი სახელითა შენითა ეშმაკთა განასხმიდა, და ჩვენ ვაყენებდით მას, რამეთუ არა შემოგუდგს ჩუენ. პრქუა მას იესო: ნუ აყენებთ, რამეთუ რომელი არა არს ჩუენდა მტერ, იგი ჩუენ კერძო არს

ლუკა, IX. 49-50

V. დასაწყისი, ანუ რაც დასასრულს მოსდევს

041. ადამიანის სიცოცხლე გულისხმობს სულისა და ხორცის ურთიერთშერწყმულ მდგომარეობას, ამიტომ ადამიანი ერთროულად სულიერად ცხოვრობს და სხეულებრივად ცხოველმყოფელობს.

042. ადამიანის სულიერი ცხოვრებისათვის დამახასიათებელია ცოდნის შეძენით შემეცნების ფარგლების გაფართოების მოთხოვნილება და უნარი, გრძნობა ძმათმოყვარების, კაცთ-

მოყვარების და საყოველთაო სიყვარულის, ხოლო სხეულებრივი ცხოველმყოფლობის, ანუ სიცოცხლის პირობა თვითგადარჩენის ინსტინქტია, რომელიც ძირითადად მოდგმის შენარჩუნებაშია განხორციელებული.

043. ინდივიდის ცხოვრება, ანუ გზა დაბადებიდან გარდაცვალებამდე არის ამქვეყნიური დანიშნულების, ანუ მისიის აღსრულების პროცესი, რასაც იგი მეტ-ნაკლები სისრულით ახერხებს.

044. ცხოვრება, ანუ ამქვეყნიური დანიშნულება – გზა დაბადებიდან გარდაცვალებამდე ადამიანის მიერ შეუცნობადია და, ამდენად, თავისთავადი. ამქვეყნიური არსებობის ქვედა ზღვარს მოდგმის შენარჩუნება შეადგენს, ანუ გვარის გაგრძელების აუცილებლობაში განხორციელებული თვითგადარჩენის ინსტინქტი, ხოლო ზედა ზღვარი კი ცოდნის შექენით, ცნობიერების გაფართოებითა და სულიერების ამაღლების გზით ღვთიური მდგომარეობისაკენ სწრაფვაა; ანუ საყოველთაო სიყვარულით განზავებული ყოვლისმცოდნეობითა და ყოვლისშემძლეობით შემოქმედისკენ მისწრაფება.

045. ადამიანის მიერ ამქვეყნიური დანიშნულების შესრულების აუცილებელი პირობაა სულიერი სიწმინდე და სხეულეობრივი სრულყოფილება, ანუ ჯანის სიმრთელე.

046. ადამიანის ცხოვრების გზის სისწორეს განაპირობებს შეცდომების სიმრავლე, რომლებიც ერთიანად ცოდვისაგან ადამიანის სულის დამძიმების ხარისხს განაპირობებს.

047. ცოდვა შესაძლებელია იყოს წინაპართაგან გადმო-სული – სულის საგვარეულო ტვირთის სახით; არასრულყოფი-

ლების ხარისხით განპირობებული ან თავს მოხვეული. ყველა შემთხვევაში, ინდივიდის სულის დამძიმება აძნელებს ან შეუძლებელს ხდის ადამიანის დანიშნულების სრულად განხორციელებას.

048. ცოდვა ადამიანის მიერ ჩადენილი შეცოდებაა, კონკრეტული ცხოვრებისეული შემთხვევაა სურათების სახით მეხსიერებაში აღბეჭდილი, რომლის გახსენება ადამიანში იწვევს უარყოფით ემოციას და განცდას.

049. ცოდვა ცხოვრებისეული სურათია და გააჩნია ენერგია, რომლის სიმკვრივეს განაპირობებს სიუჟეტის სიმძაფრე და მკაფიობა, რაც ადამიანზე ზემოქმედებს ცნობიერად თუ შეუცნობლად.

050. ადამიანისათვის თავს მოხვეული ცოდვა შეუცნობადია, რადგან თავსმოხვევი, პიროვნების მეშვეობით ახერხებს ინდივიდის ქვეცნობიერში კონკრეტული სიუჟეტის მიმაგრებას აზრის გადაცემით, თანდათანობით ახდენს ზემოქმედებას, მის გრძნობად სფეროში იჭრება და ცხოვრებაში რეალიზდება შეზღუდული ცნობიერების ფონზე.

051. თავსმოხვეული ცოდვა თავისი დანიშნულებითა და არსით ინდივიდის საწინააღმდეგო ჩანაფიქრია, კონკრეტული საფრთხის მატარებელია, რომელიც ინდივიდის ცხოველყოფილობას გარკვეული საშიშროებით ემუქრება. ეს სიუჟეტი ინდივიდის მიერ გაცნობიერებულია თუ გაუცნობიერებული, მთელი ძალით ეწინააღმდეგება მის შეჭრას, ებრძვის და ცდილობს განდევნოს იგი. ამ განცდებზე ორივე მხრიდან გარკვეული ენერგია იხარჯება, რადგან სიმბოლოს საკვები მიეწოდება თავს მომხვე-

ვის მიერ გამუდმებული ფიქრის სახით, ბრძოლა ინდივიდსა და თავის მომხვევს შორის მიმდინარეობს მუდმივად მეტ-ნაკლები ინტენსივობით.

052. სულის საგვარეულო ტვირთის სახით, ინდივიდზე წინაპარისგან გადასული ცოდვა გაუცნობიერებელია, რომელიც თაობას გადაეცემა ცოდნის, ანუ აზრის სახით, ე.ი. წინაპართა ცხოვრებისეული გამოცდილების კერძო შემთხვევაა, რაც აყალიბებს ინდივიდის ხასიათს, მიდრეკილებებს და მთლიანად პიროვნების ფსიქო-ფიზიოლოგიურ სტატუსს.

053. ცოდვისაგან, ე.ი. კონკრეტული ცხოვრებისეული სიუჟეტებისაგან, ინდივიდის სულიერი გათავისუფლება შესაძლებელია:

ცოდვის ყოფიერებაში განხორციელებით, თავის თავთან ან სხეასთან მიმართებაში უარყოფითი ქმედების ჩადენით;

ნათლობით, აღსარებითა და ღოცვით;

სხვა ადამიანის მიერ ცნობიერად ან შეუცნობლად ამ ხატის გაზიარება და აღმოფხვრა;

ცოდვის გამოვლენა-აღმოფხვრას ემსახურება აგრეთვე ფსიქოთერაპია, ფსიქოანალიზი, პიპნოთერეპია და სხვა მეთოდები.

054. სიცოცხლე, როგორც საყოველთაო სიყვარულის უზენაესი გამოხატულება, ანუ ღვთიური სულის აღქმადი მხარე, ადამიანში ცნობიერდება სრულყოფის მოთხოვნილებად.

ადამიანის არსების ორი შემადგენელი ნაწილიდან – სული და სხეული, ღვთიურ მდგომარეობასთან მიახლოებული სულია, რადგან სხეული მიწიერია.

ღვთიური მდგომარეობისაკენ სწრაფვა ადამიანში მის რელიგიურობაშია გამჟღავნებული, ხოლო საღოცავი, ეკლესია

კი არის ღმერთმსახურების რიტუალური ადგილი, ანუ სახლი, სადაც ღმერთთან სულიერად მიახლოებაა შესაძლებელი, და ლოცვა კი არის როგორც პიროვნებისიული სულის ღვთიურ სულთან მიახლოების საშუალება.

055. სულიერი ცხოვრების უმაღლესი საფეხური საკუთარ არსებაში საყოველთაო სიყვარულის გრძნობის გაბატონებაა ცნობიერად, ხოლო სხეულებრივი ცხოველმყოფელობისა კი – ბუნების კანონებთან ჰარმონიაში ყოფნის მდგომარეობა.

056. ლოცვის მდგომარეობა გულისხმობს ღვთისადმი სიყვარულს, ცოდვათაგან სულის განწმედისა და სულიერი სიმშვიდის მოპოვების მოთხოვნილებას.

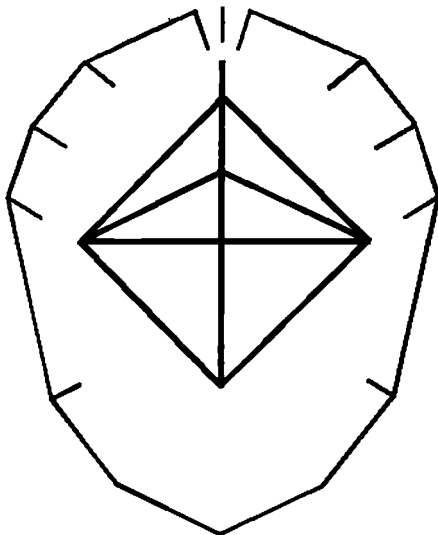
057. ქრისტიანულ რელიგიაში ლოცვის რიტუალის სავალდებულო ატრიბუტია წმინდა ხატი და ანთებული თაფლის სანთელი.

ლოცვის ჟამს ღმერთთან მიახლოების განცდა საკუთარ არსებაში საყოველთაო სიყვარულის გრძნობის გაღვიძებით მიიღწევა, ანუ პატიებით ყოველთა.

ადამიანს, უყურებს რა წმინდა ხატის გამოსახულებას, ეუფლება სულიერად ამაღლებული განწყობილება, ცოდვა კი, აზრის სახით გადაინაცვლებს და ფიქსირდება სანთელში, რომლის წვა რიტუალურ მსხვერპშეწირვად (აზრის წვად) აღიქმება შეუცნობლად.

სანთლის წვის პროცესი, ლოცვასა და წმინდა ხატთან ერთად, ღვთიურ მდგომარეობასთან მიახლოების გზაა ზოგადად, კონკრეტულად კი ცოდვათაგან ადამიანის სულის განწმედის საშუალება. ეს არის დედააზრი მლოცველთა მიერ სანთლის

რიტუალური დანთებისა და, რიგ შემთხვევაში კი, შელოცვებისას ცეცხლის თანხვედრა.

არღარა მრავალს ვიტყოდი თქუენ თ ნ
რამეთუ მოევალს მთავარი იგი ამის
სოფლისაჲ და ჩემთანაჲ ჰპოვოს არარაჲ
იოანე XIV 30/

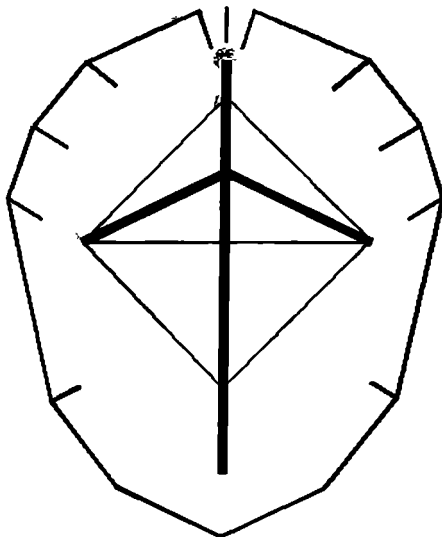
VI. სამყარო მყისიერია, ანუ „წუთია სოფელი“

058. სამყარო მყისიერია. წუთისოფელი გულისხმობს ყოფნა-არყოფნის ზღვარზე განხორციელებულ დროის ერთეულს, ინფორმაციულ ველს, რომელშიც ასახულია დროის მოცემულ მომენტში სამყაროში მომხდარი მოვლენები ზოგადად.

ერთ ადამიანთან მიმართებაში წუთისოფელი გულისხმობს სამყაროში მყისიერ ყოფნას, ანუ მყის ცხოვრებას – ყოფნა-არყოფნის ზღვარზე განხორციელებულ ინფორმაციულ ველს, რომელშიც ასახულია ერთი ცხოვრებისეული სურათი.

ადამიანის ცხოვრება – დროის მონაკვეთი დაბადებიდან გარდაცვალებამდე, წარმოადგენს ცხოვრებისეული სურათების გარკვეული სიმრავლისაგან შედგენილ ინფორმაციულ ველს. ეს არის წუთისოფლის არსი და მნიშვნელობა ერთი ადამიანის ცხოვრებასთან მიმართებაში.

059. ერთი ადამიანის მყისიერი ცხოვრება, ანუ წუთისოფელი კაცისა, არის ცხოვრებისეული სიუჟეტასახული ინფორმაციული ველი, რომელიც წარმოადგენს სამყაროსეული წუთისოფლის კერძო შემთხვევას, ანუ მყისიერ სამყაროსეულ ინფორმაციულ ველში ასახული ერთი მრავალსიუჟეტოვანია; ამდენად, ყოველი ადამიანი მონაწილეა და მოწმე სამყაროში მომხდარი მოვლენებისა. ამავე მიზეზით ობიექტურად შესაძლებელია, რომ დროის მყისიერ მომენტში, ცნობიერების შესაბამის მდგომარეობაში ადამიანმა გონებით აღიქვას და გაიცნობიეროს არა მარტო მისი სიცოცხლის განმავლობაში მომხდარი ნებისმიერი ფაქტი, არამედ ისეთი მოვლენებიც, რომელთა უშუალო მონაწილე და თვითმხილველიც იგი არ ყოფილა.

ხოლო რომელი-იგი ქუეყანასა კეთილს
დაეთესა, ესე არს: რომელმაც სიტყუად იგი
ისმინა და გულისკმა-ყო, რომელმან გამოიღო
ნაყოფი და ყო რომელმანმე ასი, რომელმანმე
სამეოცი, და რომელმანმე ოც და ათი.

მათე, XIII. 23/

VII. ცოდნა ჩირადდანია, დანთებული ადამიანის არსში

060. ადამიანის განვითარების პირობაა ცნობიერება, რომელიც მოვლენათა და მოქმედებათა შეცნობის შედეგად გამოცდილების სახით დაგროვილი ცოდნის სათავესოა.

061. ადამიანის განვითარება იწყება ბუნებასთან შეუგნებელი თანაარსებობით. იგი გაივლის მოქმედის, მოაზროვნის, მორალურის და ღვთიურის საფეხურებს და განწმენდილი

აზრით თავის არსში ღვთიურ საწყისს შეურთდება. სრულად დაიუფლებს თავის ცხოველურ საწყისს და სულიერად ღმერთს მიუახლოვდება.

062. ადამიანის აზროვნება წარმოდგენითი და სურათ-ხატოვანია; აზროვნების საფუძველი – ფიქრის საგანია, ხოლო საშუალება კი ენერგია, რომელიც აზროვნების პროცესს ხმარდება. რაც უფრო ბუნებრივია გააზრებული სიუჟეტი, მით უფრო ენერგეტიკულად დაბალქლერადია მისთვის გამოყენებული ენერგია.

063. ევლური ადამიანის აზროვნება თავისთავადია, მასში ბუნებრივად გაჩენილი სურვილების დაკმაყოფილება ხდება ბუნებიდან გადმოღებული სურათების მიხედვით, რომლებიც მეხსიერებაში აისახება გამოცდილების სახით. ამიტომ აზროვნების ხასიათი ბუნებასთან მიმსგავსებულია, ქცევები კი – მიმბაძველობითი, აზროვნება იწყება სურვილის გაჩენასთან ერთად და წყდება დაკმაყოფილებისთანავე ცხადში, სიზმრად თუ ოცნებაში.

064. ევლური ადამიანი თავისთავადია და არსით ბუნებრივი, აზროვნების მიმართულებით ცალმხრივია – შიგნიდან გარეთ მიმართული, ობიექტურ სინამდვილეში არსებული სურათებით მოაზროვნე; გარემოსთან ჰარმონიაში მყოფი, სუსტი გონიერების და, ამდენად, აზროვნებაზე თვისობრივად დაბალი ქლერადობის ენერგიების მომხმარებელი.

065. ადამიანი მოქმედის აზროვნების საფუძველს შეადგენს მის მეხსიერებაში ასახული თაობათა გამოცდილება, რომელიც შინაარსით ადამიანურია, ხასიათით ტომობრივ-ადგილობრივი,

ევოლუციურად გამართლებულ ნიშან-თვისებათა კომპლექსია და შედგენილია კონკრეტული ცხოვრებისეული სურათებისაგან.

თაობათა გამოცდილება შეიცავს აკრძალვის, ანუ „ტაბუს“ ხატებსაც, რომლებიც ტრადიციულად მიუღებელი სურვილების ნებელობით აღკვეთის ჩვევების ჩამოყალიბების საფუძველია.

066. განწყობა, მოქმედების შესრულების წინაპირობაა – ორგანიზმის მზაობის მდგომარეობაა მთლიანობაში, ხოლო წარმოსახვა – მისი შექმნის საშუალება. წარმოსახვის არსი გაცნობიერებული სიუჟეტია, ანუ მოქმედება იდეაში, შესაბამისი ჟღერადობის ენერგეტიკული ველით.

067. სიუჟეტის, როგორც ინფორმაციული ველის, ენერგეტიკული დაძაბულობა დამოკიდებულია მისი ჩამოყალიბებისათვის გაწეულ სულიერ ძალისხმევაზე. მისი ჟღერადობის დონეს განსაზღვრავს სიუჟეტში ასახული აზრის ევოლუციური სრულყოფილება, მასში ძმამოყვარების, კაცთმოყვარეობისა და საყოველთაო სიყვარულის გაბატონების ხარისხი.

ჩვევები, დიდი სიმძლავრის სიუჟეტების შემცველი განწყობებია, რომლებიც მოქმედებაში, ნებისყოფის მინიმალური დაძაბვის პირობებში ხორციელდება მყისიერად.

068. ცოდნა – არსია ცნობიერების, მოვლენათა და მოქმედებათა მიზეზებში წვდომის, ძიებისა და გააზრების შედეგია. ამდენად, ინდივიდუალურია და შემოქმედებითი ძიების გზაა, რადგან მიმართულია სამყაროსეული კანონზომიერებების შეცნობისაკენ.

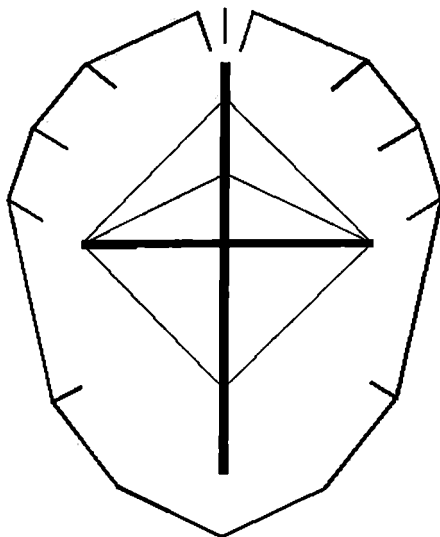
მიზეზთა არსში წვდომის სიღრმე სამყაროსეული კანონ-

ზომიერებებით განპირობებული შედეგიდან მიზეზისაკენ მოძრაობა და გავლილი გზის მონაკვეთია, რომელიც აღმავალია, თანდათანობითია და საფეხუროვანი, რადგან გონებით წვდომას აზრის გაცნობიერება და განხორციელება მოჰყვება, რაც შემდგომი წვდომის მოთხოვნილების გაჩენას განაპირობებს.

069. შედეგების განმაპირობებელ მიზეზებში წვდომა გონების მოქმედების შედეგია, სიუჟეტების სახით ფიქსირდება და წარმოადგენს აზროვნების საფუძველს.

აზროვნების ტიპი დაბალენერგეტიკულია, გასააზრებლად დახარჯული ენერგიის ჟღერადობა შესაბამისად დაბალია, თუ აზროვნების საფუძველია გარემოდან გადმოღებული სურათები, ხოლო აზროვნების ტიპი მაღალენერგეტიკულია და მაღალი ჟღერადობისაა, თუ ცნობიერებაში ფიქსირებულ სურათებში ასახულია სამყაროსეულ კანონზომიერებებში გონების წვდომით შეთვისებული ცოდნა.

მაღალენერგეტიკული, ანუ ენერგეტიკულად მაღალჟღერადი აზროვნების ადამიანი ევოლუციურად მაღალ საფეხურზე მდგომია, ქცევები და სხეულებრივი ნაკეთები ნატიფი აქვს, ნაკლებად ბუნებრივია და მეტად არის მიახლოებული შემოქმედის ხატთან სახიერად. ამიტომ არის ზოგიერთ ერში, სარწმუნოებრივად დამკვიდრებული, განსწავლული ადამიანისადმი მოწიწება და „გალმერთება“.

ხოლო ქუშყანა იყო უხილავ და
განუმზადებელ: და ბნელი იყო
ზედა უფსკრულთა: და სული
ღუთისა იქცეოდა ზედა წყალთა.
/დაბადება, I. 2/

VIII. ღმერთმა შექმნა ყოველი

070. ღმერთმა შექმნა სამყარო და კანონზომიერებები, როგორც სამყაროს არსებობისა და უწყვეტობის პირობა.

071. ბუნება სამყაროს მიწიერი ასახვაა და სამყაროზე ზემოქმედი კანონზომიერებით მართვადი, ამდენად, ბუნება თვით-მყოფადია და ცალმხრივი, მასში ასახული მოვლენებისათვის არ არსებობს სიკეთის ან ბოროტების ცნება.

072. ღმერთმა შექმნა ადამიანი თავის ხატად. ამდენად, ადამიანი ორბუნებოვანია, რაც გამჟღავნებულია მის არსში ასახულ ღვთიურ და სამყაროსეულ მხარეებში.

073. სამყარო ნიუთიერია, ამდენად, ადამიანის არსის ორი შემადგენელი ნაწილიდან სამყაროსეულია ცხოველური ნაწილი, ხოლო სული, როგორც აზრის უზენაესი მდგომარეობა – ღვთიურია.

074. ადამიანის სრულყოფის გზა თანდათანობითია, აღმოვალია და ცხოველური საწყისიდან ღვთიურისკენ მიმართული.

075. ადამიანის სრულყოფის პირობაა თავისი არსის საწყისის ორბუნებოვნების შეცნობა, აზრით ღვთიურ საწყისთან შეერთება და ცხოველური საწყისის დამორჩილება – მართვა.

076. ადამიანის განვითარება იწყება სამყაროსეულ კანონზომიერებებში წვდომის შედეგად შექმნილი ცოდნით, ცნობიერების გამდიდრება-გაფართოებით, განწმენდითა და სულიერი ამაღლებით.

077. ცნობიერებაში გამოცდილების სახით ასახული ცოდნა არამატერიალურია, აისახება სულიერ საწყისზე და თაობაში გადაეცემა გენეტიკური სტრუქტურებით.

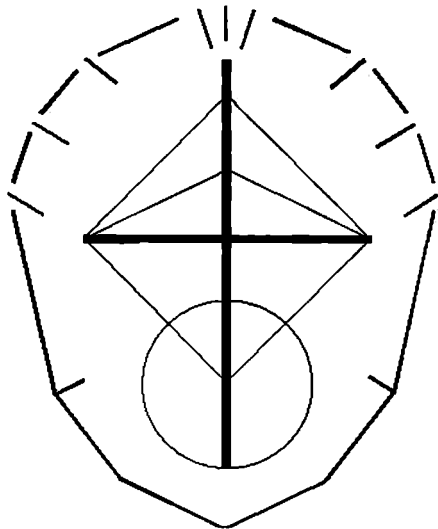
078. მაღალი ცოდნის და განწმენდილი ცნობიერების ადამიანის მიერ სამყაროსეული კანონზომიერებების თავისი მიზნებისათვის გამოყენების შესაძლებლობა გულისხმობს აგრეთვე ადამიანის მიერ თავისი არსის ცხოველური საწყისის შეცნობას, მის შესაბამის ხარისხში დამორჩილებას და მართვის შესაძლებლობას.

079. ცოდნით, ცნობიერების თანდათანობით გამდიდრებით, განწმენდით და განათლების გზით, ადამიანი თავისი არსით ღვთიურ საწყისს შეუერთდება და სულიერად შემოქმედს მიუახლოვდება.

080. ადამიანის ევოლუციის მიწიერი მოდელია მთის მდინარის თეზი ორაგული, რომელიც სათავეში დაყრილი ქვირითისაგან ჩნდება. დინებას ჩამოყოლილი, დაბლობში ცხოველმყოფელობის შემდეგ, ქვირითის დასაყრელად ისევ სათავეს უბრუნდება, რადგან ღირსეულთა ხვედრია მხოლოდ მომავალი თაობისათვის დასაბამის მიცემა სათავეში.

სამყაროსეულ კანონზომიერებებს დამორჩილებული, ბუნებაში ცხოველმყოფელობის პროცესში შეიცნობს რა თავის არსს, აზრით იწყებს აღმასვლას სათავისაკენ ანუ შემოქმედისაკენ. ცოდნით, ცნობიერების გაფართოებით და სულიერად გაწმენდის გზით, დაიუფლებს რა თავის თავში ასახულ სამყაროს, გარდაცვალების შემდეგ ისევ დაუბრუნდება თავის სხეულს და ღვთიური ჟღერადობის სულით გარდაქმნის მას ენერგიად, ანუ მოახდენს სხეულის „დემატერიალიზაციას“.

სამყაროს კანონზომიერებებზე ამადლებული, გაღვთიურებულ სულად შემოქმედს მიუახლოვდება, რათა ევოლუციის ყველა საფეხურზე მყოფთათვის იყოს გზა და ღმერთის მადიდებელი სვეტი ცხოველი, უკუნითი უკუნისამდე.

და შექმნა ღმერთმან კაცი, ხატად
 თუსად შექმნა იგი, მამაკაცად
 და დედაკაცად შექმნა ივინი.

/დაბადება, I. 27/

IX. ადამიანი გვირგვინია სამყაროსი

081. ღმერთმა შექმნა სამყარო. ამდენად, სამყარო ხორც-შესხმული ფიქრია ღვთიური და დაუსაბამო.

ღმერთი მამაა ერთადერთი, ანუ შემოქმედი, ხოლო სამყარო პირმშოა მისი მხოლოდშობილი, ანუ არსი არსთაგანი.

082. სამყარო ხორცშესხმული ფიქრია ღვთიური, სამყაროს შინაარსი კი შემოქმედისა და მშობლის, კაცისა და ქალის საწყისად განსრულებული აზრია ცხოველი, ანუ სიცოცხლე.

083. სიცოცხლე სამყაროს მუდმივობის პირობაა, ანუ მატერიის საწყისი ფორმის უმაღლეს, ღვთიურ სახედ გარდაქმნის პროცესი.

084. ადამიანი, ღმერთის მიერ თავის ხატად შექმნილი, ანუ ღვთიური აზრის შემცველი, კაცისა და ქალის საწყისის ერთარსებად მატარებელი, აზრის უკედანების სიმბოლო, სამყაროს გვირგვინია, რაც გამჟღავნებულია ღმერთისკენ მარადიული სწრაფვის მოთხოვნილებაში საუკუნოდ.

085. ადამიანი გვირგვინია სამყაროსი, ანუ მეუფე მისი, მის არსში ასახული სამყარო კი შემოქმედების ასპარეზი, ანუ ღვთიური საწყისის, სულის განწმედის გზაა და საბოლოო ნათესაყუდელი ანუ ტაძარი.

გზა ადამიანისა არის თავისი არსის ღვთიური საწყისის, ანუ ღვთიური სულის გაძლიერების და სამყაროსაგან განთავისუფლების პროცესი, გამოცდაა განგების წინაშე.

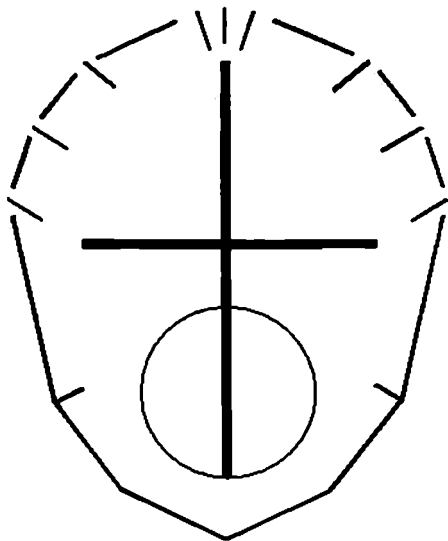
086. ცხოვრება გამოცდაა განგების წინაშე, რამეთუ ადამიანი არჩევანის წინაშეა მუდამ, აზრის ფიქრში ხორცშესხმის პროცესში. მოქმედებაში ასახული აზრი შესაბამისია მის მომწიფებაზე გაწეული სულიერი ძალისხმევისა.

აზრის ფიქრში გაჩენიდან მოქმედებაში ასახვამდე პერიოდი აზრის მომწიფებისათვის საჭირო დროის მონაკვეთია, ანუ აზრის მომწიფების პერიოდი, ანუ ფიქრში მოქმედების ვარიანტების გააზრებისა და ძიების, განცდებით წარმოსახვის გამკაფიოებისა და განწყობის, როგორც ქცევის წინაპირობის შექმნისათვის დახარჯული დრო და ენერგია.

087. აზრი ფიქრში ჩნდება, მოქმედებად მწიფდება და იბადება ქცევად. ადამიანი დედის არსში ჩაისახება კვერცხუ-

ჯრედის განაყოფიერებით, მწიფდება და იბადება ამ ქვეყანაზე; აზრი პირველადია და მთავარი, მოქმედება მისგან გამომდინარე და მისით განპირობებული; ამდენად, მოქმედება იწყება აზრის გაელვებით, ძალას იკრებს ფიქრში, გონებაში აისახება ცხოვრებაში განხორციელების ვარიანტებად, იქმნება განწყობა და წარმოსახვის სახით ხორცშესხმული აზრი იბადება ქცევაში, რომელიც, თავის მხრივ, ახალ აზრს ბადებს და ა.შ. მთელი ცხოვრების მანძილზე.

არასასურველი ქცევების თავიდან აცილება შესაძლებელია მსგავსი მოქმედებების ფიქრში აღმოფხვრით, რაც შესაძლებელია აღიარებითა და მონანიებით, მარხვითა და ღოცვით, შემოქმედებითი ძიებითა და თავდავიწყებითი შრომით.

და შექმნა ღმერთმან კაცი
 მტუშრისა მიმღებელმან ქუშყანისაგან: და
 შთაბერა პირსა მისსა სული სიცოცხლისა,
 და იქმნა იგი სულად ცხოველად.
/დაბადება, II. 7/

X. ცხოვრება, სულია ხორცშესხმული

088. ცხოვრება გულისხმობს სულისა და შესაბამისი შინაარსის სხეულის ურთიერთშერწყმულ მდგომარეობაში ყოფნას ამ ქვეყანაზე.

089. სხეული, სულის ჭურჭელი, ანუ ადამიანის არსის ცხოველური ნაწილი, წარმოადგენს გენეტიკური და სამყაროსეული საწყისების ნაერთს.

090. სამეაროსეული საწყისის საფუძველი ჟამია დაბადებისა, ანუ დროის მეისიერი მომენტისათვის დასაბამიდან ევოლუციურად ჩამოყალიბებული არსებობის უმაღლესი ფორმა.

091. გენეტიკური საწყისი ჯიშური ნიშან-თვისებების მატარებელი გენეტიკური ინფორმაციის ბანკია, რომელიც ცხოველურ საწყისს ანიჭებს შესაბამის შინაარსსა და სპეციფიკურ იერს.

092. ადამიანის არსების ცხოველური ნაწილი – გენეტიკური და სამეაროსეული საწყისები, სულთან ერთად, რომელიც ღვთიური მდგომარეობისაკენ გზის გარკვეულ საფეხურზეა, შეადგენს ადამიანის არსების სამ ძირითად მხარეს, რომელთა შემოქმედებით მთლიანობას, ინდივიდუალურსა და განუმეორებელს, ქმნის სიცოცხლე – ღვთის მიერ დასაბამიდან მინიჭებული და უკუნისი.

093. ცხოვრება, ანუ დაბადებიდან გარდაცვალებამდე პერიოდი, სულიერი და ხორციელი მოთხოვნილებების დაკმაყოფილების, ნიჭისა და უნარის გამოვლენის, ცხოვრებისეული გამოცდილების შეძენისა და ცოდნის დაგროვებით ცნობიერების ფარგლების გაფართოებისა და განწმენდის, ანუ სულიერად ამაღლების, სულიერი აღმასვლის პროცესია.

094. ადამიანის ცხოვრება გამოსახულებების, ანუ სურათების გარკვეული სიმრავლეა, სიცოცხლის განმავლობაში ინდივიდის სახესთან დაკავშირებული და მისივე სულში ცოდნის სახით ასახული.

095. ადამიანის სულში აღბუჭდილი გამოსახულებები – წარსულის სურათები, ერთმანეთისაგან განსხვავებული პირო-

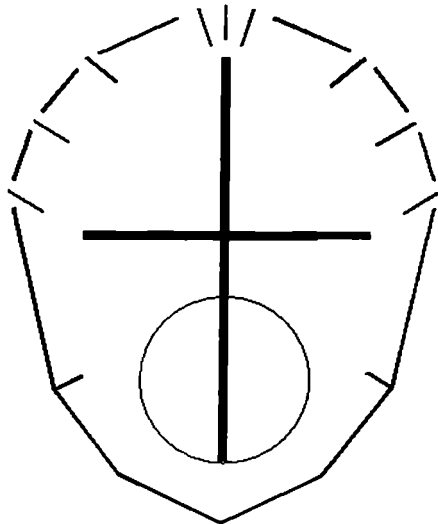
ენული ღირებულებების მქონე ცხოვრებისეული მომენტებია და გახსენებისას იწვევს სხვადასხვა სიმძაფრის განცდებს, რასაც განაპირობებს:

მოვლენის არსში გარკვევის და მიზეზ-შედეგობრივი კავშირების გაცნობიერების ხარისხი;

პიროვნების მიერ მოვლენაში თავისი „როლის“ აუცილობლობისა და მომხდარის ობიექტურობაში დარწმუნების სისრულე;

მოვლენაში ძმამოყვარების, კაცთმოყვარების და საყოველთაო სიყვარულის ასახვის დონე.

096. ადამიანის უდიდესი ტკივილი, სხეულისაგან განთავისუფლების მომენტი, რაც ხდება სიცოცხლის შეწყვეტასთან ერთად, მისი არსის ცხოველური ნაწილი ბუნებას ერწყმის, ხოლო სული, როგორც ღვთიური საწყისის პიროვნებისეული საფეხური, რჩება ცოდნაასახული სულის მდგომარეობაში...

ამინ გეტყუე თქვენ: არა აღდგომილ არს
 ნაშობთაგანი დედათაჲ უფროდს იოანე
 ნათლისმცემელისა; ხოლო უმცირესი სასუ-
 ფეველსა ცათასა უფროდს მისსა არს.

/მათე. XI. 11

XI. „მარტოსული“ განსაწმენდელია და გასანათლებელი

097. ღვთიური საწყისი სულისა, ადამის სამოთხისეული ხატია – ქალად და კაცად გაყოფამდე მდგომარეობა, იერით ღვთიურია და თვისობრივად უმაღლესი უღერადობის, ადამიანში დავანებული უფალია და უმაღლესი მსაჯული, ინდივიდუალობის შენარჩუნების საფუძველია და მარტოსულის ურღვევობის მიზეზი.

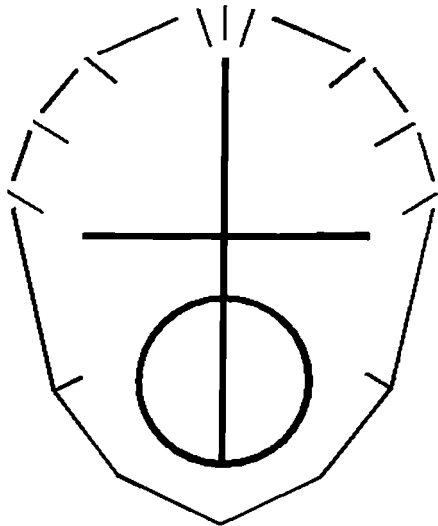
098. „მარტოსული“ – სინთეზური სულიერი პორტრეტია ადამიანის მიერ ევოლუციის პროცესში დაგროვილი თაობათა

გამოცდილებისა, ცოდნის მოცულობით მზარდი და სრულყოფისაკენ მიმართული, სახიერად ადამიანური, მუდამ ცვალებად და, ამდენად, უპიროვნო, ჩასახვისას დასასაკუთრებელი და ცხოვრებაში გასათავისებელი.

099. მდგომარეობა, სიცოცხლის შეწყვეტას რომ მოსდევს, გულისხმობს ინდივიდის სახიერებაში დაღეჭილი ცხოვრების „მატიანეს“, მარტოსულის და ადამის სამოთხისეული ხატის ერთიანობას, რომელთა სულიერ მთლიანობას განაპირობებს ღმერთის მიერ დასაბამიდან შექმნილი მამაკაცის და დედაკაცის საწყისი.

100. „მატიანე“ – ობიექტურ სინამდვილეში ასახული და ადამიანის ცნობიერებაში ფიქსირებული ინდივიდის ამ ქვეყანაზე ყოფნის ამსახველი სურათების გარკვეული სიმრავლეა, დროში მყისიერი და ცვალებადი განცდებით გაჟღენთილი, განსხვავებული ჟღერადობის ენერგიების შემცველი და, ამდენად, ჟღერადობაამღერეული, გაუმჭვირვალე და ბნელი.

განწმენდა და მთლიანად ერთ ჟღერადობად ქცევა, ანუ განათლება, პირველია და აუცილებელი, სიცოცხლის შემწყვეტის შემდეგ რომ დგება სულისათვის, როგორც წესი.

და იესო პრქუა მათ: აწ უკუე მიეცით
კეისრისაჲ კეისარსა და ღმრთისაჲ ღმერთსა.
/ლუკა, XX. 25/

XII. ცხოვრება, ჟამია მადლიერების გამოხატვისა

101. ადამიანის ცხოვრება პიროვნული დანიშნულების შესრულების პროცესია, წუთისოფელში მოღვაწეობაა ღმერთისადმი მადლიერების გამოსახატავად დაბადებისა და სიცოცხლისათვის.

102. ქვეყანაზე დაბადება, ღვთის მიერ მონიჭებული, საყოველთაო სიყვარულის სამარადისო ნაყოფია ყველა არსებისათვის.

ადამიანი, ღვთის შვილი – სახიერად ღვთიური და ხორციელად მთელი სამყარო, მოაზროვნე და შემოქმედი, ქვეყნის

გვირგვინია და მეუფე, ამდენად, ადამიანი მადლიერია უფლისა და მამის წინაშე სამყაროს შექმნისა და დაბადებისათვის, რამეთუ ქვეყანა ადამიანის სამკვიდრებელია და მისი მსახურებისათვის შექმნილი.

103. ადამიანი, ღვთის შვილი და მეუფე ქვეყნისა, შუაგაცია სამყაროსა და ღმერთს შორის, რამეთუ სულის ჭურჭელი – სხეული და ცხოველური ნაწილი, სამყაროს ყოვლისმომცველი შემოქმედებითი ასახვაა, ამდენად, ადამიანი ვალდებულია გაუფრთხილდეს სამყაროს, როგორც თავისი არსების სასიცოცხლო ნაწილს.

ადამიანი ვალდებულია გაუფრთხილდეს და დაიცვას აგრეთვე ქვეყანა, რომელიც სამყაროს მიწიერი ასახვაა, თავისი არსების ცხოველური ნაწილის ნივთიერი საფუძველია და უპირველესი სასიცოცხლო გარემო.

ღვთის სიტყვის უგულებელყოფა, ქვეყნის გაუფრთხილებლობა და მისი აოხრება, ადამიანის ცხოველყოფილობის საფუძველს შეარყევს და გადააგვარებს სასიცოცხლო პირობებს დედამიწაზე. ადამიანის მიწიერ განვითარებას შეუთავსებელს გახდის სამყაროს ევოლუციისათვის, ტაძრისკენ სავალ გზაზე ჩიხში მოექცევა ადამიანის ამ ქვეყნის შტო, დროის საყოველთაო მდინარებას ჩამორჩება და აღიგვება პირისაგან მიწისა.

104. ადამიანი მადლიერია უფლისა და მამის წინაშე, რამეთუ ადამის ძეში, მამაკაცშია განხორციელებული ღვთიური საწყისი, ადამის სამოთხისეული ხატის სახით, ნიჭი სამყაროს მარადიული სულით განმანათლებლის ფუნქციის აღსრულებისა ქვეყანაზე, რამეთუ მასშია დაფარული ღვთიური სულიდან მოყოლებული სულის გაღვთიურების ჩათვლით გზა, ანუ წრებრუნვა საყოველთაო.

105. მამაკაცშია დაფარული გზა სამყაროსი ტაძრისაკენ აღმავალი, მასშია მოცემული წრებრუნვა საყოველთაო, ამდენად, ღვთის მიმართ მადლიერების გამოხატვა მამაკაცის ფუნქციაა უპირატესად, რაც შესაძლებელია საკუთარ არსებაში სამყაროს შენდობით, ძმათმოყვარებით, კაცთმოყვარებით და საყოველთაო სიყვარულის გაბატონებით.

ამ გზის დასაწყისია ღმერთისა და მამის სიყვარული, მოწიწება და შიში წინაშე უფლისა, საქმეთა თვისთა განკითხვის უამის აუცილებლად დადგომის გამო – შეილის ნამოქმედარის განსჯისა უსაყვედუროდ, ცხოვრებისაგან განზე განდგომის შემდეგ.

106. მამაკაცშია დაფარული წრებრუნვა საყოველთაო. ევოლუციურად – გამრავლებითა და გამორჩევით, სულის განწმენდითა და გაღვთიერებით, თავისი არსის ცხოველური ნაწილის სულიერად განათლებითა და სხეულის სულად ცხოველად გადაქცევით, სრულქმნილი და გამთლიანებული ზეცად ამაღლდება და ღმერთს მიუახლოვდება, ვითარცა ძე დაბრძენებული უზენაესი მამის წინაშე.

107. ადამიანი, ინდივიდი უსაზღვრო მადლით არის აღესილი, რამეთუ ქვეყანაზე დაბადებით და საკუთარი დანიშნულების ავად თუ კარგად შესრულებით, ყოველი პიროვნება სულიერად საუკუნო ცხოვრებას ეზიარება სულთა საუფლოში, დამსახურების მიხედვით, სამოთხესა თუ ჯოჯოხეთში.

108. ადამიანის ამ ქვეყანაზე არსებობის შენარჩუნების ძირითადი საშუალება თვითგადარჩენის ინსტინქტია, რომელიც განხორციელებულია სიცოცხლის შენარჩუნების აუცილებლობასა და მოდგმის გაგრძელების მოთხოვნილებაში.

109. ადამიანის სიცოცხლე, უპირველესად, ცხოველმყოფელობაა, ანუ ენერგიის ხარჯვა-აღდგენის პროცესი. ამდენად, ადამიანის ცხოველმყოფელობის ხარისხს ძირითადად განსაზღვრავს საკვების სახე, ანუ შთანთქმული მატერიის ბიოლოგიური ორგანიზაციის დონეთა ნაირფეროვნება და ურთიერთთანაფარდობა.

110. ენერგიის ხარჯი, რომელსაც ადამიანის ორგანიზმი სასიცოცხლო პროცესებზე ეწევა, განისაზღვრება ცხოველმყოფელობის შინაარსით – ფიზიოლოგიური კომპლექსის სპეციფიკითა და აზროვნების ტიპით.

111. ველური ადამიანი, ბუნებასთან შეუგნებელ ჰარმონიაში მყოფია და გონიერებით სუსტი, საკვებად შეუცნობლად იყენებს ბიოლოგიურად ნებისმიერ საფეხურზე მდგომი მატერიის სახეს, საკუთარის ჩათვლით. ამდენად, ველური ადამიანი ინსტინქტურია საკვების მოთხოვნილების დაკმაყოფილებისას, იმპულსურია და ცხოველური გამრავლების მოთხოვნილების განხორციელების პროცესში.

112. ადამიანი ევოლუციის პროცესში სამყაროს შეცნობით და გონიერების ამაღლებით, სულის გაწმენდასა და აზროვნების დახვეწასთან ერთად იძენს უნარს თავისი არსების ცხოველური საწყისის შესაბამის ხარისხში მართვისა, რაც გამოიხატება ინსტინქტებიდან მომდინარე სურვილების ნებელობით აღკვეთის უნარ-ჩვევების გამომუშავებითა და ცივილიზებული ქცევების ცხოვრების წესად დამკვიდრებით.

113. ადამიანი, ამ ქვეყანაზე სახიერად სრულქმნილი იბადება და თაობებში უცვლელია, ამიტომ, დღევანდელი სახით

გაჩენის დღიდან მოყოლებული, ადამიანში ევოლუციის საგანს შეადგენს სულიერი საწყისი და გონიერება.

114. ადამიანის ევოლუცია გზაა სრულყოფისაკენ, ღმერთისკენ სწრაფვის შინაგანი მოთხოვნილების განხორციელების პროცესია, რომელიც შინაარსობრივად ინდივიდუალურია და ხასიათით საზოგადოებრივი, მისწრაფებით პიროვნულია და მნიშვნელობით ეროვნული, მიღწეულით ერთი პიროვნების კუთვნილებაა და საკაცობრიო ღირებულების მქონე.

115. ადამიანის ევოლუცია ტაძრისკენ ასავლელი გზაა – პერიოდია სულის გაღვთიურების და სხეულის სულად ცხოველად გარდასახვისა, სიცოცხლის შეწყვეტის შემდეგ;

ამ გზის გაველა ორგვარად არის შესაძლებელი:

პირველია სულიერი საწყისის ევოლუცია, რომელიც გულისხმობს შემდეგი საფეხურების გაველას:

ობიექტური ჭეშმარიტებების ეჭვმიუტანელი აღიარება და ღმერთის რწმენა, როგორც აბსოლუტური ჭეშმარიტებისა, ყოველივე მისგან გამომდინარეა და მასში მთლიანდება;

საკუთარ არსებაში მმართველობის, კაცთმომწყვარების და საყოველთაო სიყვარულის გაბატონების გზით გვარის, ერისა თუ ქვეყნის ცოდვებისა და ჭირის გათავისება;

თავშეკავებული ყოფითა და ღმერთმსახურებით, მარხვითა და ღოცვით სულის განსაუკეთება, გაძლიერება და გამკვრივება;

საკუთარი არსების ცხოველურ საწყისზე სულიერად ამაღლება და სრულად მართვა;

სიცოცხლის შეწყვეტისა და ცხოვრებისაგან განზე

განდგომის შემდეგ, ღვთიური ჟღერადობის სულით, სხეულის სულად ცხოვლად გარკვეულწილად გარდასახვით ღმერთთან მიახლოება.

მეორეა გონიერების, ანუ აზრის ევოლუცია, გზა ძიებისა და შემეცნებისა, შემდეგი საფეხურების გავლით:

მოვლენათა მიზეზებში გონებით წვდომა და გააზრება;

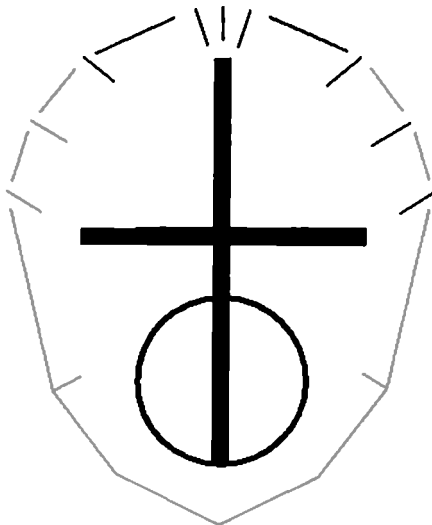
ობიექტურ სინამდვილეში მიღწეულის ასახვა და გამოცდილების განზოგადება;

შემოქმედებითი შრომით საყოფაცხოვრებო პირობების გარდაქმნა და მოვლენათა განმაპირობებელ მიზეზებთან მიახლოების დონის ამსახველი ცხოვრების წესის დამკვიდრება;

საყოველთაო სიყვარულით განზავებული მრავლის-მცოდნეობით და მრავლისშემძლეობით მიზეზთა-მიზეზთან მიახლოებისათვის ობიექტური ცხოვრებისეული პირობების შექმნა.

116. ადამიანის ევოლუციის მიწიერი გზა იწყება ბუნებასთან შეუგნებელ ჰარმონიაში ყოფნით და მთავრდება სამყაროსთან შეგნებულ ჰარმონიაში ყოფა-ცხოვრების წესად დამკვიდრებით.

სულიერი განწმენდის მოთხოვნილების პირობების შექმნა პირველია, რამეთუ ტაძრისკენ სავალი გზა დაფარულია და, ამდენად, საკუთარ თავში გადასაწყვეტი.

და თქუა ღმერთმან:
იქმნენინ ნათელი, და
იქმნა ნათელი.
/დაბადება, I. 3/

XIII. ღმერთი სიყვარულია

117. ღმერთი ნათელია ყოვლისმომცველი. მიზეზთა-მიზეზია და მიზეზ-შედეგობრივი ჯაჭვია საყოველთაო. უზენაესი და უწმინდესი სიღრმისეული სტრუქტურაა ყოველივეს განმაპირობებელი.

ქვეყანაზე ღვთიური ნათლის გამოხატულება სიყვარულია.

118. ღვთიური ნათლის გამოხატულება სიყვარულია. სიყვარულის ხატი სიცოცხლეა ქვეყანაზე. სიცოცხლის საი-

დუმლო გამჟღავნებულია ედემში. ედემი – ევოლუციის ღვთიური მოდელია ქვეყნისათვის. ედემი* – მარადიული სიყვარულის ნაყოფია, ღვთიური სულის გამოხატულებაა და ქვეყანაზე სიცოცხლის უწყვეტობის პირობა.

119. ედემი – ხატია სიცოცხლისა ქვეყანაზე, სიცოცხლე კი მოძრაობაა, დაბადებაა და კედომა, თაობათა მონაცვლეობაა ევოლუციის ყოველ საფეხურზე.

ხატი ედემისა, ყოველივე მასში ასახულის შემოქმედებითი მთლიანობა და გვირგვინია, მამაკაცისა და დედაკაცის საწყისია.

120. ედემი სათავეა სიცოცხლისა ქვეყანაზე, ხოლო ამ ქვეყანაზე სიცოცხლის საწყისი სამოთხეა, ედემიდან მომდინარე.

სამოთხე** წუთისოფელში ევოლუციური*** წრებრუნვის განმაპირობებელ მიზეზთა საუფლოა – სიუჟეტების ევოლუციური რიგი.

სამოთხის გვირგვინი ადამის სახეა – მამაკაცისა და დედაკაცის საწყისთა ერთარსებად შერწყმული სული ცხოველი, წუთისოფელში ადამიანის მოდემის სათავე, სულის და სხეულის სახიერი საწყისი.

ადამიანის სიცოცხლე, ყოველი მომდევნო თაობის ევოლუციურად აღმატებულებაა თავის წინამორბედზე, აზრის

* ედემი – გააზრებულია, როგორც შემოქმედის მიერ სამყაროსაგან განცალკევებულად შექმნილი მოდელი, სურათების და სიუჟეტების ერთობლიობა, როგორც ღვთიური სიტყვის ქვეყანაზე ხორცშესხმის წინაპირობა...

** სამოთხე – გააზრებულია, როგორც ედემიდან გადმოღებული, წუთისოფლისეულ დროსა და სიერცეში განსახორციელებელი ღვთიური მოდელი.

*** ევოლუცია – გააზრება, როგორც ცნობიერების გაღრმავების, აზროვნების დახვეწის, გონიერების ამაღლების და სულის ცოდვითაგან განწმენდის ობიექტური აუცილებლობის და მოთხოვნილების ჩამოყალიბების ისტორიული პროცესი.

დახვეწით, გაღრმავებით და განწმენდით სულიერად ამაღლების შესაძლებლობაა აგრეთვე საკუთარ თავზე.

121. ადამის ხატი, ადამიანის სულის საფუძველია და ღვთიური საწყისი – ადამიანის არსების უზენაესი, უწმინდესი და უნაზესი სიღრმისეული სტრუქტურაა, სულიერად ამაღლების მწვერვალია და ადამიანში მარადიული ჭეშმარიტების წყარო, ადამიანის გარდაცვალების შემდეგ სხეულის სულად ცხოვლად გარკვეულწილად გარდასახვის ხარჯზე, სულიერად შესაბამის ხარისხში გამთლიანებისათვის შემწედ გამოწვდილი ღვთიური ხელია, დასაბამიდან.

122. ღმერთი, ნათელია ყოვლისმომცველი.

ხატი ღვთიური ნათლისა სიყვარულია.

ღვთიური სიყვარულის ხატი სიცოცხლეა.

სიცოცხლის ხატი ედემია.

ედემის ხატი მამაკაცის და დედაკაცის საწყისია.

ედემის ასახვა სამოთხეა.

სამოთხე ამ ქვეყანაზე¹ ევოლუციის განმსაზღვრელი ღვთიური მოდელია.

სამოთხის ხატი ადამია.

ადამი ადამიანის მოდგმის სულიერი და სახიერი საწყისია.

¹ ქვეყანა – გააზრებულია როგორც წარსულისა და მომავლის ზღვარზე განხორციელებული სიერცე, რომელსაც გააჩნია დრო, მოძრაობის მიმართულება და სინქარე.

იყარაუდება, რომ წუთისოფლისეული სიერცე თანაბრად უნდა იყოს დაცილებული შესაძლო მსგავსი სიერცეებისაგან, რომლებიც დროში წინ უსწრებენ, ან ჩამორჩებიან მას.

ამგვარი სიერცეების ერთობლიობა, რომლებსაც უნდა შეიცავდეს სიმყარო, შეადგენს ქვეყანას, მთლიანსა და განუყოფელს.

ადამიანი, ევოლუციის გვირგვინია ამ ქვეყანაზე, ხოლო ყოველივე დანარჩენი მისი სასიცოცხლო გარემოა და მისი მსახურებისათვის შექმნილი.

ადამიანის არსებობის მიზანი, თავისი სულიერი საწყისი-საკენ სწრაფვაა დასაბამიდან. სამოთხიდან მომდინარე ადამის მოდგმა ზეციური სასუფეველისაკენ მიისწრაფის უკვდავებასთან საზიარებლად.

წუთისოფელში, ევოლუციის სამოთხისეული მოდელის განხორციელება, ზრუნვა ადამის მოდგმის ცოდვათაგან განწმენდით გადარჩენისათვის და მაგალითის ძალით წუთისოფელში გრძნობადი გზის გაკვლევა, ზეციურ სასუფეველში აღმავალი სულიერი ხიდის შექმნა, ედემისა და სამოთხის შემქმნელის ხელმწიფებაა მხოლოდ და შესაძლებელია შემდეგი სახით:

პირველია – ედემის გვირგვინის, სული წმიდის მოვლინება წუთისოფელში, ანუ ხორციელად შობა ძედ კაცისა ევოლუციურად წინმდგომი ერის შეილთაგანში;

მეორეა – ძე კაცისას მიერ ღვთიური სიყვარულით ცხოვრების გზის გაელა, ადამის მოდგმის დამოძღვრა მარადიული ჭეშმარიტებების იგაგების სახით განმარტებით;

მესამეა – ადამიანის მოდგმის ცოდვათა გაზიარება და ქვეყნის ჭირის აღხოცვა ცოდვათა გათავისების გზით;

მეოთხეა – ადამიანის მოდგმის ყველაზე მდაბიო წარმომადგენლის ტანჯვითა და წამებით სიკვდილი, გათავისებულის მარხვით, ღოცვითა და ტანჯვა-წამებისაგან განსპეტაკებული სხეულის ღვთიური ძალით ცოდვების შთანთქმა და წუთისოფელში ამქვეყნიური გზის დასრულება;

მეხუთეა – მარხვით, ღოცვითა და ტანჯვა-წამებისაგან განსპეტაკებული სხეულის ღვთიური სულით გასხივოსნება და სხეულში შესახლება, საქმეთა განსრულება წუთისოფელში და სულად ცხოვლად გარდასახვით სულიერად გამთლიანება;

მეექვსეა – უსაზღვრო ნათელი ძალმოსილებით აღესილი, სული მთლიანი და გაღვთიურებული, ამაღლებული სამყაროსეულ ძალთა ზედა, ზეციურ სასუფეველში შესვლა და სამოთხისა და ედემის შემქმნელის გვერდით დაგანება.

რამეთუ ძე კაცისა პირველია და მხოლოდშობილი;

წუთისოფელში მოვიდა შემოქმედის ნებით და შეიმეცნა თავისი დანიშნულება ქვეყნის მიმართ;

თავისგან მომდინარე ადამის მოდგმა დამოძღვრა მარადიული ჭეშმარიტებების იგაგებად განმარტებით;

ადამიანს დაუტოვა ცოდვათაგან სულის განწმედის წესი და რიგი, გზა ედემიდან მომდინარე, სამოთხესა და წუთისოფელზე გამავალი, და ზეციურ სასუფეველში აღმავალი;

ქრისტე იესო, მხოლოდშობილი ძეა შემოქმედისა, ზეცად ამაღლებული, გრძნობით აღსაქმელი გზაა ედემიდან მომდინარე სამოთხესა და წუთისოფელში გამავალი და ზეცაში აღმავალი, ხიდი და ბილიკია ერთადერთი, აღესილია ღვთის ნებით, სიყვარულითა და უსაზღვრო ნათელი ძალმოსილებით ადამიანთა სულის ცოდვათაგან განწმენდით გადასარჩენად.

„რამეთუ ერთ არს ღმერთი და ერთ არს შუამდგომელი ღმრთისა და კაცთაჲ, კაცი იესო ქრისტე.“

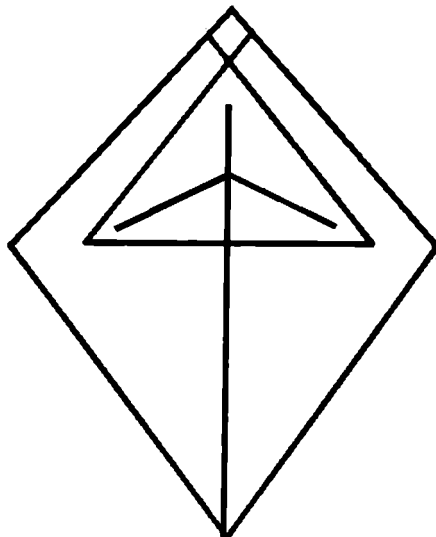
/ტიმოთეს მიმართ, ეპისტოლე წმინდისა მოციქულისა პავლესი, პირველი, II.5/

სულის განსპეტაკებით, სხეულის სულად ცხოვლად გარდასახვითა და სულიერად გამთლიანებით ზეცაში ამაღლდება და ეზიარება უკედავებას ყოველი, ვინც ირწმუნებს იესო ქრისტეს გულითა და სულით.

გზა, ადამის მოდგმისა სამოთხიდან მოყოლებული არჩე-
ვანია და საკუთარი სულის წიაღში გადასაწყვეტი...

სწორმა არჩევანმა გადაარჩინოს ადამიანი!!!

1992 წ.

დასაბამად ქმნა ღმერთმან
ცა და ქუშყანა
/დაბადება, I. V/

XIV. შემაჯამელი სიტყვა

123. დასაბამად იყო ღმერთი და ქაოსი:

ღმერთი – მარადიული ყოვლისმომცველი სულია; შემოქმედებითი ნაყოფიერების უზენაესი სულიერი გამოხატულება. უმაღლესი ქდერადობის ყოვლისმცოდნე და ყოვლისშემძლე ინფორმაციული ველი; ნათელი ძალმოსილების მარადიული სიმშვიდე;

ქაოსი – მარადიული სიცარიელეა, უმოქმედობისა და უკიდურესი უნაყოფობის წყვედიადით მოცული ნივთიერი გამოხატულება.

124. ღმერთმა გაანათლა ქაოსი და იშვა მოძრაობა – ურთიერთგამომრიცხველ უკიდურესობათა ერთი მეორეში გადა-
ნაცვლების მარადიულის პროცესი.

განაყოფიერებული ქაოსის სულიერი გამოხატულება სი-
ცოცხლეა, ნივთიერი – სამყარო.

სიცოცხლე – განივთებული აზრია ღვთიური, ხოლო სა-
მყარო ამ აზრს დამორჩილებული მარადიული მოძრაობაა ნივ-
თიერ უნაყოფობასა და შემოქმედებით ნაყოფიერებას შორის.

125. ქვეყანა, ერთ დედამიწისეულ ფორმაში მოქცეული
ნივთიერი მრავალფეროვნებაა და სიცოცხლის ხორცშესხმის
პირობა, მისი უმარტივესი სახიდან ურთულესის ჩათვლით.

126. ადამიანი სახიერად ხატია ღვთისა, ნივთიერად
მიწიერი შედგენილობის; ხორციელად – სიცოცხლისა და სა-
მყაროსეული მოძრაობის უმაღლესი გამოხატულება, ამიტომ
არის ადამიანი ცხოველყოფილი შვილი ღვთისა და სამყაროს
გვირგვინი.

127. ადამიანი ხორცშესხმული გვირგვინია სამყაროს,
მასშია შემოქმედებითად გამთლიანებული სიცოცხლე, სამყარო-
სეული მოძრაობა და ქვეყანა ნივთიერი; ამდენად, ადამიანი
თვით არის გზა ამქვეყნიური და ამ გზაზე მოსიარულე მგზა-
ვრიც.

წინ ყოვლისმცოდნეობის და ყოვლისშემძლეობის მარა-
დიული ნათლით მოსილი სიმშვიდეა, უკან ქაოსი უკუნი, ადა-
მიანს სხვა გზა, სხვა არჩევანი არ გააჩნია.

128. ადამიანი სამობით არის ერთარსებად შერწყმული
და გამთლიანებული:

პირველია ადამიანური სული – შთამომავლობით მიღე-
ბული, წინაპართაგან გადმოცემული;

მეორეა სხეული – ცხოველი მიწიერი, დაბადების დროის მომენტიცა და ადგილისათვის დამახასიათებელი ნიშან-თვისებების მქონე;

მესამეა ცნობიერება – ჭკუა და გონება, მოქმედებათა გააზრებისა და შეცნობის უმაღლესი საშუალება.

129. ადამიანი ინდივიდუალურია, მისი ინდივიდუალობა გამჟღავნებულია სახიერებისა და ხასიათების თავისებურებაში.

ადამიანის ინდივიდუალობა თანდაყოლილია, მას განსაზღვრავს ბუნება და გვარიშვილობა.

ბუნებისაგან თანდაყოლილ ხასიათს განაპირობებს გაჩენის დროის მომენტი და ადგილი.

გაჩენის დროის მომენტში შეჯერებულია თვისა და წლის სახასიათო ნიშან-თვისებები კონკრეტულ ადგილთან მიმართებაში.

ბუნებისაგან თანდაყოლილი სახასიათო ნიშან-თვისებები შთამომავლობით არ გადაეცემა, ვინაიდან ბუნების ნაწილი გაჩენის მომენტით არის განსაზღვრული ადამიანში.

130. გვარიშვილობა წინაპართა ცოდნაა, რომელიც შეიძინება სამყაროსა და საკუთარი თავის შეცნობის შედეგად, თაობებში.

წინაპართა მიერ დაგროვილი ცოდნა ცხოვრებისეული გამოცდილებით არის შექმნილი და თაობებში გამკერძებული, შინაარსით ადამიანურია და, ამდენად, ენერგეტიკულად ზე-ბუნებრივი, მომავალ თაობებს გადაეცემა მემკვიდრეობით და არსშივე აყალიბებს ადამიანის ინდივიდუალობას, ერთსა და განუმეორებელს.

131. ცხოვრება, ბუნებაში ცხოველმყოფლობის ფონზე წინაპართაგან მიღებული ცოდნის საკუთარი გამოცდილებით გამდიდრების პროცესია.

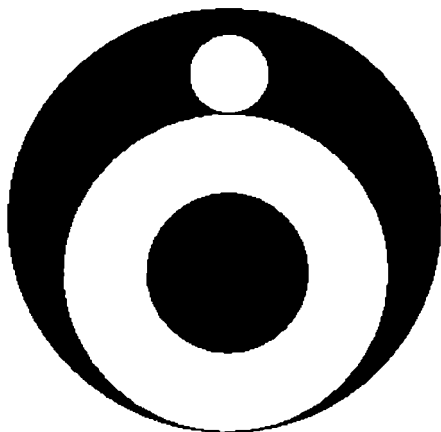
ბუნებრიობიდან ამოსული ადამიანი ცხოველური შესაძლებლობებიდან ყოვლისმცოდნეობისა და ყოვლისშემძლეობისაკენ მიისწრაფის, ერთის მხრივ, ინდივიდუალურად – ჭეშმარიტებათა საკუთარ თავში ჭვრეტით და სულ-ხორცის წერთნით; მეორეს მხრივ, საზოგადოებასთან ერთად – შეძენილი გამოცდილების ცხოვრებაში განხორციელების გზით; ორივე გზა შინაგანი თავისუფლების მოპოვებაზე გადის, რაც მიიღწევა წინაპართა გამოცდილებაზე დაყრდნობით საკუთარი ცხოველური საწყისის დამორჩილებით და მართვით. ამ გზის შემოკლება შესაძლებელია ადრეული შეილიერებით, მრავალშეილიანობით, შემოქმედებითი შრომითა და ღვთისმსახურებით.

132. მომავალი თაობის აღზრდა ემსხურება შთამომავლობით გადაცემული ცოდნის შესაბამისი მიდრეკილებების გამოუმჯლავნებას, დადებითი უნარ-ჩვევების ჩამოყალიბებასა და განმტკიცებას.

133. ერთხელ ცხოვრობს ადამიანი ამ ქვეყანაზე. გარდაცვალების შემდეგ ცხოვრებაში ნანახითა და განცდილით გამდიდრებული ადამიანური სული (შთამომავლობით მიღებული წინაპართა ცოდნა), პატრონის გამკერვივებულ სახედ რჩება სამყაროში ქვეყნის აღსასრულამდე, ხოლო სხეული მიწად იქცევა ერთხელ და სამუდამოდ.

ცხოვრება წარმავალია, სიცოცხლის ძაფზე მძივებად ასხმული წამიერი სურათებია გონებაში აღბეჭდილი. ფიქრად ქცეული წარსულისა და ოცნებად დარჩენილი მომავლის იმედით არის ადამიანი, დასაბამიდან იბრძვის წუთისოფელში თვითგადარჩენისათვის – შრომით, ძიებით, შემოქმედებით თუ შეილიერებით იმკვიდრებს ადგილს ამ ქვეყანაზე და სიცოცხლის სვეტისაგან მოწყვეტასთან ერთად ეზიარება მარადიულობას.

1993 წ.

პირველითგან იყო სიტყვად,
და სიტყვად იგი იყო ღმრთისა თანა,
და ღმერთი იყო სიტყვად იგი.
/იოანე, I.1/

XV. რატომ არის ის, რაც არის

134. დედამიწა სიცოცხლის არსებობით არის გამორჩეული სხვა ციური სხეულებისაგან.

გარემომცველი ბუნება შექმნილია და იმართება სამყაროსეული კანონზომიერებითა და ძალებით, რომელთა ერთობლიობა ქმნის გარემოზე ზემოქმედი ფაქტორების ერთიან სახეს, სიცოცხლის გაჩენისა და შენარჩუნების პირობას დედამიწაზე.

ყოველივე ცოცხალი სულისა და ხორცისაგან შედგება, ხორცი შედგენილობით ნივთიერია, ხელშესახებია, მიწიერი წარმოშობის არის და მოკვდავი, სული უხილავია, ხელშეუხებელია, ზებუნებრივი და უკვდავი. სული და ხორცი ერთი მეორესთან სიცოცხლით არის შეკავშირებული. სული, ხორცი და

სიცოცხლე გამთლიანებულია სახიერებაში. ცოცხალი არსების სახიერება განაპირობებს მისი არსებობის ფორმას და არსებობის ფორმის თავისებურება განსაზღვრავს მის სახიერებას.

ცოცხალი არსების სახიერება თავისთავადია, ადამიანი საგან დამოუკიდებლად არსებულია და ზებუნებრივად დამკვიდრებული.

ადამიანი სახიერად სიცოცხლის ფორმათა შორის უმაღლეს საფეხურზე მდგომია, მოაზროვნეა და შემოქმედი, ამიტომ არის ადამიანი სახიერად ღმერთის ხატის ანარეკლი და სამყაროს გვირგვინი.

135. ადამიანის არსების ზებუნებრიობა გამჟღავნებულია:

შემოქმედებითი ქმნადობის ნიჭში, უნარსა და მოთხოვნილებაში,

სამყაროსეულ კანონზომიერებებსა და საკუთარ არსში წედომის, შემეცნებისა და მართვის უნარის დაუფლებიდან მისწრაფებაში;

საკუთარი აზრის ხორცშესხმის უნარის დაუფლებიდან მოთხოვნილებასა და მისწრაფებაში;

სიცოცხლის შენარჩუნებისა და განვითარების ხელშეწყობის მოთხოვნილებაში.

136. დედამიწაზე ადამიანის გზა ბუნებასთან შეუგნებელ პარმონიაში თანაარსებობით დაიწყო. ცხოვრებისეული გამოცდილებითა და აზროვნების გაღრმავებით მიისწრაფის ადამიანი სამყაროსა და საკუთარი თავის შეცნობისაკენ. ან გზის უმაღლეს საფეხურზე ადამიანმა უნდა მიაღწიოს სამყაროსთან შეგნებულ პარმონიაში ყოფა-ცხოვრებას; განვითარების ყოველ საფეხურზე, ყველა თაობაში უნდა განიწმინდოს სული ცხოვრე-

ბისეული შეცდომებით გაჟღენთილი ფიქრებისა და განცდებისაგან; ღმერთის რწმენით, შიშითა და სიყვარულით მოიპოვოს სულიერი სიმშვიდე; ცხოველური სულის შევიწროვების ხარჯზე გაიფართოვოს და გაიღრმავოს ადამიანური სულის ჭურჭელი (სამშეინველი), გამკერვიდეს და განსპეტაკდეს სულით; სიყვარულის წილით ამაღლდეს საკუთარ თავზე და შეუერთდეს ღმერთის რჩეულთა დასს, რათა ნათელი ძალმოსილებით აღესილმა, უხორცომ და უხილაემა სხეას უშველოს ამქვეყნიური გზის ღირსეულად დაძლევაში.

ადამიანის მოდგმის ღვთიური დანიშნულება და მისია არის სიცოცხლის შენარჩუნება ქვეყანაზე, რათა ქაოსი არ გაბატონდეს ისევ და პირისაგან მიწისა არ ამოიძირკოს თესლი სიცოცხლისა, არ წარიხოცოს ადამის მოდგმა – სიცოცხლის ღვთიური წარმოშობის მოწმე და საკუთარი ცხოვრების შემოქმედი.

137. ღმერთისაგან მომდინარე და ღმერთთან აღმავალი გზის გავლა ადამიანის ხვედრია მხოლოდ, რადგან სახიერად ღმერთის ხატის ანარეკლია და ხორციელად სამყაროს უმაღლესი კმნილება, ამიტომ მორჩილებს ადამიანის ნებას ყოველივე ამ ქვეყანაზე, საკუთარი თავის ჩათვლით; ამიტომ არის ადამიანი სახიერად უცვლელი და სულით მარადიული.

ადამიანი დედის არსში მომწიფების დროს შეისისხლხორცებს სამყაროს განვითარების გზას, კაცობრიობის, ერის, გვარის და მამის მიერ დაგროვილ ცხოვრებისეულ გამოცდილებას, მამისაგან გადაცემულ ცოდნას გაითავისებს ერთიან სახედ.

მამისაგან გადაცემული ცოდნა შინაარსით ადამიანურია და, ამდენად, ზებუნებრივი, განაპირობებს მამის საწყისის ხორციელ განსაკუთრებულობას და ჩანასახშივე აყალიბებს მომ-

ვალი თაობის გამორჩეულ იერსახეს; ამიტომ არის ყოველი ადამიანი ინდივიდუალური, ერთი და განუმეორებელი.

ამიტომ არის დამსახურებული ყოველივე, რასაც ავლენს ადამიანი ნებსით თუ უნებლიეთ და სამდურავიც არავისზე ითქმის, რამეთუ ადამიანი განვითარებული და სრულყოფილია იმდენად, რამდენადაც დაცილებულია ველურად მყოფობისაგან ცხოვრების წესით და იმდენად არის არასრულფასოვანი, რამდენადაც დაცილებულია ღმერთს სიყვარულში.

138. ადამიანის ინდივიდუალობა თანდაყოლილია, მას განსაზღვრავს გვარიშვილობა და დაბადების დროის მომენტი.

დაბადების დროის მომენტი ბუნებაზე ზემოქმედი ფაქტორების ერთობლიობაა – თვის, წლისა და ადგილისათვის დამახასიათებელი ნიშან-თვისებების ერთიანი სახეა და „ადგილის დედა“.

ადამიანის სახიერებაში სიცოცხლით ხორცშესხმული „ადგილის დედა“ განსაზღვრავს ადამიანში ბუნებრივ ტიპს, რაც ხორციელი თავისთავადობის განმაპირობებელი ცხოველური საწყისია, ინსტინქტური შრეა და თან ახლავს ადამიანს დაბადებიდან გარდაცვალებამდე, განვითარების ყოველ საფეხურზე.

დაბადების მომენტით განპირობებული სახასიათო ნიშან-თვისებები შთამომავლობით არ გადაეცემა, ვინაიდან დროის მომენტი მყისიერია, ცვალებადია და წარმავალი.

გვარიშვილობით გადაცემული სახასიათო ნიშან-თვისებები გამომდინარეობს ერისა და გვარის ისტორიულ-კულტურული მემკვიდრეობიდან, რომელიც თაობაში გადადის ცოდნის ერთიან სახედ.

ადამიანის მემკვიდრეობითი თავისებურება გამჟღავნებულია ინდივიდუალურ სახიერებაში, თავშეკაების უნარ-ჩვევებში,

ხორციელ სიფაქიზეში, აზროვნების ტიპსა და ცხოვრებისეულ ადათ-წესებში.

139. გვარი ადამიანთა ჯგუფია, ისტორიულ-კულტურული მემკვიდრეობის მატარებელი ოჯახური შტო, განვითარების მაღალ საფეხურზე დგომის მიმანიშნებელი და ერად ჩამოყალიბების აუცილებელი პირობა.

გვარიდან მომდინარე ადამიანების ჯგუფს განვითარების ყველა საფეხურზე თან სდევს მისი დამფუძნებლის სახე, პიროვნული თვისებები, სახელი და, რიგ შემთხვევაში, წარმოშობის ადგილ-მდებარეობაზე მიმანიშნებელი სინონიმი.

გვარისათვის დამახიათებელი ნიშან-თვისებები და ერთიანი სახე დაფარულია გვარის შემადგენელ ასოებსა და ასოთშეთანხმებებში დედაენაზე, რომლის ჯიშსაც ეკუთვნის გვარი.

140. გვარის ფარგლებში პიროვნების ინდივიდუალურ სახიერებაზე მიანიშნებს ადამიანის საკუთარი სახელი. სხვათაგან გამორჩეულობა გამჟღავნებულია სქესში, სახიერ თავისებურებაში, სახის ნაკეთების განსაკუთრებულობასა და გამომეტყველების სპეციფიკურობაში.

გამომეტყველების სპეციფიკურობას აპირობებს ინდივიდის შინაგანი სახე – პიროვნული სრულფასოვნების ხარისხი.

პიროვნული სრულფასოვნების უმთავრესი საზომია სიყვარული მოყვასისადმი, დანაშაულის პატიებისა და დამნაშაის სულიერ სფეროზე ზრუნვის მოთხოვნილება და უნარი.

ადამიანის პიროვნული ინდივიდუალობა დაფარულია გვარ-სახელის შემადგენელი ასოების ურთიერშეთანხმებაში დედაენაზე, რომლის გვარსაც ეკუთვნის ადამიანი.

„ესე ფარნავაზ იყო პირველ მეფე ქართლსა შინა ქართლოსის ნათესავთაგანი. ამან განაერცო ენა ქართული და არღარა

იზრახებოდა სხვა ენა ქართლსა შინა თუნიერ ქართულისა და მაშინ შეიქმნა მწიგნობრობა ქართული“ (ლეონტი მროველი).

141. საქართველო ქვეყანაზე ერთადერთია, განუმეორებელია და განუყოფელი; მის ყოველ კუთხეში აზროვნების სხვადასხვა სტილია ჩამოყალიბებული ისტორიულად, ერთმანეთისაგან განსხვავებულია ადგილმდებარეობა და ბუნება, ხალხის ხასიათი, ზნე-ჩვეულება და კულტურა.

მსოფლიოში გავრცელებულ თოთხმეტ ანბანს შორის ერთი ქართულია, ქართულ ენაზე ლაპარაკობს სრულიად საქართველო.

142. საქართველოს განსაკუთრებული გეოგრაფიული მდებარეობა უკავია; სხვათაგან გამორჩეულია ბუნებრივ-კლიმატური პირობები, ფლორა და ფაუნა, ნიადაგის ტიპები, წყალი და ჰაერი.

საქართველოს მთა-ბარის და ბუნების თავისებურება შედეგია დედამიწაზე ზემოქმედი ფაქტორებისა, რომელთა სინთეზური სახეა „საქართველოს ადგილის დედა“

საქართველოს ადგილის დედა – დედამიწაზე ზემოქმედი სამყაროსეული ძალების სინთეზური სახეა, რაც დასაბამიდან ქმნის საქართველოს ბუნებას.

საქართველოს ადგილის დედა, როგორც სამყაროსეული ძალების ხასიათი და დედამიწაზე ზემოქმედი ფაქტორების ადგილობრივი ტიპი, წლის ერთსა და იმავე მომენტში თანაბარია, რადგან ძირითადად ერთნაირია, უცვლელია და მუდმივი სამყაროში დედამიწის მოძრაობის მიმართულება და ბრუნვის ხასიათი.

143. ძველი წელთაღრიცხვის მესამე საუკუნეში, იმდროინდელ ქართლის სამეფოში გავრცელდა მთაერული ანბანი, მასზე აგებული დამწერლობა და სალაპარაკო ენა.

მთავრული ანუ ქართული ანბანი შემდგომ ნუსხურსა და თანამედროვე მხედრულში გარდაისახა.

ქართული ენა, სხვადასხვა კუთხის შეილში აღმოცენებული აზრის სრულყოფილად გამოხატვის შესაძლებლობას იძლეოდა იმთავითვე, ამჟღავნებულად და იოლად, ვიდრე საკუთარი (ადგილობრივი) დიალექტი.

ამიტომ იქმნა ქართული ენა სხვადასხვა კუთხეების ხალხთა ურთიერთობისა და დაახლოების, ტერიტორიულად გაერთიანებისა და სულიერად გამთლიანების, ერთად ამჟღავნებისა და სახელმწიფოდ ჩამოყალიბების უმთავრესი პირობა და საშუალება.

144. ქართული ანბანის სამივე სახე ოცდათვრამეტი ასო-საგან შედგება; ყოველ ასოს (ერთის გამოკლებით) რიცხვითი მნიშვნელობა გააჩნია, რომელიც ათელის ათობითი სისტემის შემდეგ განესაზღვრა; მანამდე რიცხვითი სიდიდეები ანბანის ასოებით გამოისახებოდა – პირველი ცხრა ასო გამოხატავდა ერთეულებს; მეორე ცხრა – ათეულებს; მესამე ცხრა – ასეულებს; მეოთხე ცხრა – ათასეულებს; ხოლო უკანასკნელი მ – ათი ათასს.

ათელის ათობით სისტემაში ნებისმიერი რიცხვი ცხრა ციფრის საშუალებით გამოიხატება. ციფრი ათი (10) გამოისახება ერთის და ნულის კომბინაციით, სადაც ნული (წრე), დედის საწყისზე მიაწინებს, ერთი (წრის დიამეტრი) – მამისაზე; წრე და მისი დიამეტრი, მამის და დედის საწყისის ერთიანობას და შეილში გამთლიანების კანონზომიერებას გამოხატავს სიმბოლურად; ამიტომ არის ციფრი ათი (10), დიამეტრით გაყოფილი წრე, სრულყოფილების და ნაყოფიერების რიცხვითი გამოხატულება ამ ქვეყანაზე.

სამყარო მოძრაობაა, მოძრაობის შინაარსი სიცოცხლეა, სიცოცხლის უმაღლესი გამოხატულება ადამიანია, ადამიანის

ცხოვრება თაობათა მონაცვლეობით, ღმერთის რწმენით და აზროვნების განვითარებით ამოყმართება ბუნებრიობიდან ზე-ბუნებრიობისაკენ.

ამიტომ არის ადამიანის გონიერება დედისა და მამის საწყისს შორის განხორციელებული; აზროვნების უნარი უსა-ზღვრო და ყოვლისმომცველი.

ღმერთმა შექმნა სამყარო და სიცოცხლით ხორცშესხ-მული ხატი თვისი გვირგვინად დაადგინა ქვეყანაზე.

ამიტომ არის თვით სიცოცხლე არსით საიდუმლო და უმაღლესი ცოდნის შემცველი გონი ღვთიური სიყვარულის და-დასტურება და სამყაროს განვითარების საფუძველი; ღვთიური ძალის გამოვლინებაა ორგანიზმში დამყარებული წესრიგით, სამყაროში რღვევის პროცესების წინააღმდეგ მიმართული.

ამიტომ არის ის, რაც არის – ღმერთის მიერ დასაბამად ქმნილი და ადამიანის მიერ ცხოვრებისეული გამოცდილებით აგებული; ცოდნის სახით დაგროვილი და სამყაროში განფე-ნილი.

ამიტომ არის ცხოვრება განვითარებადი; ღვთიური სახიე-რების მქონე ადამიანი, გონიერებითა და მონდომებით ახერხებს შეუერთდეს სამყაროსეულ გონს და წარსულის გამოცდილე-ბაზე დაყრდნობით ახალ ცოდნად გაამჟღავნოს ღმერთის ხატში დაფარული გზა სამყაროს განვითარებისა.

ადამიანის განვითარებას გონიერება აპირობებს, გონიე-რებას – აზროვნების უნარი, აზროვნება მეტყველებით გამოიხა-ტება, მეტყველება ანბანით და დამწერლობით გადმოიცემა, ამი-ტომ არის ანბანი გონიერების გამომჟღავნებისა და საკუთარი ნების ცხოვრებაში განხორციელების საუკეთესო საშუალება.

ანბანს გააჩნია ფორმა და შინაარსი. ანბანის შინაარსი ენასა და დამწერლობაშია დაფარული – ნებისმიერი სიღრმი-სა და შინაარსის შემცველი აზრი გამოხატოს ერთმნიშვნელო-ვნად, ნათლად და სრულყოფილად. ანბანის ფორმა ასოების

მოხაზულობით არის შექმნილი; საქართველოს მიწაზე ზემოქმედი სამყაროსეული ძალების სივრცული კრისტალია, გონებით განჭვრეტილი და სიბრტყეზე ხაზოვნად გადმოცემული.

ამიტომ შეიცავს ყოველი ასო-ნიშანი ფორმისა და შინაარსის შესაბამის ენერგიას და ჟღერადობას, ფერსა და ხასიათს, რაც ადამიანის მიერ გაითავისება, როგორც ობიექტური სინამდვილე და ჭეშმარიტების თავისთავადი მარცვალი.

ამიტომ არის ასომთავრული მთელი და განუყოფელი, ქართველისათვის მშობლიურია და სისხლხორცეული, ხოლო საქართველოში მცხოვრებისათვის მისაღებია და შესათვისებელი, როგორც წყალი და ჰაერი.

145. ქართული ანბანის სამივე სახე იწყება ანით – ა (1) და მთავრდება ჰოე-თი ზ (10 000). რიცხვითი მნიშვნელობების მიხედვით განხორციელებულია ოთხ საფეხურში 1 – 9, 10 – 90, 100 – 900, 1000 – 10 000. პირველი ასო ანი ბოლო ასო ჰოეთია გაერთიანებული, გამთლიანებული და ერთი ათად ქცეული.

ქართული ანბანის ოცდათვრამეტი ასოს რიცხვითი მნიშვნელობების არითმეტიკული ჯამი შეადგენს – $59\,995$ შემადგენელი ციფრების შეჯამება იძლევა 37 ($5\,9\,9\,9\,5=37$), $3 + 7 = 10$, $1 + 0 = 1$. ათვლის ათობით სისტემაში ციფრი 1 მამის საწყისს გამოხატავს სიმბოლურად.

ამიტომ არის ქართული ანბანი რიცხვითი მნიშვნელობების მიხედვით სისტემური, მთლიანი და მამის საწყისთან დაკავშირებული.

მეცხრამეტე საუკუნის 60-იანი წლებში თანამედროვე მხედრულიდან ამოღებული იყო ხუთი ასო: ე მერვე (8), - ე (60), ჯე (-), ჯარი (7 000) და – ჰოე (10 000).

ხუთი ასოს ამოღების მიზეზი იყო ანბანის არქაიზმებისა-

გან განთავისუფლება, ვინაიდან ამ ასოებს ენაში არ მოეპოვე-
ბოდა ბგერითი შესატყვისები.

ხუთი ასოს ამოღების შედეგად დაირღვა ანბანის მთლიანობა, შემცირდა ასოთშეთანხმებათა მარაგი და კომბინაციურობის ხარისხი დამწერლობაში, შესაბამისად შემცირდა ასოთა რიცხვითი მნიშვნელობების არითმეტიკული ჯამი, რომელიც რაიმე კანონზომიერებაში არ თავსდება და შემთხვევითი ციფრია – $42\ 927\ (59995 - 17068 = 42\ 927)$.

როგორც ცოცხალი ორგანიზმის ყოველი უჯრედი ასახავს ორგანიზმის მთლიანობას: ასევე ანბანის ყოველი ასო იმეორებს თავისი მოხაზულობით, ბგერებითა და სიტყვაში დგომის ხასიათით ანბანში დაფარულ მთლიანობას, ხატს, რომელიც ადამიანის გონებისათვის მიუწვდომელია და შეუცნობადი, როგორც მეცხვარის სახე ცხერის ინსტინქტური ბუნებისათვის.

ამიტომ არის შესაძლებელი ასოების მწყობრი რიგით გამთლიანება სიტყვაში, სიტყვებისა – წინადადებაში და გამართული აზრის ჩამოყალიბება, რადგან სიტყვა – აზრია ასო-ნიშნებითა და შესაბამისი ბგერებით ხორცშესხმული; ამიტომ არის შეუძლებელი ასოთა უაზრო დაკავშირებით დასრულებული აზრისა და ხატის შექმნა.

დღეს ქართული ანბანი ხუთი ასოთია შემცირებული და შეკვეცილი თანამედროვე მხედრულში, ამდენადვე შევიწროებული ნუსხური და მთავრული ანბანიც ბოლო თაობების ქართველთა ცნობიერებისათვის.

ხუთი მოხაზულობით და ხუთი ფორმით არის შემცირებული „საქართველოს ადგილის დედა“, ხუთი პორტრეტით არის გაფერმკრთალებული ქართული სახისმეტყველება და ხასიათი; ხუთი ფორმით არის შემცირებული ქართული მიწა-წყალი ქართული ცნობიერების წიაღში და მიზეზშივე შეკვეცილი.

ამიტომაც ვიწროვდება ქართული სახელმწიფოს ადგილ-
მამულები დღენიადაგ; ამიტომ არის შეუძლებელი სათქმელის
გაგებინება ქართულ ენაზე სხვადასხვა კუთხეებში და ამიტომ
ურთიერთობენ ერთმანეთთან დიალექტებით.

ამიტომ ამოუყენა ქართველმა დედაენას სხვა ენები, და
გაჭირდა ავისა და კარგის გამჩრევი და დამნახავი დღეს.

ქართული ანბანი, მასზე აგებული დამწერლობით და
სალაპარაკო ენით საქართველოს ყველა კუთხის კულტურაზე
მაღლად მდგომი კულტურის შემცველი გონია, მაღალი სული
და ხატია მოძღურისა, რომელმაც სამიათასწლიანი ამაღლებისა
და გამთლიანების შედეგად ჩამოაყალიბა ქართული აზროვნება,
სარწმუნოება, ერი და მამული.

ამიტომ დადგა დრო ქართული ანბანის გამთლიანებისა.

უფლის დაშეებით, ერის უპირველესი შეილების ხელითა
და ქვეყნის საჭეთმპყრობელთა მიერ დამდაბლებული ქართული
ანბანი, ენა, სარწმუნოება, ერი და მამული გადაურჩა დრო-
ჟამის ქარტეხილებს, გადარჩა ქართული გენი და კულტურა
განადგურებისაგან; ღვთიური სასჯელმოხდილი, ცოდვებისაგან
განწმენდილი და სულით განსპეტაკებული უნდა ემსახუროს
ქართველი საკაცობრიო დანიშნულებას – სიყვარულით, კულ-
ტურითა და ღმერთის რწმენით შეაგუოს და შეუთავსოს შეუ-
თავსებელი, რამეთუ ღმერთი ერთია, გზაც ერთია და ყველა
ჩქარობს სამყაროს ერთადერთი ტაძრისაკენ; ქართველი სხვათა
სარწმუნოებისადმი შემწყნარებლობით და კულტურისადმი პა-
ტივისცემითა და მოწიწებით უნდა ამაღლდეს საკუთარ თავზე
კულტურით, ტრადიციული თავშეკავებითა და რწმენით, ქრის-
ტეს ხატში გამთლიანების გზით წინაპართა მსგავსად, რომ
შეითვისოს წინაპართა მიერ თაობებში დაგროვილი ძალა შე-
ნებისა და სიძულვილის გაწყალებისა; ძალა სულიერად ამაღ-

ლებისა ხორცსა ზედა; მუხლჩაუხრელად და მუხლმოდრეკით სიარულისა ტაძრისაკენ აღმავალ საცალფეხო ბილიკზე.

146. ანბანი და მასზე აგებული სალაპარაკო ენა წერთნის ადამიანის გულსა და გონებას, სრულქმნის სახიერად და აღამაღლებს სულიერად, სამყაროს შეცნობით უფართოებს ცნობიერების ჩარჩოებს, ადამიანური გამოცდილების თაობებში დაგროვებით უღრმავებს სულის ჭურჭელს და ცხოვრებისეული შეცდომებითა და შეცოდებებით დამძიმებული სულის განწმენდით უმკერივებს სულს; სარწმუნოებრივი მრწამსით და ღვთისმსახურებით უღვივებს ღმერთის რწმენას, შიშსა და სიყვარულს.

ამიტომ არის ანბანი და სალაპარაკო ენა სულის მოძღვარი, მასწავლებელი და აღმზდელი, რადგან ცოდნას შეიცავს და გამოცდილების ანარეკლია; სამყაროში მყოფი სულია, რადგან ყველგან და ყველაში აღიძრება, ვინც ამეტყველდება მის ენაზე; ხატია სულისა, რადგან სახიერად იმსგავსებს მის საუფლოში დაბადებულ ადამიანის ძეს; ყოვლისმომცველია და ყოვლისმცოდნე, რადგან ზეცნობიერული წვდომისას თავის წიაღში აზიარებს ადამიანს მარადიულ ჭეშმარიტებას; ყოვლისშემძლეა, რადგან ძალუძს ქვეყნის ერთ კალაპოტში მოქცევა და მტერთაგან დაცვა; მსაჯულია, რადგან დამსახურებით მიუზღავს მტყუნასა და მართალს; თანამდევია, რადგან სულში ჩამწვდომია და მარად თანაარსი; უფალია, რადგან ძალუძს შენდობა და პატიება, ცოდვათაგან განწმედა და სულის განსპეტაკება; პატრონია, რადგან თანამდევია ერისა და ბერისა, ყველასი ერთად და ყოველისა ცალ-ცალკე, ქვეყნისა და სახელმწიფოსი ტაძრისკენ აღმავალ გზაზე, როგორც მწყემსი კეთილი.

ამიტომ მსახურ ბს ადამიანი იმ ხალხსა თუ ერს, ვის ენაზეც მეტყველებს; მიჰყვება იმ გეზს, რომელსაც ადგას ერის მოძღვარი და გამოხატავს იმ ქვეყნის ინტერესებს, სადაც სახლობს.

ამიტომ უნდა იზრდებოდეს ერის შეილი დედაენაზე, იწრთობოდეს მშობლიურ მიწა-წყალზე, რათა არ მოსწყდეს წინაპართა ფესვებს და არ გადაჯიშდეს გვარი მისი.

ამიტომ უჭირს ერის გულმართალ შეილს დედა სამშობლოსაგან განზე ყოფნა, ამიტომ „სცივა“ მის სულს სხვა მოძღვრის საუფლოში მყოფს; და სხვის მიწა-წყალზე ობლად გრძნობს თავს; ამიტომ მძლავრობს მონდომება ქართული საქმის კეთებისა და დღენიადაგ საქართველოზე ფიქრისა, სიზმრად თუ ცხადში; სამშობლოსთან სიახლოვისა სიცოცხლეში თუ გარდაცვალების შემდეგ წინაპართა სისხლითა და ფიქრით გაჟღენთილ მიწაში მიწად ქცევისა, რათა სულთა საუფლოში გარდასულს უფალმა დედა ენაზე განსაჯოს საქმენი მისი; რათა სამუდამო სასუფეველში გადასელამდე სიცოცხლეშივე დაიძვედროს წინაპართა ცხოვრების უსასრულო გრძელი ჯაჭვის ერთ რგოლად თავისი ცხოვრების კრიალოსანი.

ამიტომ ცდილობს შეინარჩუნოს სამშობლოსთან დამაკავშირებელი სულის მაცხოვრებელი ფესვი სიკეთისა ჭეშმარიტი მამულიშვილი, რათა სულის სხეულში მჭამელამ არ იმძლავროს; ახალმა და მომავალმა აჯობოს ძველსა და წარმატალს. შენებაჲ აჯობოს ნგრევას; რამეთუ ერის სულიერ სხეულში გაჩენილი ურგები სისხლი არაეინ უწყის ვის სულში გადაედინება და განდება გუგულის კვერცხად, ცხოვრებაში შარად ატეხილი ვის გაუმწარებს სიცოცხლეს და ცხოვრებას ხვალინდელს, ერთხელ ბოძებულს ამ ქვეყანაზე.

147. ქართული კულტურა სამიათასწლეულის მანძილზე შენდება; ენით, დამწერლობით და ზეპირსიტყვიერებით ხდება საქართველოს კუთხეების კულტურული მემკვიდრეობისა და საკაცობრიო კულტურის ღირებულებათა სანთეზი და გათავისება.

ქართული ანბანით, დამწერლობითა და ზეპირსიტყვიერებით სინთეზირებული კულტურა, ზედნაშენი შრეა სხვადასხვა კუთხის შეილში ასახული, საკუთარი კუთხის კულტურის ნაფუძარზე აშენებული და ზედნადები.

ამიტომ არის საქართველოს ყოველ კუთხეში დაბადებული ადამიანი საკუთარი კუთხის შეილიც და ქართველიც სულით ხორცამდე.

148. აზროვნების ევოლუციის სამიათასწლიანი გამოცდილებით არის აშებული ქართული ცნობიერება და კულტურა, რომლის ფხიზელი ნაწილია თავშეკავეების ტრადიცია.

თავშეკავეების ტრადიციის თაობაში ამოქმედებისა და შენარჩუნების მექანიზმი ტაბუს ხატებია, ენერგეტიკულად დიდი სიმძლავრის სიუჟეტები, წინაპართა ცხოვრებისეული გამოცდილებით შექმნილი კულტურა, ანუ მორალური ადამიანი ადამიან მოქმედში.

ტაბუს ხატები ინდივიდის არაცნობიერშივე უპირისპირდება სიცხოველის იმპულსებს მოსახდენის მომწიფების პროცესში; თრგუნავს ან სახეს უცვლის ინსტინქტურ თავისთავადობას ისევე, როგორც მამისაგან გადაცემული ცოდნა ჩანასახშივე ქმნის შეილის ინდივიდუალურ იერსახეს.

ამიტომ ფლობს საკუთარ სიცხოველეს სულიერად გაწონასწორებული ადამიანი.

ამიტომ უჭირს სულიერად დაძაბუნებულ ადამიანს იმპულსურობის დაოკება; ამიტომ არის საჭირო და აუცილებელი ზრუნვა სულის განწმედისათვის დღენიადაგ, რათა არ ჩაიკიროს ცოდვის ნადული და არ გაამწაროს ყოფა-ცხოვრება ხვალინდელი; რათა სიმახინჯემ არ იმძლავროს მშვენიერებაზე.

149. ანბანი, მასზე აგებული დამწერლობა და სალაპარაკო ენა ადამიანის შემოქმედთან მიახლოების საშუალებაა

რწმენით და ცოდნით. ამიტომ უნდა პასუხობდეს ანბანი სამყაროს შექმნის ბიბლიურ ჭეშმარიტებას – ღმერთმა შექმნა სამყარო ექვს დღეში და დღე იგი მეშვიდე წმიდად ჰყო, საქმეთა თვისთა განსრულების ნიშნად.

ამიტომ იმეორებს დასაბამიდან ქვეყნის შექმნის გზას წრიულად კვირის დღეები, როგორც ღვთიური შესაქმნის ანარეკლი ამ ქვეყანაზე და უთაებოლო ჯაჭვის თითო რგოლი.

ამიტომ არის ცხოვრება რწმენითა და გონებით შედგენილი მიზეზისაგან სწრაფვისა და ხორციელი მოკვდაობიდან სულის უკვდავებაში ამაღლების გზა, რაც დღეს ძირითადად გვარის უკვდავებაშია განხორციელებული მხოლოდ.

ბიბლიური შეიდეულის ექვსი კვირის ოცდათვრამეტი დღე უკავია ქართულ ანბანს, პირველი შეიდეულის მეხუთე დღის ჩათვლით, ბოლოდან თავისკენ.

პირველი შეიდეულის მეხუთე დღეს შექმნა ღმერთმა წყლის ბინადარნი და ფრინველი ცისა.

წყალში ჩასახული სიცოცხლის ბიბლიური დღითა და მეექვსე დღე კურთხეულით არის შემოფარგლული, შეკრული და გამთლიანებული ქართული ანბანი.

ამიტომ არის ქართულ ანბანში დაფარული გზა სიცოცხლისა წყლიდან ამოსული მშრალზე, ამიტომ არის ქართველი არსით, აზროვნებითა და ცნობიერებით მთელი, მიწის ნაყოფიერების მესაიდუმლე და მიწაზე მოქმედი.

ამიტომ სწამს ქართველს შეუცნობლად, რომ ყოველივე ღმერთის ნებით არის ქვეყანაზე და ტაძრისკენ აღმავალი გზაც ერთია და საცალფეხო.

ამიტომ არის ქართველი მართლად მაღიდებელი სულის სიღრმეში და პირისპირ მდგარი შემოქმედის წინაშე; მუხლჩაუხრელია ღმერთის ტაძარში და მუხლმოდრეკით თაფლის სანთლის აღზე ღოცვისას წყალში ხორცშესხმული სიცო-

ცხლის ღვთიურ შესაქმს განიცდის იდუმალჭკერეტის ფარულ უნართან მყისიერად ზიარების ჟამს.

150. ქართულ ანბანს შეიდეულის მეხუთე დღეში უდევს სათავე, როცა სიცოცხლის საწყისმა ხორცი შეისხა ღმერთის ნებით პირველად წყალში ამ ქვეყანაზე.

წყლის არსების განზოგადებული სახეა თევზი; ქრისტეს ქვეყანაზე მოსვლის ზეციური ნიშანი; წყალში ჩასახული სიცოცხლის სულიერი საწყისის ხორციელად შობაზე მიმანიშნებელი და სახარებაში მაცხოვრის სიტყვით დადასტურებული.

„ნათესავი ბოროტი და მემრუშე სასწაულსა ეძიებს; და სასწაული არა ეცეს მას, გარნა სასწაული იონა წინადაწარმეტყველისაჲ“ /მათე. XVI. 4/.

სასწაული თევზ-ადამიანისა ნინევიდან, რომელმაც ხორცი ვერ შეისხა უხსოვარ დროში.

ქართულ ანბანში თევზის სიმბოლოდ აღიარებულია – იოტა, ანბანის შემოთავაზებულ წყობაში მესამე შეიდეულის მეხუთე დღეში მდგარი, სიცოცხლის წყალში ჩასახვის ბიბლიურ ჭეშმარიტებასთან ნაზიარევი და ქრისტეს მესამე დღეს აღდგომისა და უწინარეს ყოველთა საუკუნეთა წინათ შობის ბიბლიური ჭეშმარიტებისადმი ერთგულების დამადასტურებული.

ამიტომ არის კვართი მაცხოვრისა, ღვთისმშობლის მიერ ქსოვილი და სამოსი ერთადერთი საქართველოს უძველეს დედაქალაქ მცხეთაში დაგანებული და ერის კულტურაში დაფარულ საიდუმლოზე მიმანიშნებელი.

ამიტომ არის საქართველო ღვთისმშობლის წილხვედრი ქვეყანა, მაცხოვრის ნებით, ღვთის წყალობითა და ღვთისმშობლის ზეშთაგონებით რომ მოაქცია წმინდა ნინომ ათას ექვსას ორმოცდაათი წლის წინათ ქრისტეს რჯულზე.

მთავრულ ანბანში მაცხოვრის ჯერის მოხაზულობის მქონე ასო-ნიშნით „ქანი“ ქრისტეს მოსელამდე იყო გამჟღავნებული ერის სულიერი ცხოვრების წესი.

ანბანში დაფარულ კულტურაში ამადლებით მომზადდა ქართველი ერი ქრისტიანული სარწმუნოებისათვის.

ქართველ ერს ანბანი მიეცა წიგნად სულიერი ცხოვრებისა, როგორც ებრაელებს თორა, რამეთუ ანბანს მოკვდავები არ ქმნიან, ანბანი ეძლევათ მოკვდავებს ამქვეყნიური დანიშნულების შესაბამისად, მაღლიდან...

ამიტომ არის ქრისტეს ხატი ქართული კულტურის შენობის ქვაკუთხედი და ქართველი ერის სულიერ სხეულში აღმართული სეპტი ცხოველი!

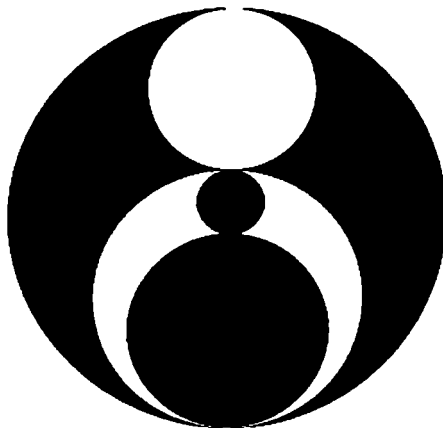
ამიტომ ეძღვნება ეს მცირედი შრომა იმათ, ვინც ზეშთაგონებითა და უანგაროდ ემსახურება ქართველ ერს, საქართველოს, ვინც იღვაწა და დღესაც იღწვის ქართული ენის, აზროვნების, სარწმუნოების, ერისა და მამულის გამთლიანებისათვის, ტაძრისკენ სავალ გზაზე აღმასვლისათვის, რამეთუ ღვთიურ ნადიმზე მიწვეული ბევრია, მსურველები უფრო მეტი, ტაძარში სატრაპეზოსთან ადგილები კი განსაზღვრული და მცირე.

ამიტომ ებოძება რჩეულთ უზანაესის სუფრაზე მრავალჯამიერთან ზიარება...

„ნუ გიკვრნ, რამეთუ გარქუ შენ ესე: ჯერ-არს თქუენდა მეორედ შობად“ /იოანე, III.7/.

აგვისტო, 1993 წელი.

დღე	დმერთმა შეჯახა ქვეყანა	შ გ ი რ ე უ ლ ე ბ ი					
		I	II	III	IV	V	VI
შვიდი	წმიდა და კურთხეული	ბ ³	ო ¹⁰	ვ ⁸⁰	ფ ⁵⁰⁰	ძ ³⁰⁰⁰	ჭ ¹⁰⁰⁰⁰
ექვთი	ხმელეთის ცხოველების სამშენიველი, მამაკაცი და დედაკაცი	ბ ²	თ ⁹	ლ ⁷⁰	უ ⁴⁰⁰	ც ²⁰⁰⁰	კ ⁹⁰⁰⁰
ხუთი	წყლის ცხოველების სამშენიველი, ფრინველები	ა ¹	მ ⁸	ღ ⁶⁰	ვ [—]	ჩ ¹⁰⁰⁰	ჯ ⁸⁰⁰⁰
ოთხი	პლანეტების სისტემა		ზ ⁷	ნ ⁵⁰	ბ ³⁰⁰	შ ⁹⁰⁰	ვ ⁷⁰⁰⁰
სამი	მცენარეები		ვ ⁶	მ ⁴⁰	ს ²⁰⁰	ყ ⁸⁰⁰	ნ ⁶⁰⁰⁰
ორი	ცა და ქვეყანა		უ ⁵	ლ ³⁰	ლ ¹⁰⁰	დ ⁷⁰⁰	ჭ ⁵⁰⁰⁰
ერთი	დღე და ღამე		დ ⁴	ე ²⁰	უ ⁹⁰	ქ ⁶⁰⁰	წ ⁴⁰⁰⁰

„მე ვარ ანი და შ, იტყვს
უფალი ღმერთი, რომელი
არს და რომელი იყო და
რომელი მომავალ არს,
ყოელისა მპყრობელი“
/გაშოცხადება იოანესი, I.8/

XVI. რა შეუძლია ადამიანს

151. ადამიანი სულიერად ზეციერია, რამეთუ სახიერად ღმერთის ხატის ანარეკლია; ხორციელად – ყოველივე მის მიერ ქმნილის შემოქმედებითი სინთეზია და მიკრო სამყარო; ამიტომ არის ადამიანი არსით მთელი, აზროვნებით ყოვლისმომცველი და თავის უფალი; ამიტომ მორჩილებს მის ნებას ყოველივე ამ ქვეყანაზე, საკუთარი თავის ჩათვლით.

ყველაფერი განხორციელებადია ადამიანისათვის ამ ქვეყანაზე, შემოქმედებითად შეცნობის გზით შეძენილი ცოდნის ძალით, ან შეუცნობელად – ქმნადობის უნებურად შეძენილი

ნიჭითა და უნარით, შთაგონების ან ზეშთაგონების ძალით, შესაბამისი ცოდნისა და გამოცდილების გარეშე, შეუცნობელად.

ადამიანის ევოლუცია გულისხმობს ადამიანური სახიერების გათავისებითა და გაინდივიდუალებით, რწმენითა და ცოდნით, ცხოვრებისეული გამოცდილებით და აზროვნების გაღრმავებით, სულის განწმედის და გაძლიერების გზით სულად ცხოვლად ღმერთის სასუფეველში ამადლებას.

152. სული თაობათა გამოცდილების მატარებელი საწყისია ადამიანში; ინსტიქტურ მოთხოვნილებათა დათრგუნვის ისტორიულად ჩამოყალიბებული გამოცდილებაა, თავშეკავების შედეგად შექმნილი კულტურაა ადამიანურ თანაცხოვრებაში შექმნილი. ცოდნა და ძალაა თაობებში დაგროვილი; მემკვიდრეობით საწყისს ანიჭებს განსაკუთრებულ შინაარსს და ჩანასახის მომწიფების პროცესში ქმნის ადამიანის ინდივიდუალური იერ-სახისა და ქცევების, უნარ-ჩვევებისა და მიდრეკილებების ცხოვრებაში განხორციელების პირობას.

სულში ასახული ინდივიდუალობა ცოდნაა მეხსიერების სიღრმეში დაღეჭილი, ადამიანური სახიერების გათავისება-გაინდივიდუალების საშუალებაა, შინაარსით განვითარების გამომხატველია თაობათა მონაცვლეობაში განხორციელებული; ყოველი მომდევნო თაობის აღმატებულებაა ცოდნითა და გამოცდილებით წინა თაობაზე; ერად ჩამოყალიბების ისტორიული პროცესია, საზოგადოების გვარებად დაყოფისა და გვარში გამორჩევის გზით დახვეწისა; ფენომენია, ევოლუციურ სრულყოფაზე მიმანიშნებელი, ერისა და ინდივიდისა, ღმერთის-გან მომდინარე და ღმერთთან აღმავალ გზაზე, გავლილისა და გასაუღელის თანაფარდობაში დაფარული და ერის კულტურ მემკვიდრეობაში გამჟღავნებული.

ამიტომ ქმნის სული, დაბადების მომენტსა და გაჩენის ისტორიულ ადგილთან ერთად ყოველ ადამიანს ერთადერთს, განუმეორებელსა და ყველასაგან გამორჩეულს ცხოვრებაში. სიცოცხლის შეწყვეტის შემდეგ კი სული, პატრონის სახეში გამკერვიებული, ცხოვრებისეულ ცოდნად, სახედ და სახელად რჩება სამყაროში, დროისა და სივრცის მიღმა, მარადიულად.

ამიტომ ურჩევნია მამულს, რომ შეიღი სჯობდეს მამას და ჭეშმარიტებას შეიცავს ხალხური სიტყვა – „კეცი გვარზე ხტის“.

153. ღმერთი ნათელია ყოელისმომცველი; ცენტრია სამყაროსი დროისა და სივრცის მიღმიერი; მნათი მარტოსულია მარადიული; სვეტია ცხოველი და სიტყვის უფალი.

სიტყვა – ღმერთის სახიერების სამი ანარეკლია, ნივთიერების სამი მდგომარეობის განმაპირობებელი გონისმიერი საწყისი – სივრცის, ნივთიერი სიმყარისა და მოძრაობის დამბადებელი.

მოძრაობა სივრცეში – განფენილი სიმყარის ტრიალია გამუდმებული; შიგნით და გარეთ მიმართული ძალებია ღვთიური განგებით აქა-იქ გაჩენილი; მიზიდულობის ცენტრებია სიმყარის თავშეყრისა და გამკერვიების მიზეზი; დროის და სივრცის დაბადებაა ციური სხეულების ადგილზე ბრუნებასა და ადგილმონაცვლეობასთან ერთად გაჩენილი.

ციური სხეულების ბრუნვის რითმი და სივრცეში ადგილმონაცვლეობა მოძრაობის მოწესრიგებული სახეა, ანუ დროსა და სივრცეში განხორციელებული სამყარო.

154. სამყარო მოძრაობაა მოწესრიგებული; ციური სხეულების წრიული ადგილმონაცვლეობაა ერთხელ ჩამოყალიბე-

ბული გზებით; მიზიდვა-განზიდვის ძალებით ურთიერთგაწონასწორებული ტრიალია სიმძიმის, მოცულობისა და დახრის კუთხის შესაბამისი; ადგილზე ბრუნვა და სივრცეში ადგილმონაცვლეობაა მანძილსა და დროში გამოხატული.

ციური სხეულების უახლოესი გარემომცველი შრე სამყაროში არსებულ ძალებთან ურთიერთზემოქმედების შედეგად არის შექმნილი; ნივთიერად და შინაარსით ციური სხეულებისაგან გამომდინარე, ფორმითა და მოცულობით მყარი სხეულის სივრცული ანარეკლი და დანიშნულებით გარეშე ზემოქმედებისაგან დამცავი გარსი.

ამიტომ არის სამყარო ერთი გიგანტური ორგანიზმი, ღმერთის ხატის სამი გონისმიერი ანარეკლით აგებული და ციური სხეულებისაგან შედგენილი, შინაარსით მთლიანია და განუყოფელი, როგორც სიცოცხლე.

155. სიცოცხლე არსებობაშია გაცხადებული; ცოცხალი არსების ფორმისა და შინაარსის მთლიანობაშია დაფარული სიცოცხლის საიდუმლო.

ცოცხალი არსების შინაარსი – სივრცული თარგია გონისმიერი, რომელზედაც არის აგებული ფორმა – მიწიერი საშუალებებით განხორციელებული სამყარო; ფორმა და შინაარსი სიცოცხლით არის შეერთებული და გამთლიანებული.

სიცოცხლე თვალთ უხილავია და ხელშეუხებელი; უკედავია თაობათა მონაცვლეობაში გაგრძელებული და მსგავსებით შენარჩუნებული; ღვთიური ცეცხლია, რადგან ძალუძს ფორმა და შინაარსი გაამთლიანოს ერთ არსებად; ყოველივე ცოცხალის არსებობის საფუძველია.

ცხოველურ სახეში განხორციელებული სიცოცხლე - სამშენველია;

ადამიანურ სახიერებაში ხორცშესხმული სიცოცხლე - სამშენველი და სულია.

ამიტომ არის სამყარო ერთი გიგანტური ორგანიზმი, დედამიწაზე გაერცვლებული სიცოცხლის ფორმების ნაირფეროვნებასა და ერთობლიობაში გამჟღავნებული, მთლიანი და არსით ყოვლისმომცველი სიცოცხლე.

ამიტომ არის დედის და მამის საწყისის შეილში გამთლიანების კანონზომიერება უზენაესი და სიცოცხლის ფორმებში ერთნაირად განხორციელებადი მთელ დედამიწაზე.

ამიტომ არის ფორმა და შინაარსი ურთიერგანმამირობებული მიზეზ-შედეგობრივი კავშირის ერთიანობის, მთლიანობისა და განუყრელობის პირობა ყველგან და ყველგანაა.

156. ქვეყანა – დედამიწა და მისი გარემომცველი სივრცეა, სიცოცხლის აღმოცენებისა და შენარჩუნების პირობა და ყოველივე დედამიწაზე არსებულის ნივთიერი საფუძველი.

დედამიწა მზის პლანეტარული სისტემის ერთი ციური სხეულია, გააჩნია სამყაროში გადაადგილების საკუთარი გზა და სიჩქარე; ბრუნვის რიტმი და დახრის კუთხე; სიმძიმე და მოცულობა; გარემომცველი შრე და სივრცეში მოძრაობის განუმეორებელი ხასიათი. დედამიწის გზა წრიულია და ჩაკეტილი; გზის ყოველი მონაკვეთი განმეორებადია ყოველ წრეზე და თანხედრულია დროსა და სივრცეში; გააჩნია მუდმივი სიჩქარე, ბრუნვის თანაბარი რიტმი; საკუთარი ღერძის მიმართ დახრის ერთი კუთხე; ნივთიერი შედგენილობის მქონე გარემომცველი შრე – გარეშე ზემოქმედებისაგან დამცავი გარსი.

დედამიწის გარემომცველი შრე შედგენილია სამყაროში განფენილი მიზიდვა-განზიდვის ძალებისაგან და სხვა ციურ სხეულებთან ურთიერთზემოქმედების ნაჯერი მდგომარეობა; ნივთიერად დედამიწისაგან გამომდინარე, ყოველივე მიწი-

რის თავისებურების განმსაზღვრელი სამყაროსეული საწყისია, დედამიწაზე ერთიანად ზემოქმედი, ყოველი ადგილისათვის განსხვავებული ხასიათის, სამყაროში განფენილ ციურ სხეულთა მიმართ მდგომარეობის შესაბამისი.

ამიტომ არის დედამიწის ქერქი სხვადასხვა სტრუქტურისა და შედგენილობის, დროში უმნიშვნელოდ ცვალებადი; ამიტომ არის მცენარეული და ცხოველური საფარი პლანეტის ყოველ კუთხეში განსხვავებული ხასიათისა და შედგენილობის; ამიტომ არის ჭეშმარიტების გამომხატველი ცნება – „ადგილის დედა“, დედამიწაზე ზემოქმედი ფაქტორების ერთიანი სახე და ბუნების ჩამოყალიბების სამყაროსეული მიზეზი, კონკრეტული ადგილის მდებარეობასთან მიმართებაში.

ამიტომ არის ბენება ცალმხრივი – შიგნიდან გარეთ განხორციელებული, სამყაროსეული ხასიათის სრულყოფილი გამოხატულება, სიცოცხლის ფორმათა ნაირსახეობასა და მრავალფეროვნებაში გამჟღავნებული; სიცოცხლის სახეთა რიგისაგან შედგენილი მცირე შრე, შიდასამყაროსეული და ჩაკეტილი.

ამიტომ არის ბუნება მარადიული ძილის მდგომარეობაში; საკუთარ არსებობაზე დაკვირვების უნარს მოკლებული და ინსტინქტური, ადამიანის არსებობისათვის შექმნილი და მისი ცხოველმყოფლობის ამქვეყნიური საფუძველი.

157. ადამიანი სახიერად სიცოცხლის მიწიერ ფორმათა უმაღლეს საფეხურზე მდგომია, მოაზროვნება და შემოქმედი:

ამიტომ არის ადამიანი სულიერად სამყაროზე აღმატებული, ღმერთის ხატის ანარეკლია სახიერად, და ხორციელად – მიკრო სამყარო;

ამიტომ არის ადამიანი ფორმის და შინაარსის უმაღლესი გამოხატულება ამ ქვეყანაზე, სიცოცხლით შეერთებული და გამთლიანებული;

ამიტომ გააჩნია ადამიანს ფსიქიკა, გარემომცველი სამყაროს ჭერეტის, და შემეცნების, საკუთარი თავისა და სხვების ქცევებზე დაკვირვების საშუალება, განცდათა განცდის უნარი;

ამიტომ არის დედამიწაზე დასახლებულ ადამიანთა ერთობლიობაში გამჟღავნებული სამყარო და სიცოცხლის არსი, სრულყოფილად და ამომწურავად.

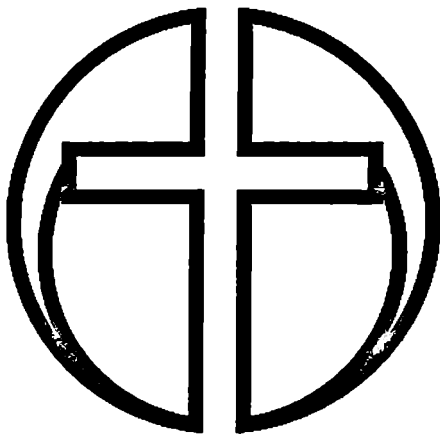
ამიტომ არის ყოველი ადამიანი ღმრთისაქენ აღმავალი უსასრულო კიბის ერთი საფეხური, ავლილისა და ასავლების ზღვარზე შემდგარი, განვითარების ინსტინქტური შრიდან ამომავალი და ცათა სასუფეველში აღმავალი, კიბე ერთი და საცალფეხო, ყველასათვის საერთო და ყოველისათვის ცალ-ცალკე.

ამიტომ არის ადამიანი ღმერთის მიერ სამყაროს შექმნის შემდგომ ქმნილი; ექესი დღის ღვაწლის ერთობლივი გამოხატულება, გვირგვინი ქვეყნისა და თავის უფალი, ხოლო მაცხოვარი – იესო ქრისტე – სიტყვა, ყოველივე ღმერთის მიერ ქმნილის გვირგვინი, ძე ღვთისა და შაბათის უფალი.

„ვინაიდან უფალ არს ძე კაცისაჲ შაბათისაჲცა“

(მათე, XII. 8)

1994 წ.

და იყო განკურვებაჲ მათ ყოველთა ზედა და
ზრახვიდეს ურთიერთას და იტყოდეს: რაჲ არს
სიტყუაჲ ესე, რამეთუ კელმწიფეებითა და ძალითა
უბრძანებს სულთა არაწმიდათა, და განვლენ?

/ლუკა, IV. 36/

XVII. რა არის სიტყვა

158. სიტყვა აზრია ხორცშესხმული, ადამიანისაგან გამო-
სული და სინამდვილეში გაცხადებული.

სიტყვას გააჩნია ფორმა და შინაარსი:

სიტყვის შინაარსი ერთი ცხოვრებისეული სიუჟეტის
ამსახველი სურათია და სიტყვის დედააზრი;

სიტყვის ფორმა ნაგებობაა და სიტყვის დედააზრის
სათაესო, ბგერა, ასონიშანი ან სხვა საშუალებაა, სი-
ტყვის გამოხატვისათვის გამოსადეგი;

სიტყვის ფორმა და შინაარსი ერთი მეორეზე დამოკიდე-
ბული მოვლენებია, სიტყვის პატრონის ნებით გამოთლიანებული
და დროსა და სივრცეში განივთებული.

სიტყვის პატრონის ნება, ძალა და ღონეა, სიტყვის სიმძიმესა და სიმკვრივეში გამჟღავნებული:

სიტყვის სიმკვრივეში გამჟღავნებული ძალა განცდის ენერგიებით შექმნილი დაძაბულობაა, სიტყვის შინაარსით აღძრული გრძნობების გამოძახილი;

სიტყვის სიმძიმე, სიტყვის პატრონის მიერ გაღებული ენერგიის მუხტია, ფორმისა და შინაარსის შეერთებასა და სინამდვილეში განიეთებაზე გაწეული ენერგიის ხარჯი.

ამიტომ არის ადამიანის სახისმეტყველებით ბეჭედდასმული სინამდვილეში დაბადებული სიტყვა;

ამიტომ აგებს ადამიანი საკუთარ სიტყვაზე პასუხს;

ამიტომ ფასობს დუმილი ოქროდ და ყველაზე ძვირფასი სიტყვა – ვერცხლად.

159. სიტყვა ფორმაში შეერთებული შინაარსია და პატრონის სახისმეტყველებით შეფერადებული იბადება ამ ქვეყანაზე; ბგერით, დაწერილობით ან სხვა საშუალებით გამოიხატება და პატრონის სახეში ნაგულისხმევ შინაარსად რჩება განუსაზღვრელი დროით.

ადამიანი მიკროსამყაროა და სამყაროსეული სინამდვილის ცვალებადობასთან ერთად განიცდის სახეცვლილებას; წარსულისა და მომავლის ზღურბლზე შემდგარი, წუთისოფელში ქმნის საკუთარ ცხოვრებას, ყველასაგან განსხვავებულს, საკუთარი სახისაგან გამოსულს, სახელში შერწყმულსა და ამადლებულს თავსა ზედა.

ამიტომ არის მიმსგავსებული ადამიანი ბადეს მეთევზისას, ჩაშვებულს დროისა და სივრცის საყოველთაო მდინარებაში; საკუთარი მეობით ნაქსოვ ბადეში განვლილ ცხოვრებას

ისაკუთრებს და ითავისებს; საკუთარ სახეში ჩაბეჭდილ მოგონებად აქცევს სინამდვილეს და ანგარიშიშეუცემლად ეჭიდება ახალს;

ამიტომ არის საჭირო მოთმინებით ყურისგდება დროის მაჯისცემისა, რათა საკუთარმა გულისცემამ არ გადაფაროს ქვეყნიური;

ამიტომ არის საჭირო მოვლენათა შეფასებაში დრო-ჟამის შესაფერისი დასკვნებით ხელმძღვანელობა, რადგან დრონი მეფობენ ქვეყანაზე და არა მეფენი;

ამიტომ არის საჭირო საკუთარი შესაძლებლობების გადაუჭარბებელი შეფასება, რათა შემთხვევით ხელში მოგდებულმა კურტანმა არ დასძალოს ცხოვრების აღმართს შეჭიდებული მეკურტნე; რათა განცდამ გრძნობააშლილობისამ არ დაავიწროოს თვლები ბადისა უცაბედად და ბადეზე მოქუჩებულმა ცხოვრების სიმძიმემ არ ჩახიოს, არ ჩაგლიჯოს და არ წარიტაცოს მდინარეებამ დროისა წარსულში სახე და სახელი კაცისა უდროოდ.

160. სიტყვა ბგერით, დაწერილობით ან სხვა საშუალებით გამოიხატება. სიტყვის გამოხატვის საუკეთესო საშუალება დაწერილობაა; ქართული დამწერლობის სათავე ანბანია ასომთავრული.

ასომთავრული ანბანი ოცდათვრამეტი ასონიშნისაგან შედგენილი რიგია, ქვეყნის შექმნის ბიბლიური შეიდი დღის სქემით ექვს შვიდეულში გაწყობილი და განთავსებული.

ყოველი ასონიშანი არის ფორმა, მასში ნაგულისხმევი შინაარსის გამოსახატავად შექმნილი და სიბრტყეზე განსაკუთრებული მოხაზულობით აგებული. ყოველ ასონიშანს გააჩნია სახელი საკუთარი, ასონიშანში დაფარულ შინაარსზე მიმანიშნებელი.

ყოველ ასონიშანს შეესატყვისება ბგერა ერთადერთი, ასონიშანში დაფარული შინააარსის ხმით გამჟღავნების საშუალება.

ყოველ ასონიშანს შესაბამება ერთი რიცხვი, ასონიშნის ფორმისა და შინააარსის შეერთებული მახასიათებელი, სამყაროში არსებული რიცხვითი სიმეტრიისა და ჰარმონიის სისტემაში ასონიშნის ადგილსა და მნიშვნელობაზე მიმანიშნებელი.

ამიტომ არის ასონიშანი ხატოვნად გადმოცემული რიცხვი, ანბანი რიცხვ-ნიშანთა სისტემა, სამყაროში არსებული რიცხვითი სიმეტრიის და ჰარმონიის სისტემასთან შეთავსებადი.

ამიტომ არის ანბანი შეერთებულად რიცხვი ერთი და სინამდვილე ერთი, სამყაროსეული მოძრაობისაგან განუყოფლად არსებული, ნივთიერი ბუნების მქონე და არსით ყოვლისმომცემი; ადამიანის გონების ამამოქმედებელი და მასში გაჩენილი ნებისმიერი აზრის გამოხატვის საუკეთესო საშუალება.

ამიტომ არის ანბანი ასომთავრული სიტყვა, სახე ერთი და მაღალი, გონებით შესათვისებელი და ამამაღლებელი თავსა ზედა; ქართველის შემქმნელი მამა და მოძღვარი სულიერი, ერთადერთი და პირველი.

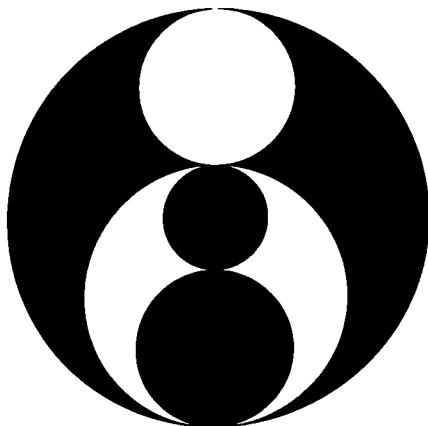
1995 წ.

	რეგისტრაცია შეადგენა დღეგრძელება	შეიღებულები					
		გრეთი	ორთი	სამთი	ოთხთი	ხუთთი	შემათი
შეიღებო	წმინდა და ქრისტიანული	3 გან	7 ინ	80 პარ	ფ ფარ	ძ ძილ	ჭ კაპ
შემათი	კაცე - მამაკაცად და დედაკაცად სხედვითი (ქრისტიანული) სამთიანი (სამთიანული)	2 გან	9 თან	70 ონ	ფ ფე	ჯ ჯან	პ პაპ
ხუთთი	ფრინველი ციხის წილის (სამთიანული) პირი სამთიანული	1 ან	8 პე	60 მე	გ გოგ	ჩ ჩან	ჟ ჯან
ოთხთი	მთის ჯიშები (ქრისტიანული) სამთიანი		7 პე	50 ნარ	ე ტარ	ვ ვინ	ყ ყარ
სამთი	ზღვა და სხედვითი		6 ვინ	40 ნარ	ს სან	გ გარ	ჟ პარ
ორთი	სამთიანი - ცო		5 გან	30 ნარ	ქ ქან	ნ ნან	ჟ პარ
გრეთი	დას და დამე		4 დონ	20 კან	გ გან	ქ ქან	ჟ პარ
	6	49 13 4	350 8	1590 15 6	9000 9	10590 24 6	59995 37 10

ქრისტიანული ანბანის ასო-რეგისტრაციის შემდეგით მთავარი დასახელება რამის პატარაობის ქრისტიანული ასო-რეგისტრაციის დასახელებით, თბ., 1980.

	დმერთმა შემცნა	შეიდეულები					
		ქრთი	ორთ	სამთ	ოთხთ	ხუთთ	შეხთ
შეიდე	წოიდე და კუთხეუდე	1 გან	10 ინ	80 პარ	500 ფარ	3000 ძიდე	10000 ოპ
მეხთ	ქაქო – მაჩაქაქად და დქ- დაქაქად. ხმედეის ცხო- მედეის სამეხინედე	2 გან	9 თან	70 ონ	400 უნ	2000 კან	9000 პაე
ხუთთ	ფრინედე ციხა, წელის ცხოვედეის სამეხინედე	1 ან	8 ჰე	60 დე	- გოე	1000 ჩინ	8000 ჯან
ოთხთ	მხთ პლანეტარუდე სისტემა		7 ზე	50 ნარ	300 ტარ	900 შინ	7000 ვარ
სამთ	შედე და ხმედე		6 გინ	40 გან	200 სან	800 ვარ	6000 ხან
ორთ	სამეარო – ცა		5 ენ	30 ლას	100 რავ	700 ლან	5000 გარ
ერთთ	დედე და დამე		4 დონ	20 კან	90 გან	600 ქან	4000 წიდე

ქართუდე ანბანის ასო-ნიშნების შედედეი მოხა შედეობა აღედეუდეა რამაჰ პატარისი „ქართუდე ასომთავრუდეიდან“, თბ., 1980.

„და იყოს უფალი მეფედ ყოველსა
ზედა ქუეყანასა, მას დღესა შინა იყოს
უფალი ერთ, და სახელი უფლისაჲ ერთ“
/ზაქარია, XIV. 9/

XVIII. ქართული ანბანი

161. ქართული ანბანი 40 ასონიშნისაგან შედგენილია, 37 რიცხვზე გაწყობილია, ასონიშანი „უნ Qd“ ორი ნიშნით ონით და ვიეთი არის წარმოდგენილი, ასონიშანს ჯ-ს რიცხვი არ აქვს.

ასოები ჳ სიტყვის შემკრავი და ჴ – ჵ, ასობგერებია და ასომთავრულში ნიშანი არ აქვთ.

162. ქართული დამწერლობა სამია – ასომთავრული, ნუსხური, მხედრული.

ასომთავრული საწყისია, მისგან არის ნუსხური, საღვთისმეტყველო დამწერლობა, ნუსხურისგან არის მხედრული, საერო დამწერლობა.

ასომთავრული 37 ასონიშნიანია, ყოველ ასონიშანს აქვს სახელი, ბგერა, მოხაზულობა, შინაარსი და რიცხვი. ასონიშნების რიცხვითი სათვალავი იწყება ერთით, მთავრდება ათი ათასით.

163. პითაგორას მიხედვით ყოველი რიცხვის შინაარსი პირველ ათეულშია დაფარული.

ასომთავრული ანბანის 37 ასო-ნიშნის რიცხვითი მნიშვნელობების შეკრებით მიიღება რიცხვი 59.995, რომლის შემადგენელი ციფრების პირველ ათეულზე დაყვანის წესით შეჯამებით $59995=5+9+9+9+5=37$, $37=3+7=10$ $10=1+0=1$, მიიღება რიცხვი „1“.

რიცხვი „1“-ით ძველ ენებში აღინიშნებოდა „ღმერთი“, ქართულ ენაზე სიტყვა ღმერთის ძირი არის ერთი, რაც ღმერთის ერთადერთობას, ერთ ღმერთს უნდა ნიშნავდეს.

164. სამყარო არის ცა უძრავი, რომლის ზევით არის სასუფეველი.

სამყარო და სასუფეველი ღმერთში არსებულია.

სამყარო გარსია მიწით, წყლით, ჰაერით და ცეცხლით შექმნილი, იმავე შედგენილობის შიგთავსის დანარჩენისაგან გამყოფი, როგორც ნაჭუჭი კვერცხისათვის.

სამყაროში არის ცხრა ცა, ცხრა გზით მოძრავი, შვიდი ცთომილი ვარსკელავით, მერვე ცა არის ვარსკელავთა შრებისგან შედგენილი პლანეტების სიმრავლე და მეცხრე სამყაროს შიგთავსის მაბრუნებელი ცა.

სასუფეველი ცხრა დასისგან შემდგარი ანგელოზთა სამყოფელია, სამყაროს გვირგვინი.

ღმერთი ერთია, მისმიერია და მასში არსებულია სიცოცხლე, სასუფეველი და სამყარო.

ღმერთი ერთია, მასში არსებულია ანგელოსთა ცხრა დასი და სამყარო ერთი, (ცხრა ცით; (ღმერთი ერთი) „1“ = (ანგელოსთა ცხრა დასი) „9“ + (სამყარო ერთი) „1“ + (ცხრა ცით) „9“=19

რიცხვი „19“ პითაგორიანელთა მიერ აღიარებული იყო ოქროს რიცხვად;

რიცხვი 19-ის ოქროს რიცხვად აღიარების საფუძველი უნდა ყოფილიყო ცოდნა ღმერთში სამყაროსა და სასუფეველის ერთიანობის შესახებ;

რიცხვი „20“ უნდა გამოხატავდეს ხილულისა და უხილავის პარმონიულ თანაარსებობას

რიცხვი „20“ აღებული ორჯერ (ორი ოცი) „40“ უნდა გამოხატავდეს ადამიანის გზას ღმრთისაგან ქვეყანამდე და ქვეყნიდან ღმერთამდე

ეს გზა უნდა იყოს ადამიანის განვითარების სრული წრე.

165. ღმერთი ერთია, სული ნათელია დაუსაბამო, მიზეზი ყოველთა დასაბამიერთა; დამბადებელია ყოველთა ხილულთა და არახილულთა.

ღმერთი შემოქმედია უხილავი, ყოველთა მხედველი და მწველი.

ღმერთი სახიერია, მართალი, ბრძენი, ყოველად ძლიერი, ყოვლის შემძლე, ყოვლის მომცველი, ყოველად სრული, მარადიული.

ღმერთი დამბადებელია; ყოველივეს შემქმნელი მამა; მამის ხატება არის ქე – სიტყვა, პირმშო მამისა, ერთადერთი და პირველი.

166. ქე მამისაგან შობილია, მარადიულობაში გამოვლენილი ხატი ღვთისა და მამისა, სიტყვა ერთადერთი და პირველი.

მამისგან გამოსული, მამის მარჯვენით მყოფი, ყოველივე დასაბამიერის თავი და ბოლო, პირველი და უკანასკნელი.

ძე ღეთისა მსაჯულია უმაღლესი, სახით მის მიერით მყოფთაგან მოითხოვს საქციელს მისთვის შესაფერს, მუდმივად მზადყოფი დახმარების აღმოჩენისთვის, მის მიერვე დადგენილი წესით და რიგით.

ყველას, ეინც მივა მასთან, მოწყალების კარი გაუღება, ბედს თანდაყოლილს გაუკეთილებს, ძველს ახლით შეუცვლის, რამეთუ თვით არის ყოველივე დაბადებამდე მყოფი, თვით მარადიულობა, პირველი და უკანასკნელი, ქართველისათვის Ⴀ (ანი) და – ძი (ჰოე).

167. ანბანი დაწერილობისთვის არის.

დამწერლობა მეტყველების გრაფიკული გამოსახვისთვის არის.

მეტყველება ენობრივია;

ენა ეროვნულია;

ერი, მამამთავრის განსაკუთრებულობით არის;

ერის მამამთავრის განსაკუთრებულობა ღმერთთან მიმართებით არის.

ქართველი, ჯორჯიან-გიორგიანელი მოდგმის არის;

ქართული დასაბამიდან გასულია 7610 წელი.

168. ადამიანი სხეულის, სამშენიველის და სულისაგან შედგენილია.

სხეული – მიწის, წყლის, ჰაერის, და ცეცხლისაგან შედგენილია, სამყაროში იბადება და ადამიანის გარდაცვალების შემდეგ ქრება უკეალოდ.

სამშენიველი – „უტყევი სულია“ მსუნთქველი, მაცოცხლებელი და მგრძნობელია, ხუთი გრძნობით – მხედველობით, სმე-

ნით, გემოთი, ყნოსვით და შეხებით შეიგრძნობს სინამდვილეს, იმახსოვრებს, იხსენებს და განიცდის;

სამშეინველი იბადება და კედება სხეულთან ერთად.

სული – უკედავია, არსება განიერია, მეტყველი და მოაზროვნეა, ხატი და მსგავსია ღვთისა, სახის არმქონე და შეუცნობადია.

გონება უკედავი სულის თვისებაა, საკუთარ არსებაში აღძრას მოგონება, დააკვირდეს მას, დაანაწევროს, გადაანაცვლოს ან/და შეაერთოს მოგონების ნაწილები; შექმნას სინამდვილისგან განსხვავებული ამბავი, ხორციელად შეიგრძნოს და განიცადოს იგი როგორც სინამდვილე.

169. ადამიანი გონებრივად ვითარდება. გონების განვითარება ცოდნით არის, ცოდნა ახალი გამოცდილებით არის; ახალი გამოცდილება შეცნობით არის, შეცნობა უკედავი სულით არის; უკედავი სულის ადამიანში ყოფნა ღმერთით არის; ღმერთის ადამიანში ყოფნა მისი ხატის და მსგავსის სახით არის; მისი ხატი და მსგავსი მისგან გამოსული ძეა და სიტყუა, ძით სასუფეველი და სამყაროა, სამყაროში ადამიანი ყველა ცაზე დაბლა, პირველ მთვარის ცაზე, დედამიწაზე სახლობს, ადამიანის განვითარება ღმერთისკენ მიმართულია.

წარსულის გამოცდილება მეხსიერებაში ცოდნის სახით არის; ცოდნა მეტყველებით გამოითქმება; მეტყველების გამოხატვა დაწერილობით არის; დაწერილობა რიცხვ-ნიშანთა ერთიანობაა, ერის განმსაზღვრელი ძირითადი ნიშანი. ასონიშნის რიცხვი და მოხაზულობა ასონიშნის ადგილზე მიმანიშნებელია სამყაროსეული მოძრაობის სიმეტრიაში, ასონიშნის სახელი და შინაარსი წმინდა წერილთან დაკავშირებულია და ადამიანის გონების განვითარებისთვის მოცემულია.

ადამიანის აღზრდა ცოდნის გადრმავეებით არის და სულის გაწმენდით ხდება.

ამიტომ არის შესაძლებელი ენით, ერისათვის მიცემულ საზღვრებში, სხვა ერის შვილის გათავისება და მოქცევა საკუთარ რჯულზე.

ამიტომ არის ანბანში დაფარული სახე ერის მოძღვარისა, ერთი თავით აღმატებული გონება, სახე აღმზრდელისა, ყოველი ერისთვის მამა ერთადერთი და პირველი, გონება ანგელოზი, უხილავად ენაში მყოფი.

170. გონება მოგონებით არის; მოგონება ცოდნით არის; ცოდნა გამოცდილებით არის; ახალი გამოცდილება შეცნობით არის, შეცნობა უკედავი სულით არის; სულის აღზრდა გონება-ანგელოზით არის; ანგელოზი ღმერთისგან არის.

გონებას არ აქვს დასაწყისი და ბოლო, იგი ღმერთისგან და ღმერთით არის.

ამიტომ არის შესაძლებელი გონების წრით გამოსახვა, ხოლო დაგროვებადი ცოდნისა კვადრატით.

ქართული ცნობიერება სამი სახის გონებას იცნობს: გონება კაცთა, გონება ანგელოზი და გონება ღმერთი, რომელთა სიმბოლური გამოსახვა შესაძლებელია სამი ერთი მეორეზე შემოხაზული კვადრატებისა და წრეების სახით.

დამწერლობა გონების განვითარებისათვის არის; ადამიანის გონება უკედავი სულისგან არის; ადამიანში მყოფ უკედავ სულზე აღმატებული გონება ანგელოზია, ანგელოზზე აღმატებული გონება ღმერთია.

ამიტომ არის შესაძლებელი ერთი მეორეზე შემოხაზული სამი კვადრატისა და წრეების გამოყენება თარგად ასონიშანთა განთავსებისთვის, ასომთავრულის Ⴀ (ანი) და - ძი (პოე).

2007 წ.

„არცა თქუან: აჲ აქა, ანუ იქი. და აჲ
ეგერა სასუფეველი ღმრთისაჲ
შორის თქვენსა არს.
(ლუკა, 17. 21)

XIX. ადამიანი

171. ადამიანი – ხორციელი, მშეინვიერი და სულიერი სხეულებისაგან შედგენილი, ერთარსებად შერწყმული იბადება ამ ქვეყანაზე, გარკვეულ ადგილზე და დროს, დედისაგან მამით, გარკვეული დანიშნულებით, შესაძლებლობებით და სახის-მეტყველებით.

172. ადამიანის ხორციელი სხეული შედგენილობით მიწიერია, ფორმით ადამისეულია, სახისმეტყველებით და აღნაგობით მშობლებს მიმსგავსებულია, გარკვეული დანიშნულების შესასრულებლად მიცემულია და მოკვდავია.

173. ადამიანის მშეინვიერი სხეული ხორციელი სხეულის მამოძრავებელი და მაცოცხლებელია, სინამდვილის შეგრძნებით

დანახვით, მოსმენით, ყნოსვით, გემოთი და შეხებით აღქმული და შეთვისებული სურათების შენახვით, წარმოდგენით და განცდით იქმნის გამოცდილებას, ცოდნას მომავალი გამართლებული მოქმედების განხორციელებისათვის, ხორციელ სხეულთან ერთად ჩნდება და სიკვდილის შემდეგ ქრება უკვალოდ.

174. ადამიანის სულიერი სხეული ხორციელი არსებობისათვის დანიშნულების მიმნიჭებელია, არის არსება გონიერი, გააჩნია შთამომავლობითი მეხსიერება, აზროვნების და აზრის გამოხატვის უნარი, თვისობრივად განსხვავებული ძალის გამოხატულებაა, თვალთ უხილავია, შეუცნობადი და უკვდავია.

175. ადამიანის აზროვნება წარმოდგენითია, წარმოდგენა სურათ-ხატოვანია, სურათი სიტყვით გამოიხატება, სიტყვა ბგერით გამოითქმება, ბგერის სიბრტყეზე გადატანა ნიშნით არის შესაძლებელი, ნიშანთა შეთანწყობით სიტყვა აიგება. სიტყვით აღწერილი სურათით წარმოდგენა განიმარტება.

176. ადამიანის მეხსიერებაში არსებული წარმოდგენები ნანახით და განცდილით არის, ნანახი და განცდილი ცოდნის სახით არის, ცოდნა გამოცდილებით არის, გამოცდილება სურათების სახით არის, სურათები დროსა და სივრცეში ასახულია და ობიექტურად არსებულია.

ამიტომ არის ადამიანის აზროვნება წარმოდგენებით განხორციელებული, ადამიანისმიერია და ამავე დროს, მისგან დამოუკიდებლად არსებულია, უცვლელია და უძრავი.

ამიტომ არის ადამიანი უძლური შეცვალოს თავისი წარსული და ბრძნული ნათქვამია – „აწმყო შობილი წარსულისაგან არის მშობელი მომავალისა“.

177. ადამიანის ამქვეყნიური არსებობა ხორციელი ყოფნით არის, ხორციელი ყოფნა დროსა და სივრცეში არის, დრო

სამყაროსეული მოძრაობით არის, სამყაროსეული მოძრაობა წრიული და ჩაკეტილია, საკუთარი ღერძის გარშემო ტრიალია და ადგილმონაცვლეობაა დროსა და სივრცეში თანხედრული, ყოველი ციური სხეულისა ცალ-ცალკე და ყველასი ერთად, თავ-თავისი მიმართულებით, გზით და მოძრაობის სიჩქარით.

ამიტომ არის დრო ფარდობითი, ციური სხეულების მოძრაობის გადაკვეთაზე გამავალი, წერტილოვანი და ცვალებადი.

ამიტომ არის სინამდვილე ერთი, ახლა და აქ, უსასრულოდ მცირე დროის მონაკვეთში არსებული. წარსულისა და მომავლის ზღვარზე ყოფნა, ქართულად – „ნენინ“.

178. სინამდვილე დროსა და სივრცეში არსებულია, დრო – წერტილოვანია, სივრცე – მოცულობითი, ყველა მხარისკენ მიმართულია, განფენილობაა და გააჩნია სიგრძე, სიგანე, სიმაღლე და სიღრმე, მთელი სამყაროს შიგთავსია ადამიანის არსებობისათვის მოცემული, სახლია ერთი მრავალთათვის, გამრავლება – გამორჩევის გზით მოძრაობისთვის, ქვემოდან ზემოთ მიმართულია, აღმართებითია, გონების თვალთ ალქმადი და შიგნიდან გარეთ შეგრძნებადი, როგორც სიზმარი, ტკივილი, მწუხარება, სიამოვნება ან უსიამოვნება.

ამიტომ არის ადამიანი – ადამის მოდგმა განმარტებული როგორც მიწის მზომელი და აღმართებით მავალი...

179. ადამიანის არსებობა ცხოვრებით არის, ცხოვრება გონების მოქმედებით არის, გონების მოქმედება ცოდნით არის, ცოდნა გამოცდილებით არის, გამოცდილება წარსულით არის, წარსული მომავალით არის, მომავალი შთამომავლობით არის, შთამომავლობა გამრავლებით არის, გამრავლება ღმერთით არის, ღმერთი ძით არის, ძე სიყვარულით არის, სიყვარული მადლით არის, მადლი სულისათვის არის...

ამიტომ არის გაჭირვებულის შეწევა, სიკეთე გაღებული სამაგიეროს მოლოდინის გარეშე, მადლად წოდებული და ჭეშმარიტებას შეიცავს გამონათქვამი:

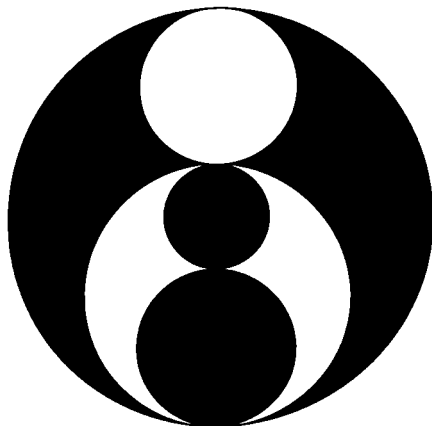
„რასაცა გასცემ შენია, რაც არა, დაკარგულია“.

180. სული ძით არის, ძე მამით არის, მამა სულით არის წმიდით და სამივე არის ერთი „1“, რაც არის ეს არის...

მამით, ძით და სულით წმინდით არის სამყარო, ადამიანის საარსებო გარემო, არის ხორციელი სხეული და მშეინიერი სხეული ერთად, არის სული კაცის მამაკაცად და დედაკაცად გაყოფილი, ცოცხალ სხეულში შესახლებული, არის გამრავლება და გამორჩევა დროში, სულში ნაგულისხმევი გზის გასაველად, დაცემით და ამაღლებით, ხორციელისკენ მიდრეკით და მისგან განდგომით, სულიერი სხეულის განწმენდით გაძლიერებით, სიყვარულის მადლით ძეში დაბრუნებისათვის.

ამიტომ არის ყოველივე ადამიანისათვის გამორჩევა ღვთით, იმდენი ადამის მოვლინებით სამყაროში აქ, იქ და ბევრგან, რამდენიც და რამდენჯერაც დასჭირდება სულს მთელი გზის გასაველად, გამორჩეულთა ამაღლებით, ცალ-ცალკე ან ბევრისა ერთად. მსხვერპლშეწირვით, უმხვერპლოდ, წყლით თუ ცეცხლით, სულის განწმენდით და გამოცდით, სანამ ყველა სული უკლებლივ არ მივა იქ, საიდანაც იწყება ყოველივე, რათა განხორციელდეს მარადიული წრებრუნვა: სიყვარულის, სიბრძნის და ძლიერების ერთიანობა და მთლიანობა, მადლით...

აგვისტო, 2009 წ.

და შექმნა დემეტრე კაცი, მტყუარისა
მიმღებელმან ქუშყანისაგან: და შთაბერა
პირსა მისსა სული სიცოცხლისა, და
იქმნა კაცი იგი სულად ცხოველად
/დაბადება, II. 7/

XX. ადამიანის ორგანიზმი

181. ადამიანის ორგანიზმი იმართება უმაღლესი ნერვული მოქმედებით, თავის და ზურგის ტვინით, მისგან გამოსული ნერვებით, ამ ნერვებით ამოძრავებული სისხლ-ძარღვებით და სისხლის დინებით ისევე, როგორც სხვა ნებისმიერი ცხოველის ორგანიზმი.

182. ადამიანი, როგორც არც ერთი სხვა ცხოველი, ჭკვიით და გონებით, ფიქრით და განცდით ზემოქმედებს თავის სხეულზე, ახალისებს ან თრგუნავს მას, როგორც მხედარი ბედაურს.

183. ადამიანი, როგორც ყველა სხვა ცოცხალი ორგანიზმი, სამყაროში არსებული მაცოცხლებელი ძალის ოკეანეში მყოფია, როგორც წყალში თევზი ან წიწილაა კვერცხში.

184. მაცოცხლებელი ძალა ღმერთია ერთი, სამყაროს შემქმნელი და მამოძრავებელი, სული დაუსაბამო, ყოველივეს დამბადებელი და შემნარჩუნებელი, ამ ქვეყანაზე მამის და დედის საწყისად გაცხადებული.

185. პირველსაწყისიდან გამოსული ორი სახე, მამის და დედის, წრეში მოქცეული ორი ნახევარი, შეერთებით და განმარტოებით, ყოველივე ცოცხალის დაბადების და გამრავლების, სიცოცხლის ხანგრძლივობის და თაობათა მონაცვლეობის განმაპირობებელია, ერთნაირად არსებულია მთელ სამყაროში და ერთმანეთში გადაედინება მიზიდვა-განზიდვის წესით.

186. მიზიდვა-განზიდვის წესით ერთმანეთში გადადინებადი მამის და დედის სახე სამყაროში არსებული ყოველგვარი მოძრაობის აღმძვრელია, საყოველთაოა და ადამიანის ორგანიზმის არსებობაში სრულად ასახულია, ქარის ბუნების არის და თვალთ უხილავია.

187. ადამიანის ორგანიზმის არსებობაში სრულად ასახულია სამყაროსეული მოძრაობა. მამა – განაყოფიერების საწყისთან დაკავშირებულია, გამნაყოფიერებელია და არის თეთრი; დედა – კვერცხუჯრედთან დაკავშირებულია, გასანაყოფიერებელია, სისხლისმიერია და არის წითელი.

188. ადამიანი დედისაგან იბადება მამით, შობილი მამისკენ არის ან დედისკენ, ვაჟში მამა მეტად არის, ქალიშვილში

ნაკლებად, და პირიქით. შობილში მშობლების მეტ-ნაკლებობა უკვე არის მოძრაობა ხორციელი სისრულისკენ მიმართული, ნაკლულის შევსების მოთხოვნილება და საპირისპიროსთან შეერთების მისწრაფება, როგორც წესი...

189. ხორციელი სისრულე ნაკლულის შევსებით არის, ნაკლულის შევსება საპირისპიროსთან შეერთებით არის, საპირისპიროსთან შეერთება გამთლიანებით არის, გამთლიანება მომავალით არის, მომავალი გამრავლებით არის, გამრავლება გამორჩევით არის, გამორჩევა ღმერთით არის, ღმერთი ძით არის, ძე სიყვარულით არის, სიყვარული მადლით არის, მადლი სულისათვის არის, სული განწმენდით არის.

რადგან ხორციელ სხეულში მყოფი სულიერი სხეული, ღმერთის ხატი და მსგავსი, არსება გონიერი, მოაზროვნე, მეტყველი, შეუცნობადი და უკედავი, სრული და უნაკლოა.

190. სრული და უნაკლოა სული გონიერი და უკედავი ხორციელ სხეულში მყოფი.

ხორციელი სხეული ბუნებრიობით არის, ბუნებრიობა მოთხოვნილებით არის, მოთხოვნილებები დაკმაყოფილებით არის, დაკმაყოფილება ყოფა-ქცევით არის, ყოფა-ქცევა წესჩვეულებებით არის, წეს-ჩვეულებები ღმერთთან მიმართებით არის, ღმერთთან მიმართება სულიერი მოთხოვნილებებით არის, სულიერი მოთხოვნილებები ერის მამამთავრით არის, ერის მამამთავრი საღვთო დანიშნულებით არის, საღვთო დანიშნულება ანგელოზით არის, საღვთო ანგელოზი საღვთო დავალებით არის, საღვთო დავალება ანგელოსთა დასებით არის, ანგელოსთა დასები უფროს-უმცროსობით არის, უფროს-უმცროსობა ღვთისმშობელით არის, ღვთისმშობელი ძით არის, ძე მამით არის,

მამა სულთ არის წმიდით, სამივე ერთად აღსრულებით არის, აღსრულება სიტყვით არის, სიტყვა ღმერთია ერთი, თავით თვისით მყოფი, ხიდულისა და უხილავის შემოქმედი, ერთადერთი და პირველი.

სექტემბერი, 2009 წ.

XXI ცა

191. ცა არის ის, რასაც ხედავს და შეიგრძნობს ადამიანი, როცა ზეით აიხედება.

192. ცა არის შვიდი, შვიდი ცთომილი ვარსკვლავის გარემომცველობა, თავ-თავისი სახელებით და მოძრაობის გზებით.

193. ცა არის „მერვე ცა“, ვარსკვლავთა სიმრავლე, ერთი მიმართულებით მოძრაავი.

194. ცა არის „მეცხრე ცა“, რვა ცის მატრუნებელი, ორ ცად მოძრაავი და ბროლის ცად წოდებული.

195. ცა არის „სამყარო“, ცხრა ცის შემომსაზღვრელი, გარეგან მყარი და უძრავი, ხილულსა და უხილავს შორის გამოყოფი ზღვარი.

196. ცა არის „ზესკნელი“ – სასუფეველი, სამყაროს გარეთ არსებული, ანგელოზთა ცხრა დასის ადგილსამყოფელი, ადამიანის შეგრძნებებისათვის მიუწვდომელი და სამყაროზე გარეშემოვლებული.

197. ცა არის „ცა – ცისა“, დიდი და ყოვლისმომცველი სფერო, მასში არსებულია სასუფეველი და სამყარო, ედემი და სამოთხე, ღმერთის მიერ დასაბამად ქმნილია და პირველი.

„ამრიგად, ცა-ცისა არის პირველი ცა, რომელიც სამყაროს „ზეით“ მდებარეობს...“ (წმ. იოანე დამასკელი, მართლმადიდუ-

ბლური სარწმუნოების ზედმიწევნითი გადმოცემა, თბილისის სასულიერო აკადემიის გამომცემლობა, თბ., 2000).

ღმერთმა შექმნა პირველი ცა, პირველი ნათელი და მასში პირველი ცეცხლი – მიწის, წყლის და ჰაერის შემცველი;

ღმერთმა შექმნა ედემი და სამოთხე, სამყარო ცეცხლით და სასუფეველი – ანგელოზთა დასებით.

ღმერთმა შექმნა კაცი – მამაკაცად და დედაკაცად, ხატად და მსგავსად თვისად, რათა გამრავლდეს და ღროში იაროს, იცხოვროს მისივე დადგენილი წესით და რიგით მისგან, მისით, მისკენ, ამინ.

2009 წ.

ცა – ზე აღსახედი... /*სულხან-საბა ორბელიანი, ლექსიკონი ქართული, ტ. 11, თბ., მერანი, 1993, გვ. 329.*

ქუეყანა არს მრგვალი და გარე-შეცული პაერისაგან, ხოლო პაერი გარე-შეცული ეთერისა მიერ და ეთერი – მთოვარისა ცისა მიერ, რომელსა სახელ-ედების ჳირანო; მერმე ერმის (მერკური) ცა, რომელსა ეწოდების ცორანო; და მერმე აფროდიტის (ვენერა) ცა, რომელსა ეწოდების მელტ-არო; მერმე მზის ცა, რომელსა ეწოდების კოჳიმელი; მერმე არიას (მარსი) ცა, რომელსა ეწოდების ჳიმჳიმელი; მერმე დიას (იუპიტერი) ცა, რომელსა ეწოდების კიმკიმელი; მერმე კრონოსის (სატურნი) ცა, რომელსა ეწოდების არბასტრო; მერმე ვარსკელაეთ ცა, რომელი აღმოსაველით დასაველად მიიქცევის; მერმე მეორე მჳერელი ცა და მერმე პირველი მჳერელი ცა; რომელი ყოველთა ცათა აღმოსაველით დასაველად გარდაბრუნებს და მსგავსი არს ბროლისა. ხოლო გარეყანი ცად არს სამყარო, რომელი შეცულ არს სასუფეველისაგან /*სულხან-საბა ორბელიანი, ლექსიკონი ქართული, ტ. 11, თბ., მერანი, 1993, გვ. 329.*

ცთომილი – „ამ მნათობთაგან ჳვიდს ცთომილად იტყვიან და ამბობენ, რომ ისინი ცის საწინააღმდეგოდ მოძრაობით მოძრაობენ. ამიტომაც უწოდეს მათ ცთომილნი. რადგან ცა, როგორც უთქვამთ, აღმოსაველეთიდან დასაველეთისაკენ მოძრაობს. ცთომილნი კი დასაველეთიდან აღმოსაველეთისკენ /*წმ. იოანე დამასკელი, მართლმადიდებლური სარწმუნოების ზედმიწევნითი გადმოცემა, თბ., თბილისის სასულიერო აკადემიის გამომცემლობა, 2000, გვ. 350.*

სამყარო – ესე ცად არს უძრავი და მყარი გარეგან სხვათა ცათა /*სხო. ლექსიკონი ქართული, ტ. 11, თბ., მერანი, 1993, გვ. 42.*

ვარსკეფი – სიმრავლე ვარსკეფლათა არს მერეესა ცასა ზედა
/სსო. ლექსიკონი ქართული, ტ. I. თბ., მერანი, 1991, გვ. 255/

მეცხრე ცაჲ – ამას უწოდენ ბროლის ცასა, რომლისა მოქცევა-
სა ფილასოფოსნი ორმოცდაცხრა ათასთა წელიწადთა შინა იტყვიან და
რომელნიმე ოცდათექსმეტი ათასთა წელთა შინა და ამას ცის მოქცევისა
შემდგომად სოფლისა აღსასრულსა და ყოველთა ცათა სამკაულისა მო-
შლასა და მაშინლა სასჯელსა */სსო. ლექსიკონი ქართული, ტ. I. თბ., მერანი, 1991, გვ. 469/*

სასუფეველი – ესე არს სამყოფი ანგელოზთა, სადა აწ წმიდანი არ-
იან წინაშე ღეთისა. ანგელოზთ ადგილი. არს სასუფეველისა სიმგრგელე
ათი ათას სამას თოთხმეტი ბეერის ბეერი და 485 ათას შვიდასი ეჯი */სსო. ლექსიკონი ქართული, ტ. II. თბ., მერანი, 1993, გვ. 56/*

ეჯი – სამი მილი ერთი ეჯი არს */სსო. ლექსიკონი ქართული, ტ. I. თბ., მერანი, 1991, გვ. 250/*

ანგელოზი – მომთხრობელი, გინა ქადაგი. ესე არს არსება გონიერი,
უნიეთო, უსხეულო, დასაბამიერი და დაუსრულებადი, სული ნათელი და
მსწრაფლ მიმდრეკი და წინაშე ღეთისა მდგომელი */სსო. ლექსიკონი ქართული, ტ. I. თბ., მერანი, 1991, გვ. 55/*

ზესკნელი – ზეით უმაღლესი კიდე ანგელოზთ სამყოფი */სსო. ლექსიკო-
ნი ქართული, ტ. I. თბ., მერანი, 1991, გვ. 280/*

ედემი – ესე გამოითარგმანების შეება, გინა ქვეყანა წითელი */სსო. ლექსიკონი ქართული, ტ. I. თბ., მერანი, 1991, გვ. 230/*

სამოთხე – წალკოტი შევნიერი, გინა ფუფუნება, გინა ყვაილთა
მტილი, რომელ დაასხა უფალმა ღმერთმა აღმოსაეალისა მკარესა ქვეყანასა
ზედა */სსო. ლექსიკონი ქართული, ტ. II. თბ., მერანი, 1993, გვ. 40/*

„ამიტომ არ გეშვართებს ცის
არსების ძიება, რადგან
უცოდნელია იგი ჩვენთვის“

*(წმ. იოანე დამასკელი, მართლმადიდებლური
სარწმუნოების ზედმიწევნითი გადმოცემა, თბილისის
სახულიერო აკადემიის გამომცემლობა, თბ., 2000).*

XXII ცა – ცისა, ანუ პირველი ცა

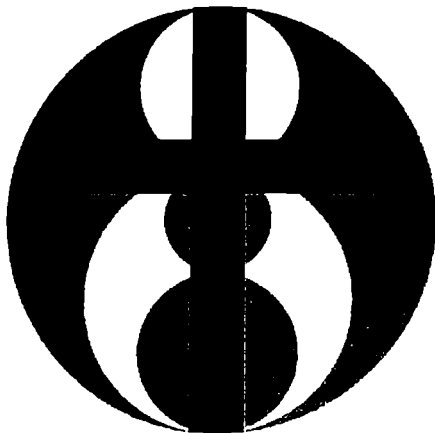
198. დასაბამად ქმნა ღმერთმა ცა და ქვეყანა, ქვეყანა იყო განუმზადებელი და არასრული, ცა განმზადებული და სრული.

199. ცა განმზადებული და სრულია, დასაბამია ყოველივე ღვთის მიერ ქმნილის, სულის განფენილობა და ღვთიური ნათელია დაფარულად მყოფი, საჩინოყოფილი ძით და მოქმედებით.

200. ღმერთი საჩინოყოფილია ძით და მოქმედებით, მის-
მიერი და მისით გარემოცულია პირველი ცა, მის მიერ ნათელ-
ცემულია ქვეყანა პირველყოფილი, მიწად, წყლად, ჰაერად და
ცეცხლად დანაწევრებულია, განცალკევებული და განზიდუ-
ლად შენარჩუნებულია მოძრაობით.

201. მოძრაობით განზიდულად შენარჩუნებულია მიწა,
წყალი, ჰაერი და ცეცხლი, სამყაროს შექმნის ნივთიერი საფუძ-
ველი და მასში სიცოცხლის არსებობის აუცილებელი პირობა,
შინაარსით მოქმედი მამის არსებობის დადასტურებაა და საჩი-
ნოყოფით – მშობელი.

2009 წ.

XXIII. პირველია სიტყვა

202. ადამიანი სახელით მოიხსენება; სახელი სახეს აღნიშნავს და ინდივიდზე მიაწერს.

ინდივიდი, სახე და სახელი, სულთან და სხეულთან ერთად, ერთი და განუმეორებელია, დაბადებამდე მდგომარეობით, ამ ქვეყანაზე ყოფნით და გარდაცვალების შემდეგ მარტო სულად საკუთარ სახეში განფენილი, სულ.

203. ადამიანი სულით და სხეულით არის. სული სხეულისათვის დანიშნულების მიმნიჭებელია, სხეული მოძრაობის და მოქმედებისათვის არის;

სამივე ერთად – სახე, სული და სხეული, სიცოცხლით შეერთებული და გამთლიანებულია.

204. სიცოცხლე, ცეცხლია საღვთო, ჩაუქრობელი ნათელია მარადიული და სული წმინდა დამბადებელი, სიტყვა, პირველი და უკანასკნელი, სულ.

205. სიტყვა პირველია, პირველი ცის შექმნამდე მდგომარეობა, ხატია ღვთისა და მამისა – შინაარსით ღმერთი საინოყოფილი, დანიშნულებით – ძე მხოლოდშობილი, ქართველისათვის – ანი და პოე, ერთადერთი და პირველი.

სიტყვით არის პირველი ცა – გონება ღმერთის განფენილობა, სული წმინდა დამბადებელი, პირველი ნათელი და მიუწვდომელი.

სიტყვით არის ანგელოსთა დასები, ცეცხლოვანი სახეების გონიერი არსებები, ზემოდან ქვემოთ განელელებული და უფროს-უმცროსობით დაქვემდებარებულები, დანიშნულების შესაბამისად მოქმედნი, ცხრა დასად მყოფნი, მეორე ნათელად წოდებულნი.

სიტყვით არის შექმნილი სამყარო მიწიერი – ცა გარეგან მყარი და უძრავი, მასში განწესებული ცხრა ცით, სათვალავით ქვემოდან ზემოთ მიმართული, ვარსკვლავთა სიმრავლე თაფ-თავისი მოძრაობის სიჩქარით და მიმართულებით, მათ შორის შეიდი ცთომილი ვარსკვლავით, საკუთარი სახელებით ცნობილი, მზით განათებული და სიცოცხლის არსებობით გამორჩეული.

სიტყვით არის ედემი – ყვავილთა სურნელების სიფაქიზის უმშვენიერესი ალაგი, ღვთიური ჩანაფიქრის აღსრულებისათვის გაწყობილი გეგმა სამყაროს მოწყობისა, უმაღლესი.

სიტყვით არის სამოთხე ედემის სიახლოვეს არსებული, წმინდა სამებით, მამით, ძით და სულიწმინდით, ოთხთა კავშირისაგან – მიწის, წყლის, ჰაერისა და ცეცხლისაგან, შედგენილი,

სამყაროსეული წესრიგის განმაპირობებელი საწყისი ღვთიური, ყოველივე არსებულის სპირალურად გაწყობილი ჯაჭვი საყოველთაო, შინაარსით ზემოდან ქვემოთ ჩამომაველი და ქვემოდან ზემოთ აღმაველი.

სიტყვით არის სიცოცხლე, სამშენიველი ცხოველთა-უტყვი სული მაცოცხლებელი და მგრძნობელი, მხედველობით, სმენით, ყნოსვით, გემოთი და შეხებით მოქმედების აღძვრის უმაღლესი საშუალება, როგორც ცხოველმყოფლობის აუცილებელი პირობა.

სიტყვით არის შექმნილი კაცი, მამაკაცად და დედაკაცად, სული გონიერი, შეუცნობადი, უხილავი და უკედავი, ხატი და მსგავსი ღვთისა.

სიტყვით არის ხორცშესხმული კაცი, ადამად წოდებული და მისი ნაწილისაგან ქმნილი, ცოლი მისი ევად წოდებული, ცხოველური წესით გამრავლების მზაობისათვის გაყოფილი, თაობათა მონაცვლეობაში გაგრძელებული, ცოდნისა და გამოცდილების დაგროვებით, გამორჩევისათვის, ღვთით.

სიტყვით არის შენარჩუნებული სამყარო ხილული, სიცოცხლის არსებობის პირობა და ადამიანის საარსებო გარემო, გამორჩევის დასრულებამდე, სამყაროსეული წესრიგის მოშლის დროის დადგომამდე, ახლით შეცვლისათვის.

სიტყვით არის უფლებამოსილება, სამყაროს მოშლის შემდეგ, გამორჩევის დასრულებასთან ერთად, დარჩენილ სულთა სხვა პირობებში ხორცშესხმისა, იმდენჯერ გამრავლება-

გამორჩევის გზით არსებობის გაგრძელებისა, მანამ ყოველი სული არ განიწმინდება და არ შეუერთდება სიტყვას, ღმერთში დასაბრუნებლად, რათა აღსრულდეს ახალი გზის დასაწყისი, წრებრუნვა საყოველთაო.

2010 წ.

არა ყოველი ჯორცი ერთი ჯორცი არს,
არამედ სხუად არს კაცთად და სხუად ჯორცი არს
პირუტყუთად და სხუად ჯორცი არს
მფრინველთად და სხუად ჯორცი არს თევზთად”.
*(პაულე მოციქულისა წიგნი კორინთელთა
მიმართ, პირველი XV. 39)*

XXIV. ადამიანის სხეული, სამშენველი, სული

206. ადამიანის სხეული სისხლის მიმოქცევით არის, სისხლის მიმოქცევა სისხლის დინებით არის, სისხლის დინება სისხლძარღვების მოქმედებით არის, სისხლძარღვების მოქმედება ნერვული ქსოვილით არის, ნერვული ქსოვილი თავის და ზურგის ტვინით არის, თავისა და ზურგის ტვინი სამშენველით არის.

207. სამშენველი – უტყუი სულია სხეულის მაცოცხლებელი, უფაქიზესი ენერგიების სივრცული განფენილობა ერთ

სახეში მოქცეული, უმაღლესი ჟღერადობის ენერგეტიკული ევ-
ლია სხეულის არსებობის განმაპირობებელი, საღვთო ცოდ-
ნით ამოქმედებულია და გრძნობის მქონებელია – მხედველობით,
სმენით, ყნოსვით, გემოთი და შეხებით ცხოველმყოფელობის
საშუალებაა, საკუთარ არსებობაზე დაკვირვების უნარ-თვისე-
ბას მოკლებულია და იმართება უკედავი სულით.

208. ადამიანის უკედავი სული სამშეინველში ასახულ
სინამდვილეს გონებით შეიცნობს, აკვირდება, შეიმეცნებს, იმახ-
სოვრებს და მოგონებად აქცევს, სხეულზე ერთი თავით აღმატე-
ბული გონიერი არსებაა მოაზროვნე და მეტყველი, ხატი და მს-
გავსი ღმერთის; გრძნობათა ორგანოების მიღმიერი, შეუცნობადი,
ხორციელ სხეულს გამჭოლად გარემოიცავს, უსახო, უსხეულო,
უხილავი და მიუწვდომელი. უკედავ სულზე აღმატებული სული
– ანგელოზია.

209. სული ანგელოზი – არსება გონიერი, უნივთო და
უსხეულო, დასაბამიერი და დაუსრულებადი, სული ნათელი და
ღმერთთან მდგომელი, მომთხრობელი, ქადაგი, მართალი ბრ-
ძენი და ძლიერი, ადამიანის დამცველი და გამაძლიერებელია.
ანგელოზზე აღმატებული არის სული – სული წმიდა.

210. სული, სული წმიდა – პირველი ნათელი და მიუწვდო-
მელი, დამბადებელია ყოველთა...

სული, სული წმიდა, ანუ მარტომყოფელი საწყისი:

– როგორც ღედამიწა, იმათთვის, რაც მასში და მისით
არის;

– როგორც წყალი, იმათთვის, რაც მასში და მისგან
არის;

– როგორც ჰაერი, იმათთვის, რაც მისით და მასთან ერ-
თად არის;

– როგორც ცეცხლი მწველი ნივთიერების უმაღლესი და უმსუბუქესი მდგომარეობა, დასაწყისი და დასასრული;

– როგორც საწყისი რამე, უკიდურესად შორს და უკიდურესად ახლოს მყოფელი, საფუძველთა საფუძველი, ყოველივე ხილულის და უხილავის სათავეთა სათავე,

ღმერთი – ერთი, ერთადერთი – პირველი..

2010 წელი

„რომელმან სძლიოს მიესცე მას
დაჯდომამ ჩემ თანა საყდარსა
ჩემსა, ვითარცა-იგი მე უსძლე და
დაუჯუდ მამისა ჩემისა თანა
საყდარსა მისსა.“

გამოცხადება იოანესი, 3:21

XXV. სიტყვის შემკრავი

211. ღმერთი არის ერთი, შემქმნელი ყოველივე ხილულის და უხილავის, შემოქმედი:

- ერთი არის ძე – სიტყვა, ათასიც რომ იყოს, და ათასჯერ რომ იყოს მამისაგან შობილი, მაინც ძე არის – „ერთი“;

ერთი არის სული წმიდა, უფალი, მამისაგან გამოსული, სამების არსის ადამიანისთვის გაცხადებული ერთი წევრი;

ერთი არის მშობელი, ძის შემდეგ გამოჩენილი, თავიდან;

ერთი არის კაცი, მამაკაცად და დედაკაცად ქეყნის შესაქმეს მეექვსე დღეს შექმნილი;

ერთი არის დღე მეშვიდე, ექვსი დღის შემკრავი და ადამიანის განსვენებისათვის მიცემული;

ერთი არის კაცი, ხორცშესხმული მიწისაგან, ადამად და ევად განცალკევებული, შემდგომ;

ერთი არის დღე მისი მომდევნო, შესაქმეს ექვს დღეში ქმნილის ხორცშესასხმელად სამოთხედ დაარსებული;

ერთი არის მაცდუნებელი, გამრავლების ცხოველური წესის შთამაგონებელი, ეშმაკად და ძველ გველად მოხსენებული;

- ერთი არის ნაყოფი, ცოდვის შვილი, უცნაური მამით, დედისაგან შობილი, ადამიანის ცხოველური წესით, გამრავლების საწყისი მიწიერი;

ერთი არის გზა სულის ხორცთან ერთად გამრავლება-გამორჩევის, სამყაროს შიგნით და სამყაროთა სიმრავლეზე გამავალი;

ერთი არის ჩამონათვალი ნიშან-თვისებების, გამომრჩევისაგან აღთქმის სახით მოცემული მცნებები, ადამიანისთვის საელდებულო და აუცილებელი;

ერთი არის გზა სულისა, ქვეყანაზე ცხოვრებით განსაწმედელად გასაელელი, ცათა სასუფეველში გაგრძელებული ღმერთისაგან ღმერთისკენ მოძრაობისათვის, დაუსრულებლად.

212. ადამიანის განვითარება საფეხუროვანია, გამომრჩევისაგან დადგენილი წესით და რიგით, ძველი გენოტიპის შესაძლებლობათა ამოწურვის შემდეგ ახლის მოვლინებით, მისი გამრავლების ხელშეწყობით, მომავლინებლისადმი ერთგულების გამოცდით, ძველის ნაწილის შენარჩუნებით და ამ ნაწილებისაგან ახალი ერთობების შექმნით, გამორჩეულ სულთა თავისთან ამაღლებით და უხილავ მოძღვრებად მათი დადგენით ხორცში მყოფ სულთა შემწედ და მეოხად.

213. ადამიანი თავისუფლებააღკვეთილია;

- დამბადებლის ხატებით და მსგავსებით; ყოფა-ცხოვრების წესით და რიგით; დროში წარსულისა და მომავლის ზღვარზე ყოფნით; სიცოცხლის ხანგრძლივობით; შემთხვევისაგან დაუ-

ცველობით; დაბადებისა და გარდაცვალების დროით; ნანახით და გაგონილით აზროვნებით; შეუცნობადი მომავლით და წარსულის შეცვლის შეუძლებლობით.

214. ადამიანი თავისუფლია არჩევანში. არჩევანი ორია: პირველია ღმერთისკენ მოძრაობის ცხოვრებისეულ ზეამოცანად დასახვა და მთელი არსებით თავდაუზოგავად მისწრაფება ამ ამოცანის ხორცშესასხმელად; მეორეა - სოციალურ გარემოში დამკვიდრებულ ღირებულებათა სისტემიდან საკუთარი მიდრეკილებების შესატყვისი იდეის უმაღლეს ღირებულებად დასახვა და მთელი ძალ-ღონით ამ იდეის ხორცშესასხმელად დღენიადაგ ზრუნვა.

პირველი არჩევანი მარადიულ ღირებულებათა აღიარებას გულისხმობს და კონკრეტული პიროვნების ხორციელად არსებობის აუცილებლობის დასასრულზე მიანიშნებს, ხოლო მეორე წარმოადგენს გარდამავალ საფეხურს შემდგომ თაობებში პირველი არჩევანის აღიარების შესაძლებლობის დადგომამდე. ამიტომ პირველი არჩევანი მარადიულია და უკვდავი; მეორე კი დროებითია და მოკვდი.

2011 წ.

ბოლოსიტყვაობა

ბაეშვობიდანვე გაეხდი მოწმე ფენომენისა, რომელიც იმ ხანად მატერიალისტური აზროვნების გაბატონებულ მიმდინარეობათა კალაპოტში არ თავსდებოდა და ადამიანის მაშინდელი გაგებისათვის მიუღებელი იყო.

ფენომენი – ჩემი გაუნათლებელი მამიდის ბებიაქალობის თავისთავადი ნიჭი და უტყუარი გამოცდილება იყო, სიზმარში შთაგონებული. გამოღვიძებისთანავე დაწყებული და ღრმა სიბერემდე გაგრძელებული. სამკურნალო მანიპულაციების სრულყოფილად ფლობა, თანამედროვე მედიცინისათვის დღემდე მიუღწეველი შედეგები, ღვთისმოსაობა და მრავალწლიანი პრაქტიკა მის ირგვლივ ქმნიდა ერთგვარ მისტიკურ გარემოს. მუდმივ ჩნდებოდა კითხვა თუ როგორ და რა ძალა ამოქმედებდა ამ ღვთისნიერ ადამიანს დახმარება გაეწია ყველასთვის, ვინც კი მასთან მოდიოდა, ყოველგვარი ცოდნის გარეშე, უშუალოდ და წარმატებით.

ადამიანის სარეზერვო შესაძლებლობათა სფეროში ძიებამ, ხანგრძლივმა მუშაობამ ზემოქმედობიარობის მეთოდოლოგიასა და პრაქტიკაში, კვლევებმა ევოლუციური გენეტიკის, ინფორმატიკისა და მეცნიერებათმცოდნეობის დარგებში საშუალება მომცა გამეაზრებინა ზემოთ აღნიშნული ფენომენი.

როგორც ითქვა, სილოგისტური კვლევა-ძიების დასაწყისად იქცა სიმბოლოს შექმნა, 1989 წ., შემდგომ მისი შეცნობა დაიწყო ენერგეტიკული ცენტრების აღმნიშვნელ წერტილებზე გეომეტრიული ფიგურების აგებით და ამ ფიგურებში ნაგულისხმევი საგარაუდო შინაარსის გამოვლენით.

ფიგურების ცვალებადობა და მოძრაობა ხორციელდებოდა ყურადღების ორი სხივის ცენტრებზე აღმართვით, ფი-

გურების საკუთარი ღერძის გარშემო ამ სხივების მეშვეობით წარმოდგენით ბრუნვით და დაბლიდან მაღლა მიმართულებით გადანაცვლებით, რასაც მოჰყვა:

– შეიდივე ცენტრის ერთ ფიგურად წრეებით გამოსახვა - ფიგ. 3, და მასში შეიდივეს ასახვა;

– ყურადღების ორი სხივის მოძრაობით გამოწვეულ ცვალებადობათა შედეგად მეშიდე ცენტრში გადანაცვლება, მისი ცალკე გამოტანა, ოთხჯერ გადიდება და მასში შეიდივე ცენტრის ასახვა – ფიგ. 4.

– მეოთხე ფიგურაში ორი სხივის გადაკვეთის წერტილების ვერტიკალურად გადანაცვლებითი მოძრაობით ოთხი მდგომარეობის გავლა, რის შედეგადაც დარჩა მხოლოდ ორი ცენტრი – პირველი, წითელი ფერით წარმოდგენილი, და მეშიდე – იისფერით – ფიგ. 4, 5, 6, 7;

– მეშიდე ფიგურაში, ორი სხივის გადაკვეთის ზედა წერტილის პირობით ცენტრად წარმოდგენა, ცალკე გამოტანა და ოთხჯერ გადიდებით მეშიდე ცენტრის ოთხი მდგომარეობის გავლა, ფიგ. 8 – 11;

– მე-11 ფიგურაში, გადაკვეთის ზედა წერტილის ცალკე ცენტრად გამოტანა, ოთხჯერ გადიდება და აღწერილი წესით ქვემოდან ზემოთ გადანაცვლებით განვითარება, უფეროდ, ფიგ. 12, 13, 14, 15, 16.

– ფიგ. 16-ში ორი სხივის ზედა წერტილში შეერთების და ფიგურის გარეთ გასვლის გამო მე-16 ფიგურას დაემატა მცირე ფიგურა, რომელშიც გავრცელდა ეს ორი სხივი გადაკვეთის ოთხი მდგომარეობით, ფიგ. 17, 18, 19, 20;

– 21-ე ფიგურაში გამოხატულია სხივების წრიულად შემოწერა, რის შედეგადაც იქნა მიღებული ფიგ. 22, რომლის ზომებია: $6+2=8+5=13$, რაც უნდა გამოხატავდეს ადამიანის 13-ცენტრიან ენერგეტიკულ მოწყობას (1995 წ.).

– 22-ე ფიგურით წარმოდგენილია სიმბოლოს შემდგომი განვითარება, რაც უკავშირდება ქართული ასომთავრული ანბანის შესწავლას და მასში შენიშნული კანონზომიერების სიმბოლოსთან დაკავშირებას.

სიმბოლო საბოლოო სახით ჩამოყალიბდა 1999 წელს და ადამიანის ფორმის ორი, ერთი მეორეში ჩასმული, გამოსახულების სახე მიიღო, ფიგ. 23, რიცხვითი სიმეტრიით – $6+4=10+6=16$, რაც შეესაბამება ასომთავრულში შენიშნულ კანონზომიერებას – პირველი ოთხი ასონიშანი – ან, ბან, გან, დონ – შინაარსით გაიგივებულია შესაქმემდე მდგომარეობასთან, და უნდა იყოს „სიტყვა – ანბანში“, ხოლო მომდევნო ექვსი ასონიშანი – ენ, ვინ, ზენ, ე მერვე, თან, ინ – შინაარსით გაიგივებულია „შესაქმეს“ ექვს დღესთან, რამაც შეადგინა მცირე გამოსახულება, $4+6=10$, რაც ამასთან შეესაბამება, აგრეთვე, ადამიანის ენერგეტიკული მოწყობის ატცენტრიან ე.წ. ტიბეტურ სისტემას, ხოლო დიდი გამოსახულება $10+6=16$ მინიშნებით გაიგივებულია იმასთან, ვისგანაც მოცემულია ანბანი, ვისგანაც არის სიტყვა და შესაქმე. ამ გაგებით სიმბოლომ შეიძინა თავისი უმაღლესი მნიშვნელობა, შინაარსი და გამართლება.

სიმბოლოს სახეცვლილებები, თავიდან კუთხოვანი, შემდგომ კი წრიული ფორმის გეომეტრიული ფიგურების შავ-თეთრი და ფერადი ვარიანტების უთვალავი, ერთი მეორისაგან გამომდინარე და ერთმანეთზე აღმატებული რაოდენობიდან თხზულებაში დატოვებულია მხოლოდ ის ვარიანტები, რომლებიც განიმარტა ცოდნით, ხოლო მათი ნაწილი, გავლილი გზის თვალსაჩინოდ წარმოდგენისათვის მოცემულია დანართის სახით, მათ შორის ხელის გამოსახულებაზე გადატანილი სიმბოლოს ფერადი გამოსახულებები, ფიგ. 1 და 2.

ამ წლებში წარმოებული კვლევა-ძიების, შეძენილი ცოდნისა და გამოცდილების საფუძველზე, საქართველოს პატრიარ-

ქის, უწმინდესისა და უნეტარესის ილია II-ის მიერ სხვადასხვა წლებში მოცემული კურთხევის წყალობით დაიწერა:

1. ორმოცი ცნება ქართული მენტალიტეტის შესახებ, 1997.
2. ქებათა-ქება ასომთავრულისა, ანუ ქართული ლოგოსი, 2004.
3. ათი ცნება ტაძრული ფსიქოთერაპიის შესახებ, 2004.

ამავე პერიოდში შეიქმნა, პრაქტიკულად განხორციელდა და გამოიცადა:

1. გამოგონება – „ფსიქოთერაპიის ხერხი“, საქართველოს პატენტი №1085, 1996.
2. გამოგონება – „ტრენაჟორი ავადმყოფებისა და სპორტსმენებისათვის“, საქართველოს პატენტი №368 ბ, 2005.
3. სასარგებლო მოდელი – „ორგანიზმის გაჯანსაღების ხერხი“, საქართველოს პატენტი №უ 1221, 2005.
4. გამოგონება – „სამკურნალო-პროფილაქტიკური სასმელი“, საქართველოს პატენტი №პ 2545, 2000.

ზოგიერთი დასკვნა ზემგრძნობიარობის ფენომენის განსამარტავად

1. „სენსიტივი“ ზემგრძნობიარე ადამიანის აღმნიშვნელი სინონიმია. ამ ცნებაში იგულისხმება ადამიანის ისეთი ფსიქოფიზიოლოგიური მდგომარეობა, ანუ განწყობის სახე, როცა ის, ნებისთ თუ უნებლიეთ, აღიქვამს სხვა ადამიანის სულისიერ, ფიზიკურ, ან ორივეს ერთად, მდგომარეობას. ამგვარი აღქმისათვის, უმეტეს შემთხვევაში, დამახასიათებელია თავისთავადი ან მართვადი ადეკვატური საპასუხო დადებითი ზემოქმედება და პაციენტის ჯანმრთელობის მდგომარეობის გაუმჯობესების გამოხატული ეფექტი. განწყობის ეს სახე და მოქმედება ადამიანის უჩვეულო და ფენომენურ ქცევათა კატეგორიას არ შეიძლება განეკუთვნოს, ვინაიდან იგი გამომდინარეობს დასაბამიდან ცნობილი, ბუნებრივი თვისებიდან, თანაუგრძნოს და გაიზიაროს სხვისი გასაჭირი. დღემდე ეს თვისება განიხილებოდა, როგორც მხარდაჭერის მხოლოდ მორალური კატეგორია.
2. ქართველში ისევე, როგორც სხვა ერებში, ადამიანებს შორის ცხოვრებისეული სიმძიმის ურთიერთგაზიარების მოთხოვნის გამომხატველი მრავალგვარი ცნება არსებობს; მაგ.: „შენ გენაცვალე“, „შენი ჭირიმე“ და სხვა. ხალხში დამკვიდრებული მსგავსი ცნებები სიმბოლურად გამოხატავს ადამიანის თანაგრძნობისა და თანადგომის შინაგანი მოთხოვნის არსს. ისინი მაღალი ღირებულების მატარებელი ცნებებია, ურთიერთობაში ქმნიან თბილ ატმოსფეროს, მორალური გამხნევების ეფექტი გააჩნიათ

და ამჟღავნებენ ადამიანში დამკვიდრებულ პუმანურობის პრინციპს.

3. ადამიანის ისევე, როგორც საზოგადოდ ცოცხალი ორგანიზმის, არსებობის აუცილებელი პირობა არის გარემოსთან ენერგო-ინფორმაციული გაცვლა, რომლის განხორციელების ერთ-ერთ ძირითად მექანიზმად დღეისათვის აღიარებულია ბიოლოგიურად აქტიური წერტილების ჩინური მერიდიანული სისტემა. ივარაუდება, რომ ჩინური მერიდიანული სისტემის ფუნქციონირებაში, ნერვული სისტემის პოზიციონირების დარღვევა (რომელიც ცხოვრებისეული სიუჟეტების ზემოქმედების ხარისხის შესაბამისია) იწვევს ბიოლოგიურად აქტიური წერტილების ფუნქციის მოშლას და ორგანიზმში დამყარებული ბიოენერგეტიკული წონასწორობის დარღვევას. ბიოენერგეტიკული წონასწორობის დარღვევის ხარისხი განაპირობებს ინდივიდში დისკომფორტის გაჩენას და შესაბამისი სიმპომის ავადმყოფური მდგომარეობის ჩამოყალიბებას.
4. ცოცხალი ორგანიზმის თვითრეგულირებადი სისტემისა და მასში მიმდინარე პროცესებისათვის დამახასიათებელია უჯრედის დონეზე მიმდინარე ელექტროქიმიური გარდაქმნები. უჯრედებში ამგვარ ელექტრულ პროცესებს თანახლავს შესაბამისი ველის წარმოქმნა, როგორც საზოგადოდ ელექტრული პროცესებისათვის დამახასიათებელი ბუნებრივი მოვლენა. ამგვარად, ბიოლოგიური ველი ცნობიერდება როგორც ორგანიზმში აღძრული (ენდოგენური) და გარედან ზემოქმედ (ეგზოგენური) ველების სინთეზი, რომელიც ორგანიზმში და მის ირგვლივ გარკვეული სიმკვრივის სივრცულ ენერგეტიკულ შრეს ქმნის და გარემოსთან ურთიერზემოქმედებაში „ბუფერულ“ სისტემას წარმოადგენს, რომლის ერთ-ერთი გამოხატულებაა სით-

ბური ეფექტი. ბიოველის მატერიალური ბუნება ნათლად ვლინდება, მაგალითად ცოცხალი ორგანიზმების მაღალი სიხშირის ელექტრომაგნიტურ ველში ნათების კანონზომიერებაში. რომელიც „კირლიანების ეფექტის“ სახელწოდებით არის ცნობილი. ბიოველი, როგორც ორგანიზმის ცხოველმყოფელობის შედეგი, ობიექტურად უნდა შეიცავდეს ადეკვატურ ინფორმაციას ორგანიზმში მიმდინარე პროცესების შესახებ. ამდენად, ბიოველი ივარაუდება, როგორც ორგანიზმის სტრუქტურული ინფორმაციული ასახვა, ანუ გარემოში გამოტანილი დინამიკური ინფორმაციული მოდელი. ამიტომ არის შესაძლებელი ერთი ადამიანის მიერ სხვა ადამიანის ჯანმრთელობის მდგომარეობის შეფასება, თუ ეს უკანასკნელი გონების თვალთა აღიქვამს ბიოველის შინაარსს, როგორც სამგანზომოლებიან ჰოლოგრამის ტიპის გამოსახულებას.

5. ცოცხალი ორგანიზმისათვის დამახასიათებელია აგრეთვე ბიოლოგიური უკუკავშირის კანონზომიერება, რომელიც სახეობის შიგნით და სახეობებს შორის ბიოლოგიური ინფორმაციის ურთიერთგაცვლას გულისხმობს. სახეობის შიგნით ბიოლოგიური უკუკავშირის არსებობაზე მიუთითებს გარკვეული სახეობის ფარგლებში (მწერების, ცხოველების) მასობრივი თვითმოსპობის შემთხვევები. თვითმოსპობის მიზეზად დადგენილია კანონზომიერება, რომელიც არსებობს სახეობისათვის ბუნებრივად ჩამოყალიბებულ, დასაშვები სიმრავლის არსებობასა და სპონტანური გამრავლების შემთხვევაში რიცხოვრების შეკეცის შესაძლებლობაში. ბიოლოგიური უკუკავშირის რეალობაზე მიუთითებს აგრეთვე ბიოლოგიური ინფორმაციის გაცვლის დამადასტურებელი შემთხვევები (მცენარეებში – „ბაქსტერის ეფექტი“, როცა მცენარეები რეაგირებენ მათ მიმართ „მტრუ-

ლად“ განწყობილი ადამიანების მიახლოებაზე აღგზნებით; მწერებში – მაგ. ჭიანჭველების მაღალი ყოფითი ორგანიზებულიობა; ცხოველებში – შორ მანძილზე ურთიერშეთანხმებული ნადირობის შემთხვევები მგლებში და სხვა, ადამიანებში – მაგალითად დედის მაღალი მგრძნობელობა ჩვილის მიმართ; მშობლის შორ მანძილზე, დროში თანხვედრილი შვილის გაჭირებაზე ადეკვატური შეშფოთების უამრავი ცხოვრებისეული მაგალითი, ტყუილებს შორის ურთიერთსიყვარულში გამოხატული მაღალი გრძნობადი კავშირი და სხვა.) ამასვე ადასტურებს აგრეთვე ბუნებრივი სიმპათიების და ანტიპათიების ფენომენი; მცენარეებში – მაგ. კომბოსტოსა და ვაზის ურთიერთდამორგუნეული ზემოქმედება; ცხოველებში – მაგალითად, ლომის შიში მამლის ყივილსადმი, ან სპილოს შიში გოჭის ჭყეტიტინისადმი, ადამიანებში – ჰოროსკოპული ურთიერთშეთანაწყობის ხარისხით განპირობებული სიმპათიები და ანტიპათიები და სხვა.

6. ამგვარი ბიოლოგიური, ენერგოინფორმაციული უკუკავშირის განხორციელების საშუალებად შესაძლებელია ჩაითვალოს ბიოლოგიური ველი. ორგანიზმში აღბრუნებული ბიოველი მისი ცხოველმყოფელობის შედეგია, აღემატება ორგანიზმის რეალურ ფართობს და წარმოადგენს უქსოვილო ენერგეტიკული სტრუქტურის მქონე სუბსტანციას, რომელიც შედგენილობით გარემოსთან არის მიახლოებული. ორგანიზმსა და გარემოს შორის განფენილი ბიოველი, შესაძლებელია, განხილულ იქნეს, როგორც ბიოენერგოინფორმაციული კავშირის დამყარების ორგანიზმისათვის უახლოესი გამტარი არე და საშუალება.

7. ბიოენერგოინფორმაციული ურთიერთქმედების პროცესში სენსიტივის ურთიერთობა პაციენტთან, არსებითად, უნდა გულისხმობდეს ავადმყოფის მდგომარეობის აღქმას (ცნობიე-

რად ან გაუცნობიერებლად) და საკუთრივ ბიოენერგეტიკულ კორექციას. ავადმყოფის მდგომარეობის გაცნობიერების საფუძველია სენსიტივის ბიოველში, ბიოლოგიური უკუკავშირის კანონზომიერების შესაბამისად, ასახული ავადმყოფის ორგანიზმის მდგომარეობის აღქმა თავისი ორგანიზმის შესაბამისი ორგანოთი – ხელის მტევნით, გრძნობადი ხედვით და სხვა; ტკივილის, სითბოს ან სიცივის და სხვა შეგრძნებებით. ბიოენერგეტიკულ კორექციად შესაძლებელია ჩაითვალოს, ბიოლოგიური უკუკავშირის ფონზე, რომელიც ობიექტურად ყველა ცოცხალ ორგანიზმს შორის არის დამყარებული, სენსიტივის მიერ საკუთარ ორგანიზმში შექმნილი დისკომფორტის ნებელობით დათრგუნვისა და მისგან გათავისუფლების პროცესი, ჯანმრთელობის მდგომარეობათა სრულ გათანაბრებამდე. ამრიგად, ბიოენერგოკორექცია, როგორც პროცესი, მიჩნეულ უნდა იქნეს, როგორც ბიოლოგიური უკუკავშირის ფონზე უნებური ან მართვადი ენერგოინფორმაციული გაცვლის პროცესი.

8. ბიოენერგოკორექციის განხორციელების აუცილებელ პირობად შესაძლებელია ჩაითვალოს შემდეგი:

- სენსიტივის მიერ საკუთარი ბიოველისადმი მაღალი მგრძნობელობის თვისება, მასში არაცნობიერად არეკლილი ბიოენერგეტიკული ცვალებადობის აღქმა და პერსონიფიცირება, ანუ საკუთარისა და სხვისის გარჩევა, ადეკვატური განცდა; ეს არის ბიოლოგიური უკუკავშირის გაცნობიერების უნარი;

მყარი ჯანმრთელობა, ან ჯანმრთელობის დადებითად განსხვავებული მდგომარეობა, როცა აღქმული ორგანო ან სისტემა სენსიტივში ჯანმრთელია;

- ჯანმრთელი ფსიქიკა, რადგან ადგილი აქვს ნებელობით აქტს სენსიტივში ირადირებული (სენსიტივზე გადასული)

ავადმყოფური მდგომარეობის დათრგუნვა გარკვეულ ხარისხში, ანუ საკუთარ ორგანიზმში ბიოენერგეტიკული წონასწორობის ნეპელობით აღდგენის უნარი;

- სულიერი სიმტკიცე, მორალური სიწმინდე და პიროვნული სიმყარე, საკუთარ არსებაში სიყვარულის გაბატონების მაღალი ხარისხი, რადგან მდგომარეობათა ურთიერთგაცვლის დროს განწყობის ტიპი შეიცავს აგრეთვე ინდივიდში გაბატონებულ ფიქრებსა და განცდებს, რომლებიც შედგენილია შესაბამისი ენერგიებით ნაჯერი ცხოვრებისეული სიუჟეტებით.

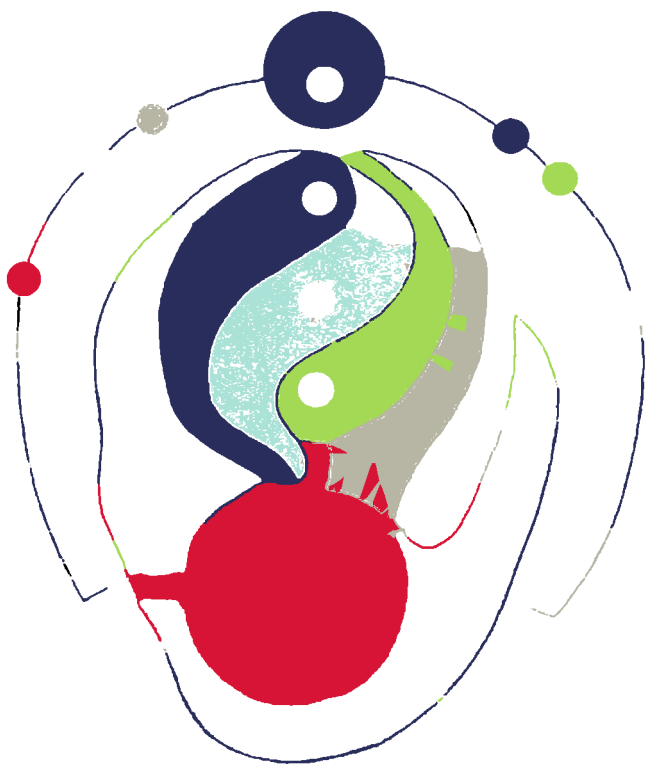
9. ამრიგად, ბიოენერგოკორექცია არსისმიერად გაიაზრება, როგორც დროის მყისიერ მომენტში ორი ადამიანის გრძნობადი კავშირი, ფიზიკურად შეხების გარეშე, რომელიც განპირობებულია სხვისი ჭირის გაზიარების მოთხოვნილებით, საამისო უნარითა და ჩვევით.

10. ბიოენერგოკორექციის პროცესი ცნობიერდება როგორც მაღალი პიროვნული ღირებულების მქონე მორალური მდგომარეობა, განწყობის ტიპი, რადგან სხვისი სატკივრის გათავისება და გაზიარება სენსიტივის მიერ განიცდება სიკეთის ქმნადობად მყისიერად და ცნობიერად, სიყვარულის მაღალ მორალურ ხარისხში ყოფნად; ეს უკანასკნელი კი განაპირობებს ინდივიდში ბიოენერგოკორექციის მიმართ დადებითი დამოკიდებულებისა და ამგვარი ქმედების მოთხოვნილების ჩამოყალიბებას, სხვა მიზეზებთან ერთად.

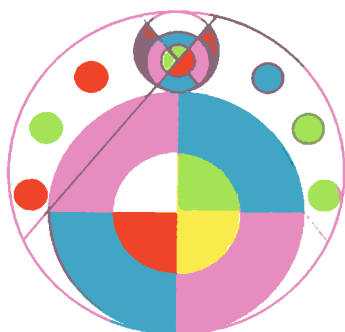
სიმბოლოს განვითარების
ამსახველი
გამოსახულებების მწკრივი,
ფიგურები 1 – 27

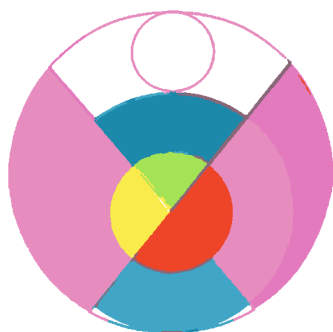
ფიგურა 1

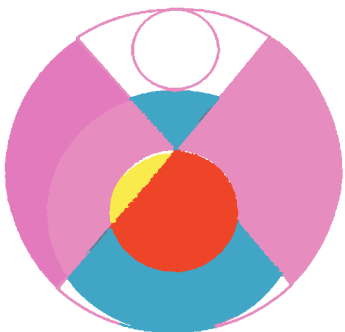
ფიგურა 2

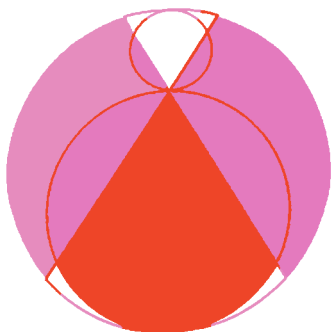
ფიგურა 3

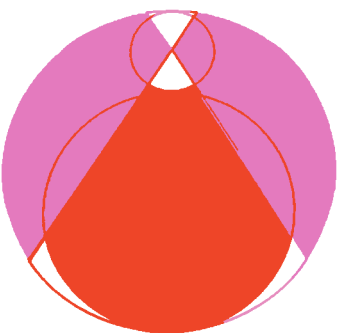
ფიგურა 4

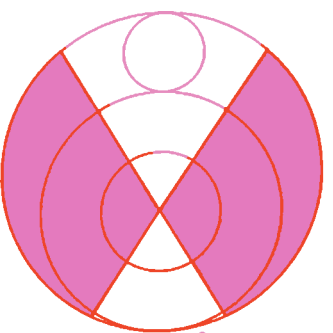
ფიგურა 5

ფიგურა 6

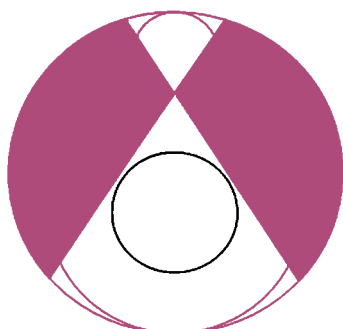
ფიგურა 7

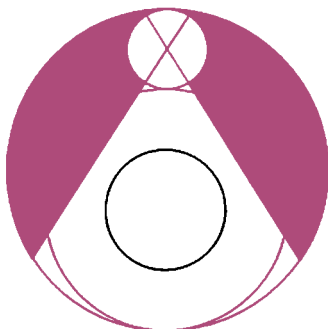
ფიგურა 8

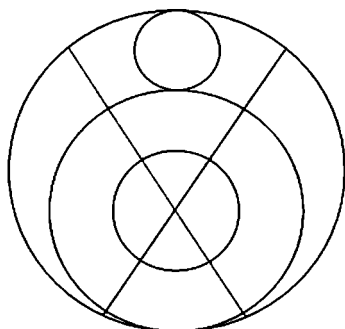
ფიგურა 9

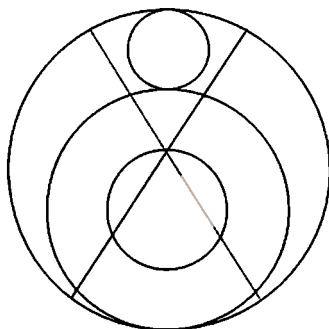
ფიგურა 10

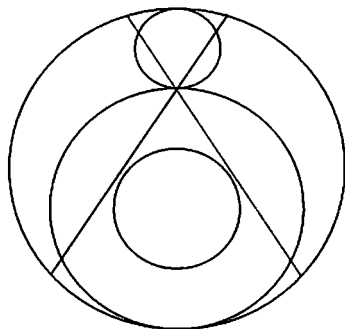
ფიგურა 11

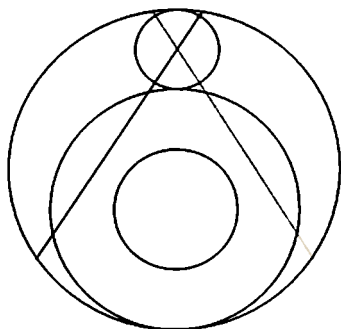
ფიგურა 12

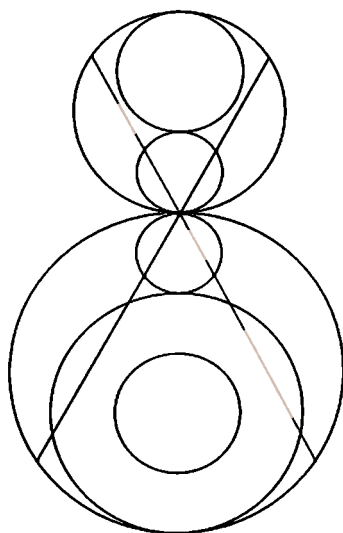
ფიგურა 13

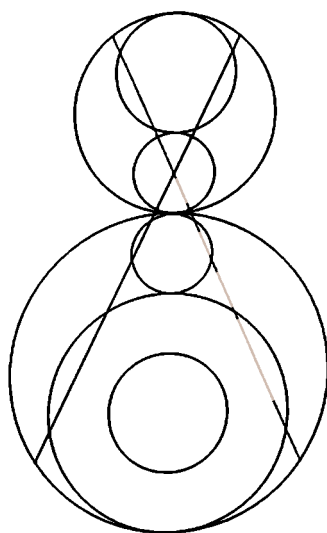
ფიგურა 14

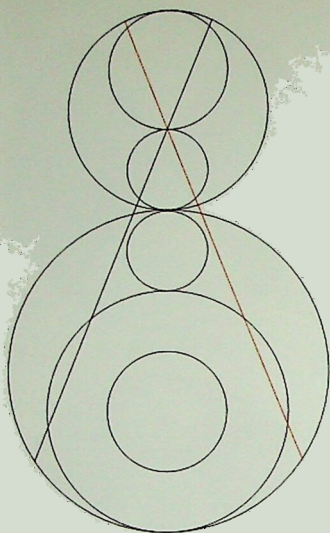
ფიგურა 15

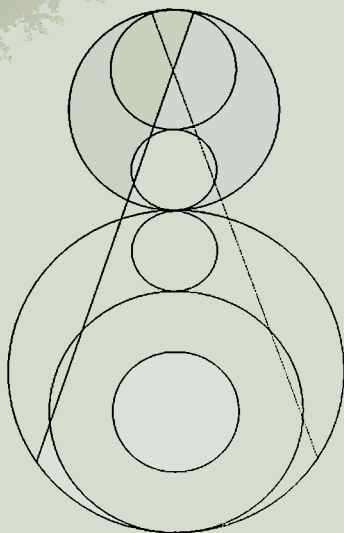
ფიგურა 16

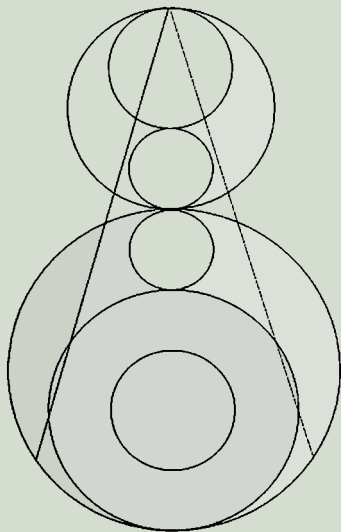
ფიგურა 17

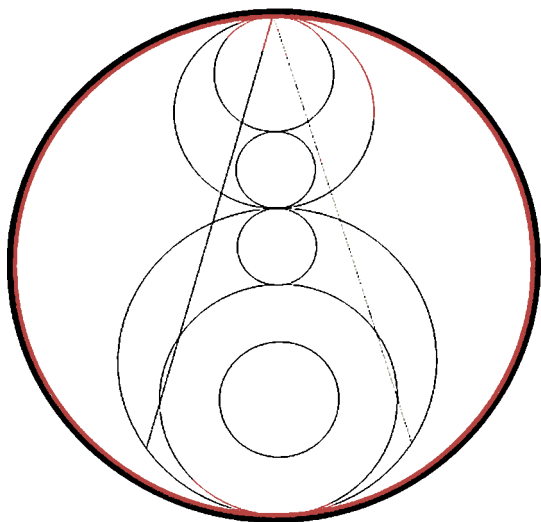
ფიგურა 18

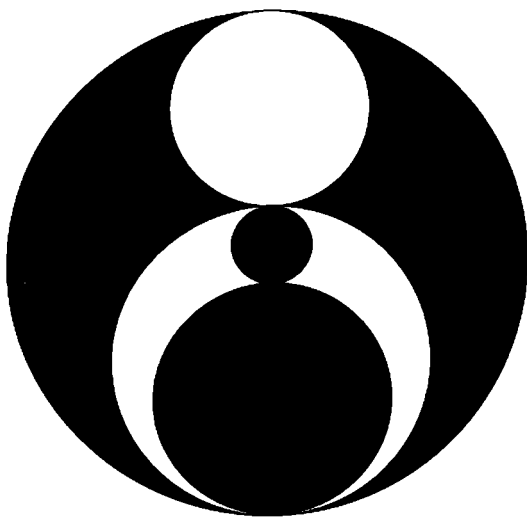
ფიგურა 19

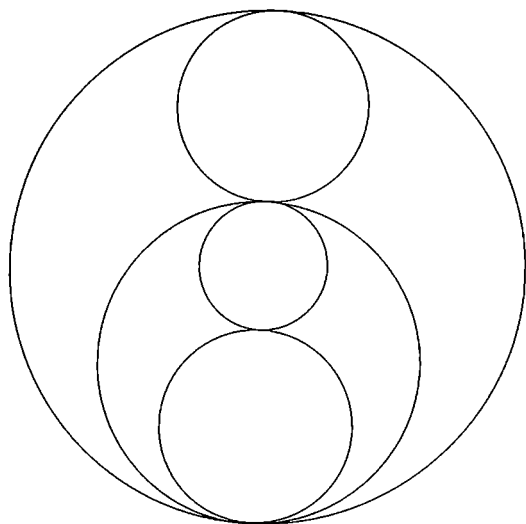
ფიგურა 20

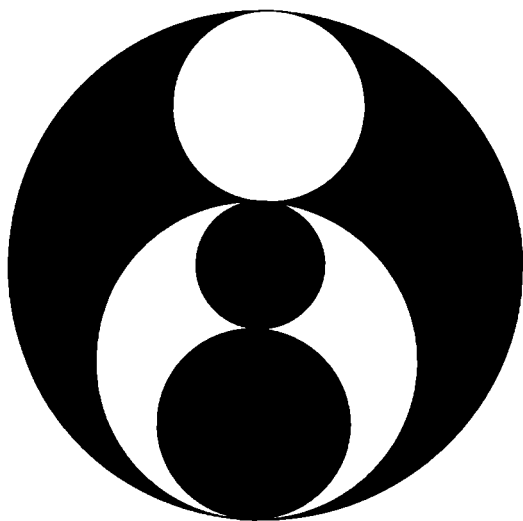
ფიგურა 21

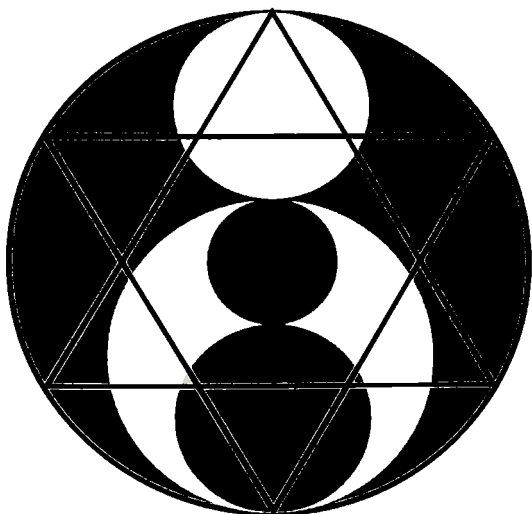
ფიგურა 22

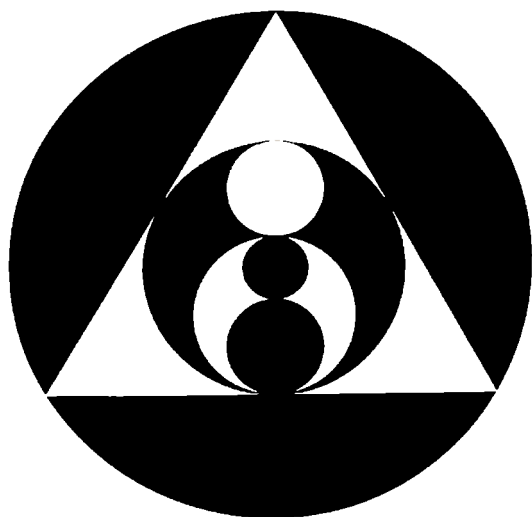
ფიგურა 23

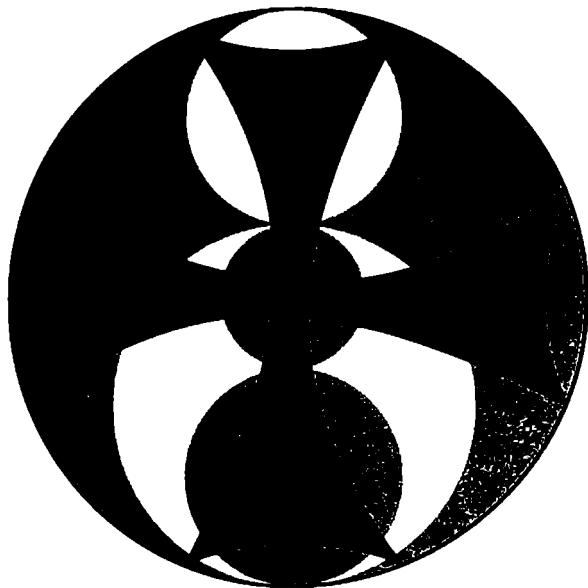
ფიგურა 24

ფიგურა 25

ფიგურა 26

ფიგურა 27